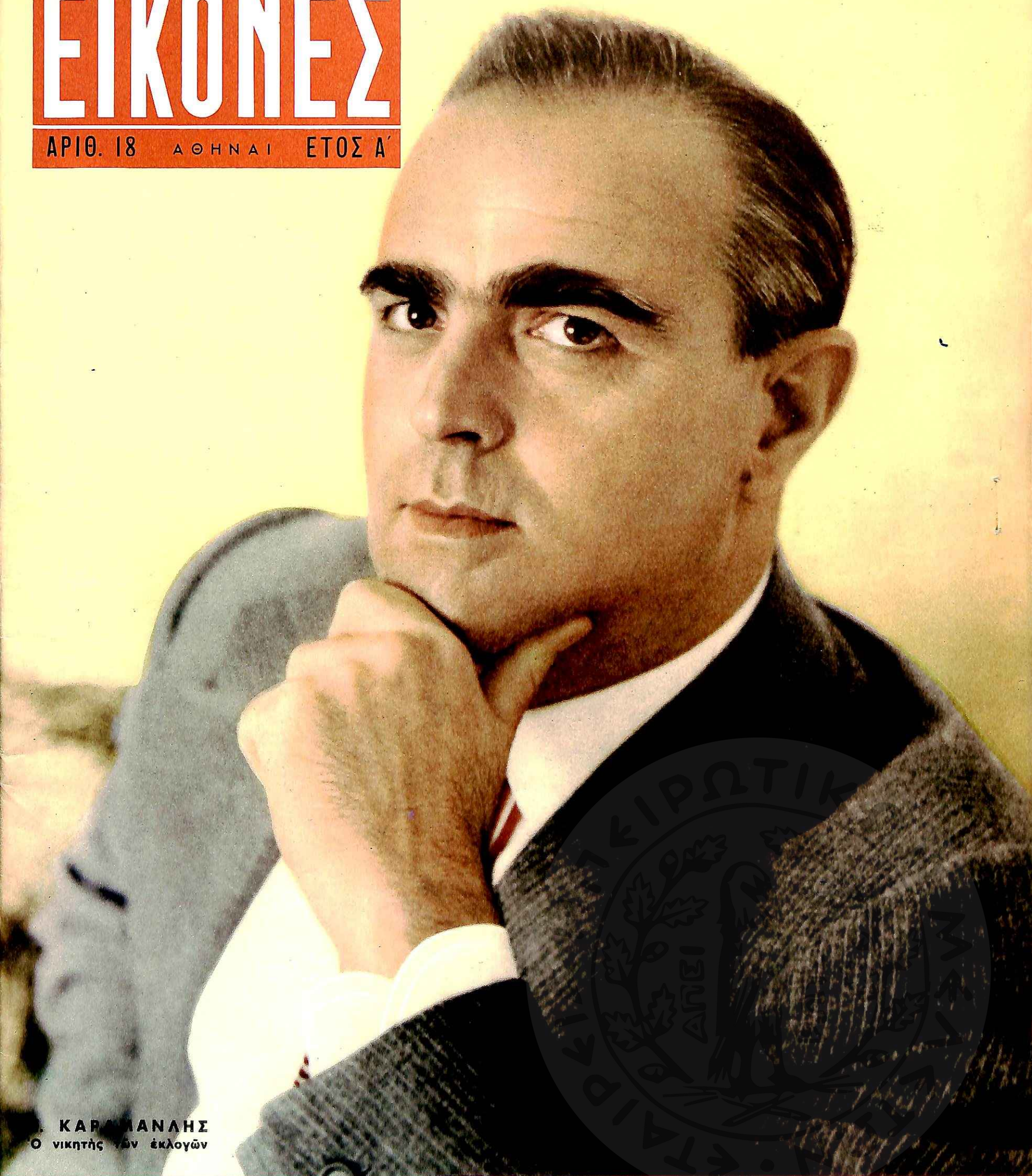

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 18 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Α'

ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ
Ο νικητής των εκλογών

ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑ

Εναρξη
ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Η Παριζιάνικη Μόδα

HA πύο εύθυμη εποχή του χρόνου, το Καρναβάλι, έφθασε και μαζί του μια σύντομη περίοδος διασκεδάσεως και ξεγνοιασιάς. Χοροί, επίσημοι και ανεπίσημοι, δεξιώσεις, συγκεντρώσεις, κάθε βράδυ μια πρόσκληση και μια πρόκληση για τον ωραίο κόσμο, σε στίπια, σε «κλάμπ», σε κοσμικά κέντρα. Για τις τουαλέτες σας φροντίστε ίσως έγκαιρα. Για το άρωμά σας όμως είχατε την πρόνοια να σκεφθίτε; Αν ναι, είστε βέβαιες ότι διαλέξατε το άρωμα που σας ταιριάζει; Η Παρισινή επιθεώρηση της μόδας «Femme Chic» σας καλεί στο ξεφύλλισμα των σπάνιων λουλουδιών από τους παραμυθένιους κήπους των άρωμάτων, που δημιούργησαν για σας οι παρινοί μάγοι.

Air du temps

Η Νίνα Ρίτσι, ανεξήγησε την άπατηλη αίσθηση ενός άταρχου παρόντος στην τετραγώνη μας εποχή και έκαμε το «Air du Temps». Γιατί να μην το πιστώσουμε; Το δημιούργημά της είναι το πιστικότερο άρωμα, ενώ η άλλη δημιουργία της το «Fille d'Ève» είναι το προκλητικότερο, σαν γνήσια κόρη της Εδώς...

CREPE DE CHINE

του Μιλολί μάς φέρνει στο νοῦ τὰ αϊθέρια μετάξια της Άπω Ανατολής. Αγκαλιάζει όπως το μετάξι και συνθέτει με τις μεταφωτές αμφιέσεις μια μυστική διακριτική συμφωνία. Το «Crepe de Chine» είναι το άρωμα της γυναίκας, που ξέρει να άρωματίζεται με λεπτό και έλκυστικό τρόπο.

Ma griffe

Τί να πούμε για την δημιουργία αυτή του Carven; Η εὐωδία του καθαρή, δροσάτη, ποτισμένη με το μεθυστικό άρωμα των λεμονοανθών, ταιριάζει στην άνοιξη της ζωής. Το πρώτο άρωμα, που μπορεί να προσφέρει κανείς σε μια δεσποινίδα, που ετοιμάζεται για την πρώτη της κοσμική εμφάνιση.

EVER AFTER

Ξενίζει με τ' όνομά του, μα το ίδιο αυτό όνομα που θυμίζει νεράιδες του παραμυθιού, χαρακτηρίζει θαυμάσια την ατμόσφαιρα της ευτυχίας και της χαράς της ζωής, που δημιουργεί αυτό το άρωμα. Γι' αυτό και έχει αποκλήδη το άρωμα των ευτυχισμένων ημερών.

JE REVIENS

Je reviens... μουρμουρίζει σιγανά ένα από τα θεσπέσια άρώματα του Worth. Το άρωμα αυτό δημιουργήθηκε για να συντροφεύει το ωραίο φύλο τους χειμωνιάτικους μήνες σε μια οικογενειακή συγκέντρωση, σε μια μεγάλη γιορτή. Άρωμα μοναδικό για τις γούνες των κυριών την ώρα του τσαγιού. Ο μοναδικός ανταγωνιστής του «Je reviens» είναι το «Dans la nuit». Προσφέρει το άρωμά του στις κυρίες τα βράδια των μεγάλων δεξιώσεων. Το «Dans la nuit» συγκεντρώνει σπινθηροβολία και ήδυπάθεια, μια γλυκεία καταλυτική ζεστασία.

Fleur de Rocaille

Η δημιουργία αυτή της Caron δεν μοιάζει με καμιά άλλη της. Είναι μια σύνθεση που προκαλεί άγνωστες σκέψεις, σπιρτόζες, ζώπρες και δυναμικές σαν το άρωμα που σκορπά. Το «Fleur de Rocaille» χαρακτηρίζεται ως το άρωμα της μοντέρνας γυναίκας, ταιριάζει ως ίσου στην νέα κοπέλλα και στην ώριμη γυναίκα και προσφέρεται σ' αυτήν, που ξέρει να ντυθεί και που δεν φοβάται να δώσει στην προσωπικότητά της μια ανεπαίσθητη έξωτική χροιά.

COCKTAIL

Το όνομα του Jean Ραίου είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένο στη σκέψη μας με το βασιλικό άρωμα «Joya». Θά ήταν όμως κανείς άδικος, αν δεν συνέκρινε μαζί του σε όμορφιά και το «Cocktail Dry» του ίδιου δημιουργού. Ίσως άλλωστε, το δευτερότοκο αυτό άρωμα να πλησιάζει περισσότερο στις σημερινές απαιτήσεις της μόδας. Το «Cocktail Dry», όπως μαρτυρεί το όνομά του, είναι άρωμα πικάντικο, δυνατό, δροσάτο. Το άρωμα της ανήσυχης νεότητας.

Succes Fou

Το «Succes Fou» της Σκιαπαρέλλι είναι μία—μια τι να πούμε αφού το λέει τ' όνομά του; Κατέκτησε τις γυναικείες καρδιές. Κάθε του σταγόνα... μια πνοή μυρωμένου αέρα... μια βελούδινη συμφωνία από χίλια άρώματα. Επιτυχία για εκείνον που το προσφέρει και γι' αυτή που το δέχεται. Ένα όνειρεμένο δώρο.

FATH FATH

... ή ανάνηψης ενός διαπρεπούς μάγου της μόδας. Μια τέλεια σύνθεση, ένα μπουκέτο από σαράντα σπάνια αποστάγματα. Ο Ζάκ Φάτ θέλησε να γίνη το άρωμά του, το διαμάντι των άρωμάτων και προσφέρει γι' αυτό σε κρυστάλλινο πολύγωνο μπουκάλι, τοποθετημένο σε αριστουργηματική μαυρόχρυση θήκη. Είναι το άρωμα με τις δύο αντίθετες ιδιότητες. Δυνατό και ανάλαφρο.

CHANEL No 5

Το όνομα Chanel, δεν χρειάζεται επεξηγήσεις. Φέρνει αμέσως στο νοῦ την γυναικεία χροιά και το λεπτό γούστο, που χάρισαν στο Παρίσι τα σκηνικά της κομψότητας. Στον πλούσιο άστερισμό των άρωμάτων «Chanel» λάμπει σαν άστρι πρώτου μεγέθους το No 5. Με την ανγνότητα και την διακριτικότητα της εὐωδίας του θυμίζει το καθαρό διαμάντι. Η άλλη δημιουργία, το «Bois des Iles» κλέβει μέσα του την γλυκεία νασταλγία, των ηλιόλουστων παχιχιδίστικων άκρογιαλιών και το No 22 έχει τόσο πικάντικη δροσιά, που ταιριάζει μ' όλα τα γούστα.

Όλες αυτές τις Παριζιάνικες δημιουργίες θα τις βρῆτε στην Αθήνα, στο νεοσύστατο τμήμα καλλυντικών του φαρμακείου Ι. Βαγενά, οδός Λυκούργου 7. Σας τις προσφέρει στις καλύτερες τιμές.

Από τις εξαιρετικές ταινίες που θα δούμε τον χειμώνα

★ ΖΩΡΖ ΜΙΣΤΡΑΛ
★ ΓΚΛΟΡΙΑ ΜΑΡΙΝ
★ ΛΟΥΠΕ ΣΟΥΑΡΕΖ

ΕΧΩ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΖΗΣΩ
(LE DROIT DE NAÎTRE)

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ 18^{ΟΝ}

27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ — 4 ΜΑΡΤΙΟΥ 1956

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σύνταξις : Σωκράτους 57, 'Αθήναι. Τηλ. 57-081
"Εκδόσις : Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι. » 90-821

Τηλεγραφική Διεύθυνσις : ΕΙΚΟΝΕΣ 'Αθήνας

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ : ΔΡΑΧΜΑΙ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

'Εσωτερικού : 'Εξάμηνος : Δρχ. 130.—
'Ετησία : » 260.—
'Εξωτερικού : 'Εξάμηνος : \$ 7.—
'Ετησία : \$ 14.—

'Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως
'Αγγελίαι, διαφημίσεις κατά συμφωνίαν

'Απαγορεύεται ή αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του
περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των έκδο-
τών. Τα μη δημοσιευόμενα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.

Διεύθυνσις Συντάξεως : 'Ελένη Γ. Βλάχου
(Μουρούζη 1)

Διεύθυνσις 'Εκδόσεως : Η. Γ. 'Ηλιόπουλος
(Βουλιαγμένης 352)

Προϊστ. Τυπογραφείου : Κ. Ζαγοριανίτης
('Αλδου Μανουτίου 18)

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Περιορισμένης εϋθύνης
(Κεφάλαιον δλοσχερώς καταβεβλημένον Δρχ. 400.000)

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΥΣΩΡΥΧΕΙΑ

Εϊδική έρευνα των «ΕΙΚΟΝΩΝ»
στον χρυσοφόρο Γαλλικό Ποταμό

Και μιά μεγάλη έπιτυχία του περιοδικού μας :

ΤΙ ΑΠΕΔΩΣΕ Η ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ

ΤΑ ΑΓΝΩΣΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ

★

Κυκλοφορεί

σε λίγες ήμέρες

Η

έκλογη

του

Μαρτίου

★

'Εγκυκλοπαιδική

Ευχάριστη

Πλούσια σε

ένδιαφέρουσα ύλη

★

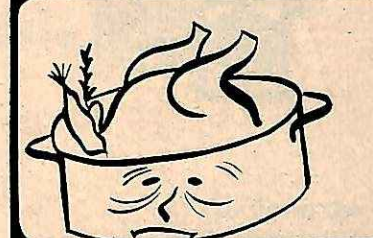
Μην χάσετε την

«Ε Κ Λ Ο Γ Η»

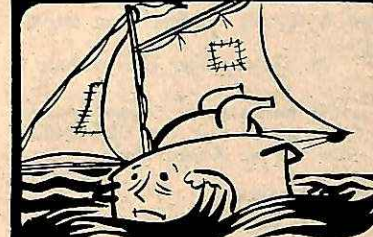
του Μαρτίου

★

τό ΣΙΝΕΜΑ μας

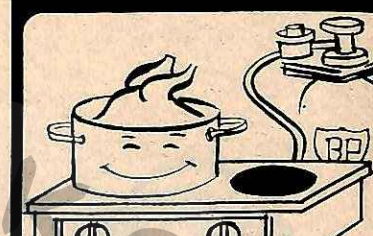
Τό άπελπισμένο

τό καράβι

σε καλό λιμάνι

άράζει

ΣΟΥΠΕΡΓΚΑΖ

ΤΟ ΔΕΞΙ ΧΕΡΙ
ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

Σ. & Ε. ΜΑΚΡΥΜΙΧΑΛΟΣ & ΣΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΜΟΝΟΙΑΣ 21

ΤΗΛ. 52-705

ΠΡΑΤΗΡΙΑ :

ΑΘΗΝΩΝ : ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 4

ΠΕΙΡΑΙΩΣ : ΒΑΣ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΑΔΕΛΑ και ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

Ο ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

«Πολύ ωραίο το περιοδικό σας... Διασκέδασα ιδιαίτερα με τις φωτογραφίες του Φωτόπουλου. Είναι παρμένες από κανένα κινηματογραφικό έργο ή μήπως τραβήχτηκαν επίτηδες;».

Ν. Πολυχρόνης (Ένταυθα)

«Ο καλλιτέχνης φωτογραφηθήκε ειδικά για τις ΕΙΚΟΝΕΣ από τον κ. Χαρασιόδη».

ΑΝΥΠΟΓΡΑΦΑ

«...θέλω να σας γράψω, αλλά δεν θέλω να δημοσιεύσετε το όνομά μου. Τί θα γίνει λοιπόν, μιά και δεν δεχέσθε ανώνυμα γράμματα;»

Ε. Β. Τ. (Τρίπολις)

«Απλούστατα, θα γράψετε τα αρχικά που επιθυμείτε και θα υπογράψετε την επιστολή σας. Έγω, πάλι, έφ' όσον χρησιμοποίησα το γράμμα σας για το Ταχυδρόμείο, θα σεβαστώ την επιθυμία σας και δεν θα δημοσιεύσω παρά μόνον τα αρχικά».

ΩΝΑΣΗΣ

«... Για να δείξετε αμεροληψία έπρεπε μαζί με το πορτραίτο του Ήνιάση να δημοσιεύατε και ένα άλλο για τον Νιάρχο, αφού οι δύο αυτοί συναγωνίζονται, όπως εξ άλλου γράφετε στο σχετικό άρθρο... Πάντως, για να μάς ενδιαφέρουν κάτι τέτοια θέματα, καλόν θα είναι να λέγατε και το πώς απέκτησαν τόσον πλούτο. Μία «συνταγή» δεν θα έδλαπτε!...»

Πέτρος Λογαράς (Χίος)

«Ίσως αργότερα δημοσιεύσω με άρθρο και για τον Στ. Νιάρχο. Η συνταγή όμως που ζητάτε, υπάρχει σε τρία διδία αμερικάνικα. Το πρώτο έχει για τίτλο «Πώς να αποκτήσετε το πρώτον σας δολλάριον», το δεύτερον ασχολείται με το «Πώς να πολλαπλασιάσετε το πρώτον δολλάριον», το τελευταίο δέ αφιερώνεται στο «Πώς να διατηρήσετε τα δολλάρια σας». Ατυχώς, λέγεται ότι ο συγγραφέας των απέθανε στην... ψάθα!

ΜΙΑ ΕΥΧΗ

«Θα σας ενδιέφερε ασφαλώς να μάθετε τί μου γράφει μιά ανηψούλα μου (Κάτια Ν. Σταύρου) από την Αίγυπτο, εις την οποίαν στέλνω τακτικά το εξαιρετικό περιοδικό σας. Σας αντιγράφω, λοιπόν, κατωτέρω μερικές περικοπές:

«... Πραγματικά οι ΕΙΚΟΝΕΣ είναι το πιο τελειοποιημένο ελληνικό περιοδικό που έχω ποτέ διαβάσει και μπορεί να συγκριθί με τα καλύτερα ξένα. Ιδιαίτερον εντύπωσιν μου έκαναν οι φωτογραφίες, τόσο οι χρωματιστές όσον και οι άπλές. Είναι πολύ καθαρές και ζωηρές, πράγμα σπάνιο για τα ελληνικά περιοδικά που μάς είχαν συνηθίσει έως τώρα σε όχι τόσο επιτυχημένες φωτογραφίες. Και τα άρθρα του εξ άλλου είναι πολύ ενδιαφέροντα, όλα ανεξαιρέτως και καλογραμμένα. Όπως βλέπετε, οι εντυπώσεις μου είναι θαυμάσιες και αυτό κάνει τη σκέψι σας, να μου στέλνετε το περιοδικό, να έχω ακόμη περισσότερη αξία».

«Δεν έχω παρά να επικυρώσω ότι λέγει πιο πάνω η ανηψούλα μου και να διαβιβάσω μίαν ευχή και επιθυμία μου: Να μπορέσετε να το βαστάξετε στο ύψος του και να το εξακολουθήσετε.»

Σπύρος Μαυροκέφαλος (Ένταυθα)

Εύχαριστούμε θερμά για τα καλά σας λόγια. Η ευχή σας αφωλύς θα πραγματοποιηθή.

ΤΟ ΧΡΩΜΑ

«... Πάρα πολύ έκέρδισαν οι αγαπητές ΕΙΚΟΝΕΣ με το χρώμα που έπρόσθεσαν στις μέσα σελίδες. Βεβαίως το κόκκινο που διαλέξατε για το πρώτο τεύχος, έμοιαζε πολύ διακριτικό, έτσι ξεχωρισμένο που τυπώθηκε, ιδίως στα σήματα των κομμάτων. Περισσότερη επιτυχία είχε στους τίτλους και στις γραμμές... Εύχομαι σύντομα, έμεις —οι αγοραστές που όλο θα αυξάνουμε σε αριθμό— να σε κάνουμε να τοποθετήσης και έγχρωμες σελίδες στο εσωτερικό, όμοιας τέχνης και θαυμαστής αποδόσεως όπως είναι πάντα τα εξώφυλλά σου...»

Άγις Μ. Μαύρος (Πάτρα)

Και έδωτε το έγγραφο. Σιγά-σιγά όλα θα γίνουν και έγχρωμα στο εσωτερικό και αύξηση των σελίδων και χίλια δυό, πάντοτε, φυσικά, με την υποστήριξη των φίλων αναγνωστών που διαρκώς πρέπει να αυξάνουν εις αριθμόν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

«... Είμαι η πρόεδρος της τάξεώς μου Κυπρία μαθήτρια, και θα ήθελα εκ μέρους όλης της τάξεώς μου να σας ευχαριστήσω μ' όλη μου την καρδιά για τις άραιότατες φωτογραφίες της Βασιλίσσης μας και για τα λίγα λόγια όσον αφορά τα έργα της. Φανατική αναγνώστρια του περιοδικού σας, πήρα το τελευταίο στην τάξη και μελετήσαμε με μεγάλη προσοχή τις φωτογραφίες και το έργο της. Διψούμε και περιμένουμε όπως άλλη φορά ασχοληθήτε και με τον Βασίλεα και τα έργα των πριγκιπισσών και Διαδόχου».

Διαβίστε εκ μέρους μας τας θερμάς μας ευχαριστίας στον υπεύθυνο».

Η πρόεδρος της Δ' τάξεως του 'Αθηνάϊδείου Γυμνασίου Θηλέων Λεμεσού (Κύπρου)

Εύχαριστούμε για τα καλά σας λόγια. Σύντομα θα ικανοποιηθή ή νέα σας επιθυμία.

ΠΕΡΙ ΣΤΟΜΑΧΟΥ

«Πρώτον, νομίζω ότι ο «Τοξότης» των ΕΙΚΟΝΩΝ πρέπει να έχη γερό στομάχι για να μπορή ν' ανταποκριθί στις πολλαπλές και συνήθως ανόητες υποδείξεις των αναγνωστών... Δεύτερον, αφού οι ΕΙΚΟΝΕΣ έχουν σκοπόν να δημιουργήσουν κάτι ωραίον, γιατί δέχονται πολιτικά θέματα και με αυτά καλύπτουν πολύτιμες σελίδες; Τρίτον, επιθυμούμε να διαβάζωμε για άθλητισμό, τέχνη, Ιστορία, τόπους της πατρίδος μας ή και ξένους, για μεγάλους άνδρες κ.λ.π....»

Νίκος Λαμπαδάκης (Μυτιλήνη)

Δεν συμφωνώ καθόλου, φίλε μου, με την πρώτη σου σκέψη. Κάθε υπόδειξις είναι σεβαστή, άρκεί να μπορή να πραγματοποιηθή. Το «Ταχυδρόμείο» το βλέπουμε όλοι εδώ στις ΕΙΚΟΝΕΣ σαν ένα συνδετικό κρίκο μεταξύ της συντάξεως του περιοδικού και των αναγνωστών. Κάθε φορά που ο ταχυδρομικός διανομέας μάς φέρνει περισσότερα γράμματα —ότιδήποτε κι αν λένε είτε καλό είτε κακό— νοιώθουμε χαρά, γιατί η αυξήσις της αλληλογραφίας σημαίνει ότι μάς επρόσθεξαν περισσότερους αναγνώσται από την προηγούμενη φορά. Πιο σωστό, λοιπόν, θα ήταν αν έγραφες ότι πρέπει να έχω γερά... μάτια, για να διαβάω τις κακογραφίες των φίλων μας. Ατυχώς, λίγοι μόνο προσέχουν και καθαρογράφουν. Όσο για τα πολιτικά θέματα, νομίζω ότι έχετε άδικο. Ότι σχετικό δημοσιεύσαν οι ΕΙΚΟΝΕΣ είχε και την Ιστορική του σημασία. Συγχώνως ο μισός περίπου πληθυσμός της Ελλάδος με ζωηρό ενδιαφέρον παρακολουθήσε τις τελευταίες ελλογές. Δεν θα έπρεπε, λοιπόν, και αυτόν τον κόσμο κάπως να τον φροντίση το περιοδικό μας;

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ

«... Είμαι τακτικός σας αναγνώστης... Φοιτώ στην Γ' Γυμνασίω της Πατριαρχικής Μεγάλης του Γένους Σχολής... Έχω μίαν επιθυμία επειδή μου άρεσει το περιοδικό σας που μόνον ωραία πράγματα περιέχει. Ζητώ από σας ή στο εξώφυλλο ή έντός να δημοσιεύσετε μιά εικόνα του διαδόχου Κωνσταντίνου, στην οποίαν να φαίνεται καθαρά το πρόσωπόν του. Έάν την βάλετε στο εξώφυλλον θα είμαι περισσότερον εύτυχής διότι θα είναι έγχρωμος. Έάν την βάλετε μέσα, πάλι θα είμαι εύτυχής διότι θα έχη εκπληρωθή ή επιθυμία μου...»

Χρήστος Αναγνωστόπουλος (Χαλκηδών, Κων)πόλεως)

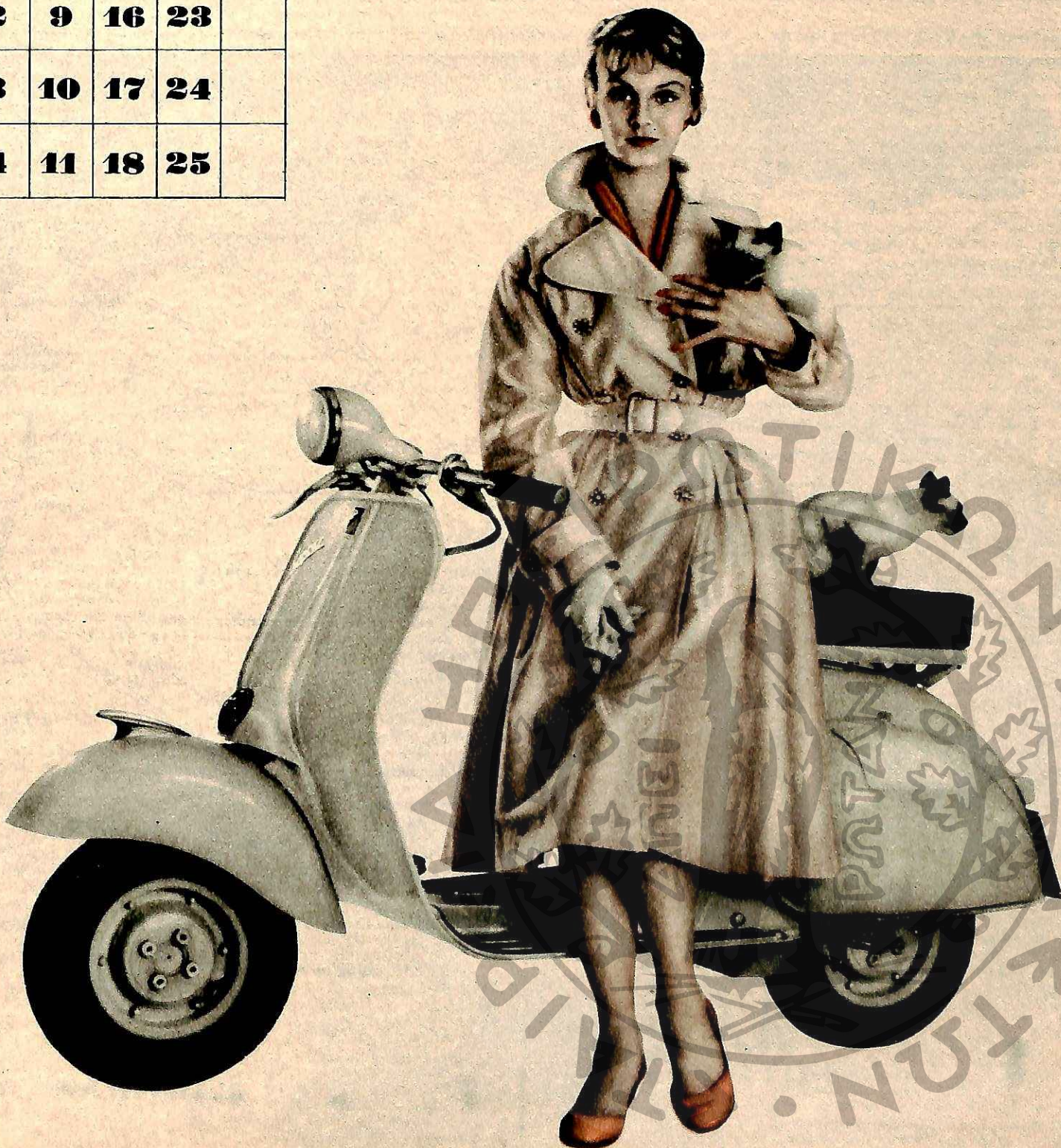
Η επιθυμία σας έλπιζω συντόμως να πραγματοποιηθή. Φυσικά, δεν γνωρίζω ακόμη αν θα είναι έγχρωμος ή όχι ή φωτογραφία.

ΡΩΜΕΪΚΟ

Από το Κουβέιτ του Περσικού κόλπου, ο αναγνώστης μας κ. Άλεις. Κατασπάρδ μάς έρωτά για το πότε επί τέλους οι Έλληνες θα παύσουν να αυτόσποκαλούνται «Ρωμιοί». Ατυχώς... δεν γνωρίζω! Πάντως όμως δεν συμφωνώ μαζί του στο ότι καλύτερο θα ήταν αν αντί «Ρωμιοί» λεγόμαστε «Γραικοί»!

Φεβρουάριος

Κ		5	12	19	26
Λ		6	13	20	27
Τ		7	14	21	28
Τ'	1	8	15	22	29
Π	2	9	16	23	
Π'	3	10	17	24	
Σ	4	11	18	25	

Δέν είναι τυχαίο ότι χιλιάδες άνθρωποι αγοράζουν από τα καταστήματά μας, βρίσκουν: ΚΑΛΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΦΤΗΝΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

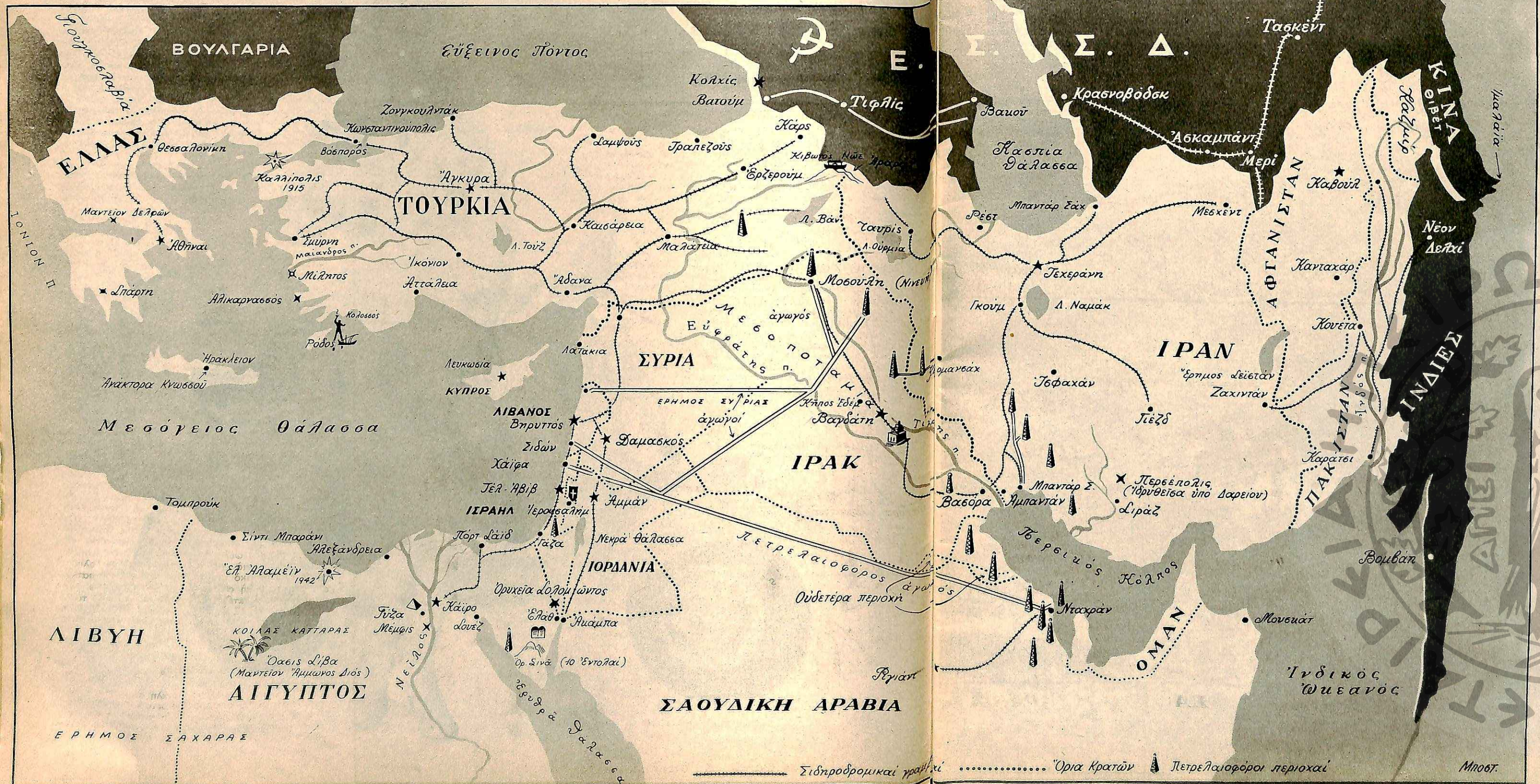
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ κ. ΤΚΟΑ ΚΑΙ Ο ΑΙΓΥΠΤΙΟΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΚΟΧΑΡ ΣΥΖΗΤΟΥΝ, ΣΤΗΝ ΟΥΔΕΤΕΡΑ ΖΩΝΗ, ΓΙΑ ΤΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΘΟΡΙΟΥ ΠΡΟΣΠΑΘΩΝΤΑΣ ΝΑ ΕΞΕΥΡΟΥΝ ΤΡΟΠΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΤΟΥΣ

ΣΤΗΝ Μ. ΑΝΑΤΟΛΗ ΔΙΑΚΥΒΕΥΟΝΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (ΠΟΥ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΟΥΣ) ΚΑΙ

Η ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

Από εἰς τὸν δρῦλο, τὸν μῦθο καὶ τὴν ἱστορία, τὴν σημερινὴ ἐπικίνδυνη πραγματικότητα

Η ΥΠΟΘΕΣΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ. ΕΝΑ ΛΑΘΟΣ ΣΤΟ ΧΕΙΡΙΣΜΟ—ΚΑΙ Η ΠΥΡΙΤΙΔΑΠΟΘΗΚΗ ΑΝΑΤΙΝΑΣΣΕΤΑΙ!

Γιὰ ἑκατὸ καὶ περισσότερα χρόνια πρὶν ἀπὸ τὸν πρῶτο Παγκόσμιο πόλεμο, ὁλόκληρος ὁ γεωγραφικὸς χώρος ποὺ περιλαμβάνει σήμερα μιὰ δωδεκάδα περίπου νέα κράτη, ἦταν γνωστὸς μετὰ τὴν ὀνομασία: Ἑγγὺς καὶ Μέση Ἀνατολή. Καὶ στὸ προσκήνιο τῆς πολιτικῆς καὶ διπλωματικῆς εἰδησεογραφίας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν ἐφάνταζαν παρὰ δύο κυρίως ὀνόματα, δύο Αὐτοκρατορίες. Ἡ Πύλη τοῦ Σουλτάνου καὶ τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Μπάκιγχαμ. Ἡ ὀθωμανικὴ καὶ ἡ βρετανικὴ αὐτοκρατορία.

Ἡ Αἴγυπτος, τὸ Ἰσραήλ, ἡ Περσία, τὸ Ἰράκ, ἡ Συρία, ὁ Λίβανος, ἡ Ὑπεριορδανία, ἡ Σαουδικὴ Ἀραβία, ἡ Ἰορδανία, τὸ Σουλτανάτο τοῦ Μουσκὰτ καὶ Ὀμάν καὶ τὸ Πακιστάν εἶναι ὀνόματα ποὺ συνδέονται μετὰ παλαιούς καὶ νεώτερους θρύλους καὶ μύθους. Σήμερα ἀποτελοῦν λέξεις γνωστὲς καὶ στὸν τελευταῖο κάτοικο τῆς γῆς. Δὲν ὑπάρχει ἐφημερίδα εἰς ὁλόκληρο τὸν κόσμον ποὺ νὰ μὴν ἀναφέρει, τουλάχιστον μιὰ φορὰ τὴν ἡμέρα, ἓνα ἀπὸ τὰ κράτη αὐτά.

Ἀν ὅμως κατέκτησαν τὶς σελίδες τῶν ἐφημερίδων, στὶς σελίδες τῆς ἱστορίας, πρὶν ἀπὸ λίγα ἀκόμη χρόνια, τὰ κράτη αὐτά δὲν εἶχαν καμία θέση. Εἶναι κράτη καινούργια καὶ ἔθνη παμπάλαια. Τόποι πανάρχαιοι μετὰ κρατικὴ ὑπόστασι νεογνῶν.

ΛΙΚΝΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ἕνας διαστικὸς περίπατος στὸ ἱστορικὸ παρελθόν, ἀπὸ τὸν Μεσαίωνα ὡς τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ πανάρχαια χρόνια, δὲν παρέχει στὸν περιεργὸ τὴν εὐκαιρία γιὰ μακρινὰ ταξίδια. Γιατί ὁλόκληρη ἡ ἱστορία δὲν ἀναφέρεται παρὰ στὸν χώρο αὐτὸ τῆς γῆς, ποὺ σήμερα ἔχει βαφτισθῇ Μέση Ἀνατολή. Οἱ Φαραῶ, ὁ Μωϋσῆς καὶ ἡ Βίβλος, οἱ Βαβυλώνιοι καὶ οἱ Ἀσσύριοι, οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Πέρσαι, τὸ Βυζάντιο καὶ οἱ Ἀράβες... Ὁλόκληρη ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος στὴν περιοχή αὐτὴ γεννήθηκε, καὶ γιὰ τὴν περιοχή αὐτὴ γράφηκε. Ἡ Μέση Ἀνατολή εἶναι τὸ λίκνο, ἀλλὰ καὶ ἡ κοιτίς τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ λόγος ποὺ σήμερα οἱ τόποι αὐτοὶ ποτίζουν καὶ πάλι σὰν ἀστέρες πρῶτου μεγέθους στὸν παγκόσμιο πολιτικὸ κινήματογράφο, δὲν εἶναι ἡ νοσταλγία τοῦ ἀνθρώπου νὰ ξαναγυρίσῃ στὸν τόπο τῆς γεννήσεώς του. Δὲν πρόκειται κἀν γιὰ εὐλαβικὸ προσκύνημα στὸν τόπο ποὺ ἐφύπρωσαν οἱ δύο ἐπικρατέστερες θρησκευτικὲς δοξασίες τῆς γῆς. Οὔτε ἡ Ἱερουσαλὴμ, οὔτε ἡ Μέκκα. Πρόκειται γιὰ τὴν ἐλπίδα ποὺ ἀσκέῖ τὸ πολιτικὸ καὶ οἰκονομικὸ συμφέρον. Ὅποιος ἐπικρατῇ στὴν περιοχή αὐτὴ, θὰ ἐπικρατῇ στὸν κόσμο, γιατί θὰ κατέχῃ τὸ κέντρο καὶ τὴ ρίζα του. Γιὰ νὰ γίνῃ «Ἕνα Ποίμνιον καὶ Εἰς Ποιμὴν» πρέπει ὁ εἰς αὐτὸς ποιμὴν νὰ εἶναι κύριος τῆς Μέρους Ἀνατολῆς.

Ο «ΑΡΗΣ» ΚΑΙ Ο «ΕΡΜΗΣ»

Γιατί ὅμως ἔχει τόσο μεγάλη σημασία ἡ Μέση Ἀνατολή; Δύο παρουσιάζονται ὡς σπουδαιότεροι γιὰ τοῦτο λόγοι. Ἕνας γεωγραφικὸς καὶ ἕνας οικονομικὸς. Ὁ ἀλληγορικὸς ἀρχαῖος πρόγονος θὰ ἔλεγε: ὁ Ἄρης καὶ ὁ Ἑρμῆς, ὁ ρωμάν-

Και πάλι, πεδίο παγκοσμίου ανταγωνισμού και άναταραχής

τικός θα χρησιμοποιούσε την ποιητικότερη φράση: «Διὰ τὴν ἰσχύιν καὶ διὰ τὸν πλοῦτον». Ὁ σύγχρονος διπλωμάτης καὶ πολιτικός θὰ ἔλεγε... ψέματα: Διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν συνεργασίαν. Τὴν ἀνάπτυξιν τῶν καθυστερημένων λαῶν, τὴν δι- ἄδοσιν τοῦ πολιτισμοῦ κλπ., κλπ. Σημασία ὅμως δὲν ἔχει τόσοσ ἡ δικαιολογία ποὺ προβάλλεται, ἀλλὰ τὸ γεγονός. Καὶ γεγονός εἶ- ναι ὅτι ἡ Μέση Ἀνατολὴ ἀποτελεῖ καὶ πάλι τὸ πεδίο παγκοσμίου ανταγωνισμοῦ καὶ ἀναταρα- χῆς. Τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς σημερινῆς τρι- κυμίας παρουσιάσθησαν πρὶν ἀπὸ πενήντα περί- που χρόνια, μὲ τὸν περίφημο «Σιδηρόδρομο τῆς Βαγδάτης», ποὺ ὠνευρέθηκε ὁ Κάιζερ γιὰ νὰ δι- ευσύσῃ πρῶτος καὶ νὰ καταλάβῃ τὴν περιοχή γιὰ τὴν ὁποῖαν ἄρχισαν νὰ διαφαίνονται ὑποψί- ες, ὅτι κρύβει τὰ μεγαλύτερα, τὰ σχεδὸν ἀνεξάν- τλητα κοιτάσματα πετρελαίου. Ἡ σημασία τῆς περιοχῆς μεγάλωνε, ὅσο μεγάλωνε καὶ ἡ ζήτη- σις τοῦ πετρελαίου. Τὸ 1895 στὸ μητρώο αὐτο- κινήτων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν δὲν ἦσαν γραμμένα παρὰ τέσσερα αὐτοκίνητα. Ἡ παγκό-

σμιος ἔτησίᾳ κατανάλωσις πετρελαίου σὲ ὅλον τὸν κόσμον δὲν ξεπερνοῦσε τοὺς 1.000 τόννους. Σήμερα ὑπάρχουν 100.000.000 τουλάχιστον αὐ- τοκίνητα καὶ ἡ ἔτησίᾳ κατανάλωσις πετρελαίου ὑπερβαίνει τὰ 700.000.000 τόννους. Μπορεῖ νὰ μὴ συμφωνῇ κανεὶς μὲ τὶς σύγχρονες δικαιολογι- ες ποὺ προβάλλονται γιὰ τὴν κατοχὴ τῆς Μέ- σης Ἀνατολῆς. Τὸ ἐνδιαφέρον ὅμως γιὰ τὴν πε- ριοχὴ εἶναι ἀπολύτως δικαιολογημένο.

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΚΑΙ Η ΔΥΝΑΜΙΣ

Ἡ ἐποχὴ ἐν τούτοις ποὺ ζοῦμε, εἶναι δια- στική. Ὁ περίφημος «σύγχρονος πολιτισμός» εἶ- ναι κάτι ποὺ δὲν προφθαίνει νὰ «κατακαθίστῃ» καὶ ἡ δία αὐτὴ εἶναι εἰς θάρος τῆς ποιότητος. «Ὅ,τι κερδίζομεν εἰς χρόνον, τὸ ἐξοδεύομεν εἰς δύναμιν», λέει ἕνας ἀδυσώπητος φυσικός νόμος. Καὶ τοὺς φυσικοὺς νόμους δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τοὺς παραβῇ χωρὶς συνέπειας. Πλησίασαν λοι- πὸν τὴν περιοχὴ οἱ σύγχρονοι ἄνθρωποι χωρὶς τὸν σεβασμὸ καὶ τὸ δέος ποὺ πρέπει νὰ κατέχῃ

κάθε ψυχὴ ὅταν πλησιάσῃ τὴν πηγὴ τοῦ ἀνθρώ- που. Πηγὴ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ὕλης του εὐτυχίας ποὺ πρέπει νὰ συμβαδίζουν. Γιατὶ ἂν ἐγκαταλείψωμε τὸ πρῶτο καὶ στρέψωμε ὁλόκλη- ρη τὴν προσοχή μας πρὸς τὸ δεύτερο, ἔρχεται ἡ ἐκδίκησις τοῦ περιφρονημένου πνεύματος. Ἐκ- δίκησις ἀμείλικτη καὶ ἀναπώρευτη. Ὁ φυσικός νόμος εἶναι ἡ σοφία καὶ τὴν σοφία δὲν τὴν ἀντι- μετωπίζει κανεὶς οὔτε μὲ δῖπλᾳ οὔτε μὲ χρήμα- τα. Χρειάζεται σεβασμὸς καὶ λατρεία. Ὁ Παρ- θενὼν καὶ ἡ Ἁγία Σοφία τῶν ἀρχαίων Ἀθηναί- ων καὶ τῶν Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου. Καὶ ὁ Μωάμεθ ὁ Β' δὲν ἀποκεφάλισε ἀπὸ ὀργῆς, ἀλ- λά ἀπὸ σκέψις τὸν ἀγροῖκο στρατιώτη ποὺ ἔσπα- σε τὸ μάρμαρο τοῦ Ναοῦ τῆς Σοφίας τοῦ Θεοῦ. Ἡ γνῶσις αὐτὴ ἔλειψε ἀπὸ τοὺς σύγχρονους. Καὶ στὴν ἔλλειψι αὐτὴ πρέπει ν' ἀναζητηθῇ ἡ αἰτία γιὰ τὴν σημερινὴν ἀνώμαλη κατὰστασι τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ἡ ἄγνοια πληρώθηκε, πλη- ρώνεται καὶ θὰ πληρωθῇ καὶ στὸ μέλλον πανά- κριβα. Σὲ ποίᾳ καὶ σὲ τί εἶδους ποσὸ θ' ἀνέλθῃ τὸ συνολικὸ τίμημα ποὺ θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ πλη-

ρώσῃ ὁ «Δυτικὸς Κόσμος», θὰ ἐξαρτηθῇ τελικὰ ἀπὸ τὸ κατὰ πόσον αὐτοὶ ποὺ σήμερα ἀντιμετω- πίζουν τὸ ἀδιέξοδο, θέλῃσαν νὰ πληροφορηθοῦν καὶ νὰ μελετήσουν τοὺς πραγματικούς λόγους τῶν σημερινῶν ἀτυχιῶν τους.

ΤΟ ΧΑ-Ι-ΔΕΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ

Πρὶν ἀπὸ ἑπτὰ περίπου χρόνια, στὴν Μέση Ἀνατολὴ εἶχε δημιουργηθῇ μία κατὰστασις. Ὁ νεαρὸς στρατὸς ἐνὸς βρεφικῆς ἡλικίας κράτους, τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ, εἶχε κερδίσει μία ὁ- λοκληρωτικὴ νίκη. Τὴν νίκη ἐξησφάλισε ἔχοντας τὴν ἀμέριστη σχεδὸν ἡθικὴ καὶ διπλωματικὴ ὑ- ποστήριξι τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως. Ἀντιθέτως οἱ ἀντίπαλοί του, τὰ κράτη τοῦ Ἀραβικοῦ Συν- δέσμου δὲν βοηθήθηκαν ἀπὸ τοὺς Δυτικούς, ἀπὸ τὴν Γαλλία, τὴν Ἀγγλία καὶ τὶς Ἡνωμένες Πο- λιτεῖες. Ἡ Γαλλία δὲν μποροῦσε νὰ χωνέψῃ τὴν ἔξωσί της ἀπὸ τὴ Συρία καὶ τὸ Λίβανο, ἡ Ἀγ- γλία ἤθελε νὰ ἐκδικηθῇ τὴν Αἴγυπτο γιὰ τὸ διώ- γισμο ἀπὸ τὸ Σουεζ καὶ ἡ Ἀμερικὴ δὲν εἶχε καμ- μία διάθεσι νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐχθρότητα τῆς πανίσχυρης μειονότητας τῶν Ἰσραηλιτῶν τῆς Νέας Ὑόρκης. Καὶ ὅλοι ἐσπεύδαν τότε νὰ περιποιη-θοῦν τὸν νικητὴ. Γιὰ νὰ φανοῦν κερδίσμενοι καὶ αὐτοὶ μαζί του. Τὰ ἀραβικὰ κράτη, οἱ σοφοὶ Δυ- τικοὶ τὰ κατεῖχαν καὶ δὲν τὰ ἐλογάριαζαν. Πε- ριποιήθηκαν ὅσο μποροῦσαν τὸ Ἰσραήλ γιὰ ν' ἀνταγωνισθοῦν τὴν σοβιετικὴ εὐνοια. Καὶ φυ- σικὰ τὸ ἐπέτυχαν, γιατί τὸ Ἰσραήλ εὐνοίεσ ἀνα- ζητοῦσε στὰ πρῶτα θέματα τῆς ὑπάρξεώς του καὶ τὰ ἀραβικὰ κράτη τὴν ἐξουδετέρωσι τῆς σο- βιετικῆς εὐνοίας ἤθελαν πρὸς τὸ Ἰσραήλ. Γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ διῶξουν ἐκεῖνον ποὺ τοὺς ἐδλα- ψε, σύμφωνα μὲ τὸν πανάρχαιο, σκληρὸ καὶ ἀ- μείλικτο νόμο τοῦ Μωϋσέως.

Η ΦΥΓΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ

Ὑπεγράφη μία ἀνάκωχῇ, ἐπηκολούθησε μία συμφωνία τῶν τριῶν Δυτικῶν Μεγάλων νὰ μὴν πωλοῦν ὅπλα σὲ καμμία ἀπὸ τὶς ἀντίθετες πα- ρατάξεις καὶ ὅλοι ἐνόμισαν ὅτι τὰ πράγματα θὰ τραβοῦσαν πρὸς τὴν ποθητὴ ἰσορροπία καὶ τὴν ἐξασφάλισι τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορικοῦ ἀντα- γωνισμοῦ. Ἐγινε κάποιο βασικὸ λάθος ὅμως. Μὲ τὶς συμφωνίες τῆς Παλαιστίνης, οἱ Δυτικοὶ ἀπλῶς διευθέτησαν, προσωρινὰ καὶ ἐπιφανειακά, τὶς δικές τους διαφορές. ΔΕΝ ΕΛΥΣΑΝ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ, ἀλλὰ μερικὰ ἀπὸ τὰ δικά τους προβλήματα στὴ Μέ- ση Ἀνατολὴ.

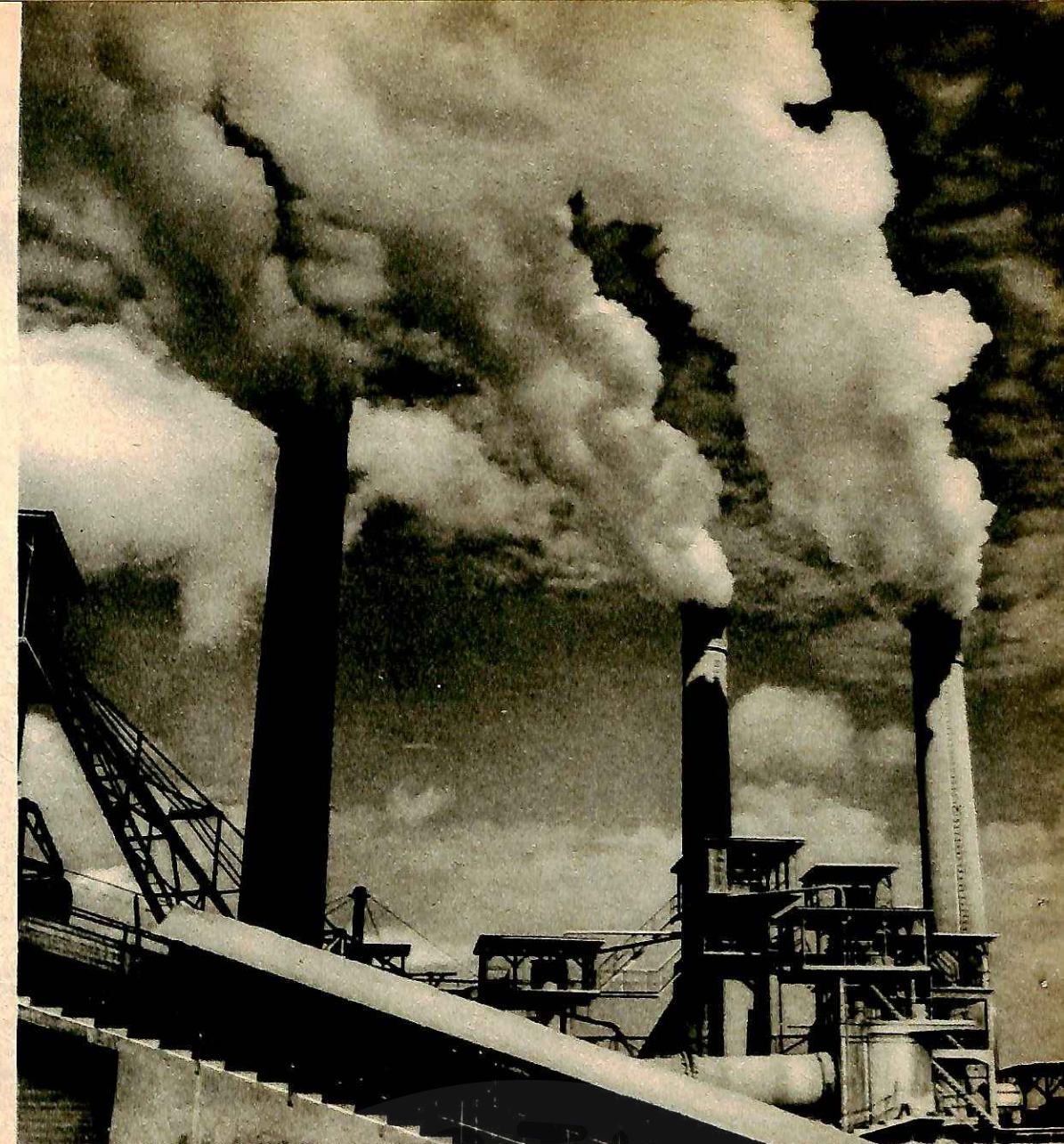
Πρῶτὴ ἐκπληξίς ἔρχεται ἀπὸ τὴ χώρα τῶν Φαραῶ. Ἡ Αἴγυπτος ἐδίωχνε τὸν παχύσαρκο δι- νάστη της καὶ ἐπέβαλλε μία ἐπανάστασι. Ἐδίω- χνε ταυτοχρόνως καὶ τοὺς Ἀγγλοὺς ἀπὸ τὸ Σου- εζ. Οἱ Ἀγγλοὶ πίστευαν ὅτι χωρὶς αὐτοὺς θὰ ἦταν ἀδύνατο νὰ συντηρηθῇ ἡ διώρυξ, χωρὶς τὴν τεχνικὴ τοὺς συγκρότησι καὶ σοφία. Παρ' ὅλη τὴν φημολογούμενη ἐξοχὴ διπλωματικὴ τους κα- τάρτησι, ἐλησμώνησαν φαίνεται ὅτι τὸ μόνο ἀπὸ τὰ ἑπτὰ θαύματα τοῦ ἀρχαίου κόσμου ποὺ δια- σώζεται μέχρι σήμερα ἀνέπαφο, τὸ τεχνικὸ με- γαλοῦργημα τῆς Μεγάλης Πυραμίδος, εἶνε χω- ρὶς τὴν ἀγγλικὴ συμβολὴ καὶ δὲ χρειάσθηκε γιὰ τὴ συντήρησί του τὰ φῶτα τῶν Ἀγγλῶν τεχνι- κῶν. Ἡ διώρυξ δὲν ἀχρηστεύθηκε παρὰ μόνο γιὰ τὰ πλοία τοῦ Ἰσραήλ μὲ τὸ ὁποῖο ἐρωτοτρο- ποῦσε τότε ἡ Μ. Βρεταννία.

ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΤΟΥ ΜΩΣΑΝΤΕΚ

Ἀπὸ τὴ χώρα τοῦ Δαρείου ἔρχεται ἡ δευτέ- ρα ἐκπληξίς. Ὁ περίεργος δακρυβρεκτός καὶ κλαυσιγελῶν πρωθυπουργὸς τοῦ Σάχη διώχνει τοὺς Ἀγγλοὺς ἀπὸ τὸ Ἀμπαντὰν ὅπου εἶχαν ἐγκαταστήσει τὸ μεγαλύτερο διύλιστήριο πετρε- λαίου. Πέρασαν χρόνια διαμάχης καὶ τελικῶς ἕνα πραξικόπημα ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ ἀνέ- τρεψε τὸν Μωσαντέκ καὶ ἐπέβαλε μία κατὰστασι στὴν Περσία.

Ἡ ἐποχὴ ἐκρίθηκε κατὰλληλὴ τότε ἀπὸ τὸ

ΑΥΤΟΣ Ο ΕΦΙΠΠΟΣ ΦΡΟΥΡΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΕΙ ΜΙΑ ΑΓΟΝΗ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ ΙΟΡΔΑΝΙΑΣ, ΚΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΤΑΡΑΓΜΕΝΗ ΜΕΘΟΡΙΟ ΜΕ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

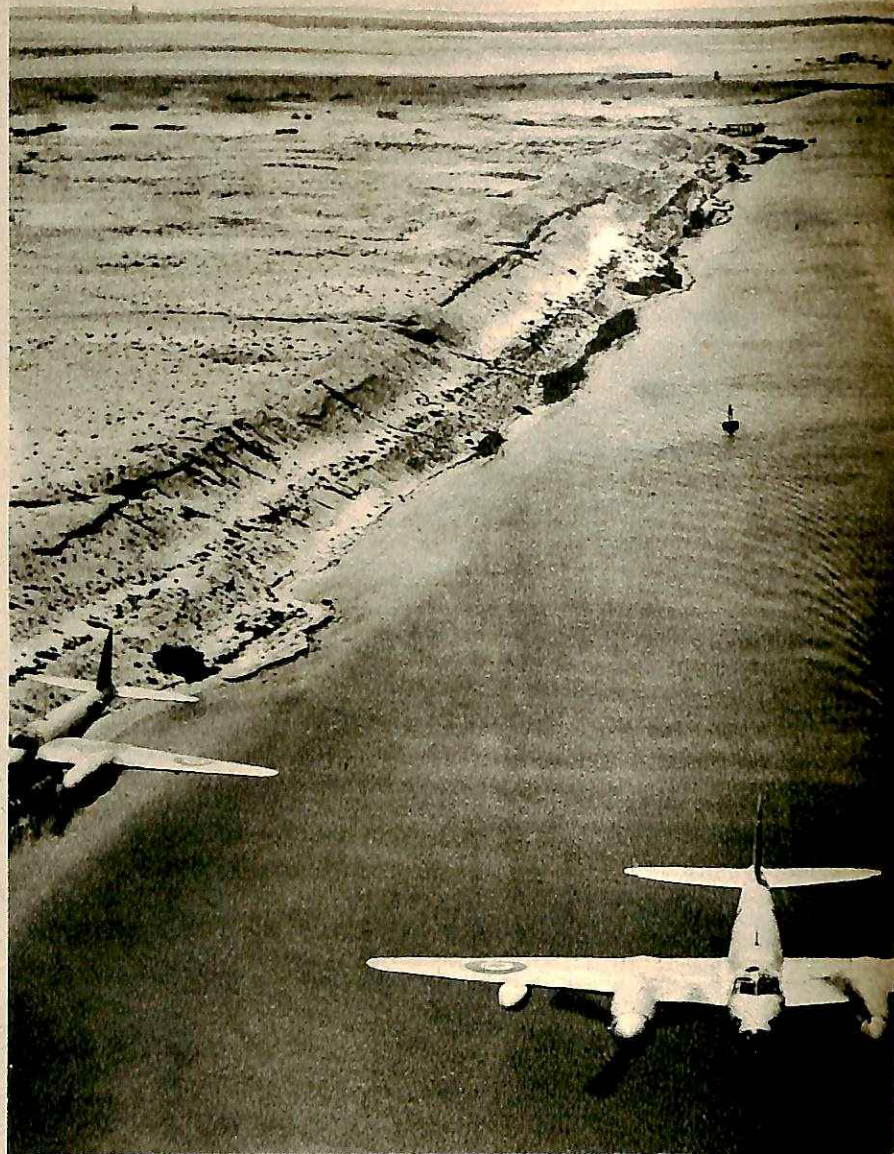

ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ ΣΤΟ ΝΕΙΛΟ (ΕΠΑΝΩ) ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΩΤΟΓΟΝΑ ΜΕ- ΣΑ ΟΡΓΩΜΑΤΟΣ ΣΤΗ ΣΥΡΙΑ ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΥΝ ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ Μ. ΑΝΑΤΟΛΗΣ

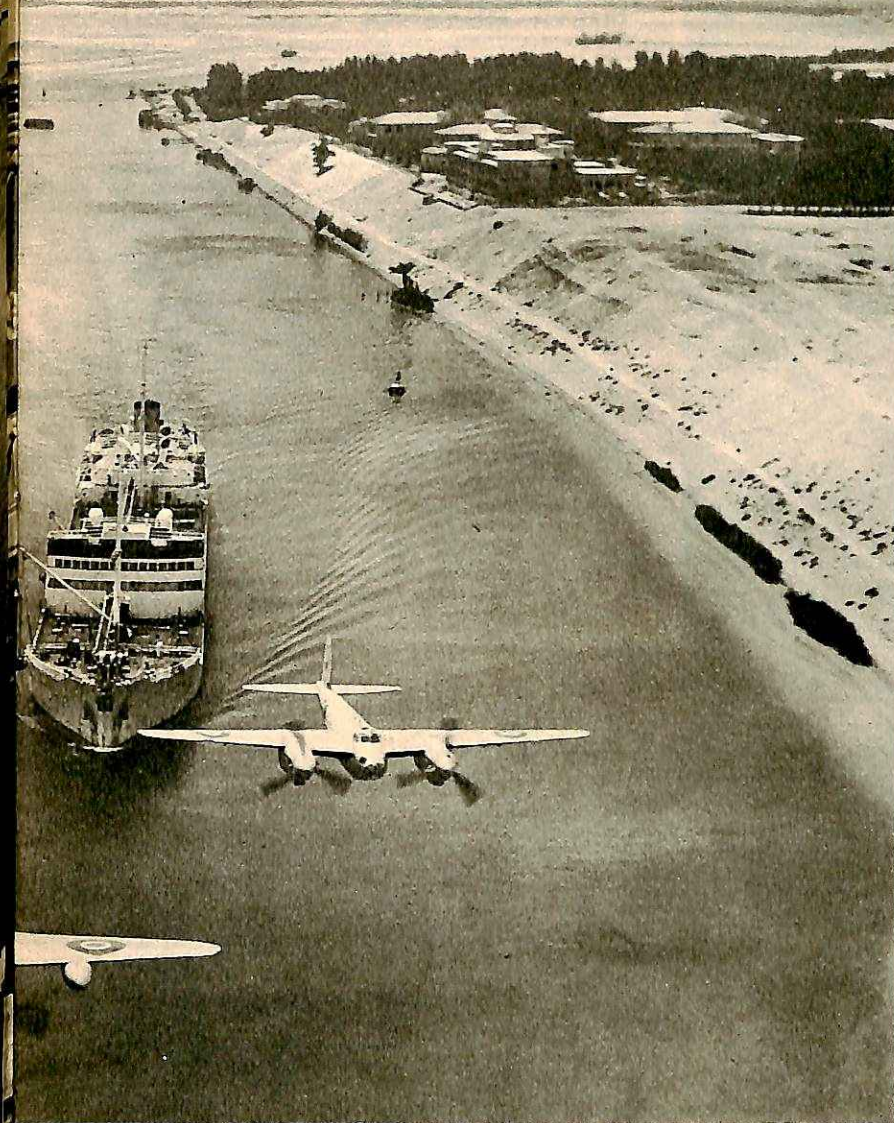

ΟΙ ΓΕΡΟΝΤΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΚΟΥΒΕΝΤΙΑΖΟΥΝ ΕΞΩ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΖΑΜΙ

ΔΥΟ ΥΔΡΟΠΛΑΝΑ ΚΑΙ ΕΝΑ ΠΛΟΙΟ ΔΙΑΣΧΙΖΟΥΝ ΤΟ ΣΟΥΕΖ — ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ο ΚΟΜΒΟ ΣΩΤΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΟΙ ΧΩΡΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΜΑΖΕΥΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΝΕΡΟ ΑΠ' ΤΗ ΒΡΥΣΗ...

ΜΙΑ ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΚΙΡΚΟΥΚ, ΣΤΟ ΙΡΑΚ: ΣΥΝΩΣΤΙΣΜΟΣ, ΦΤΩΧΕΙΑ — ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΟΣ ΡΥΘΜΟΣ...

ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

Ένα σπασμωδικό Σύμφωνο προσπαδεί τοῦ κάκου ν' ἀντιδράσῃ σὲ ἓναν ἀριστουργηματικό ἐλιγμό

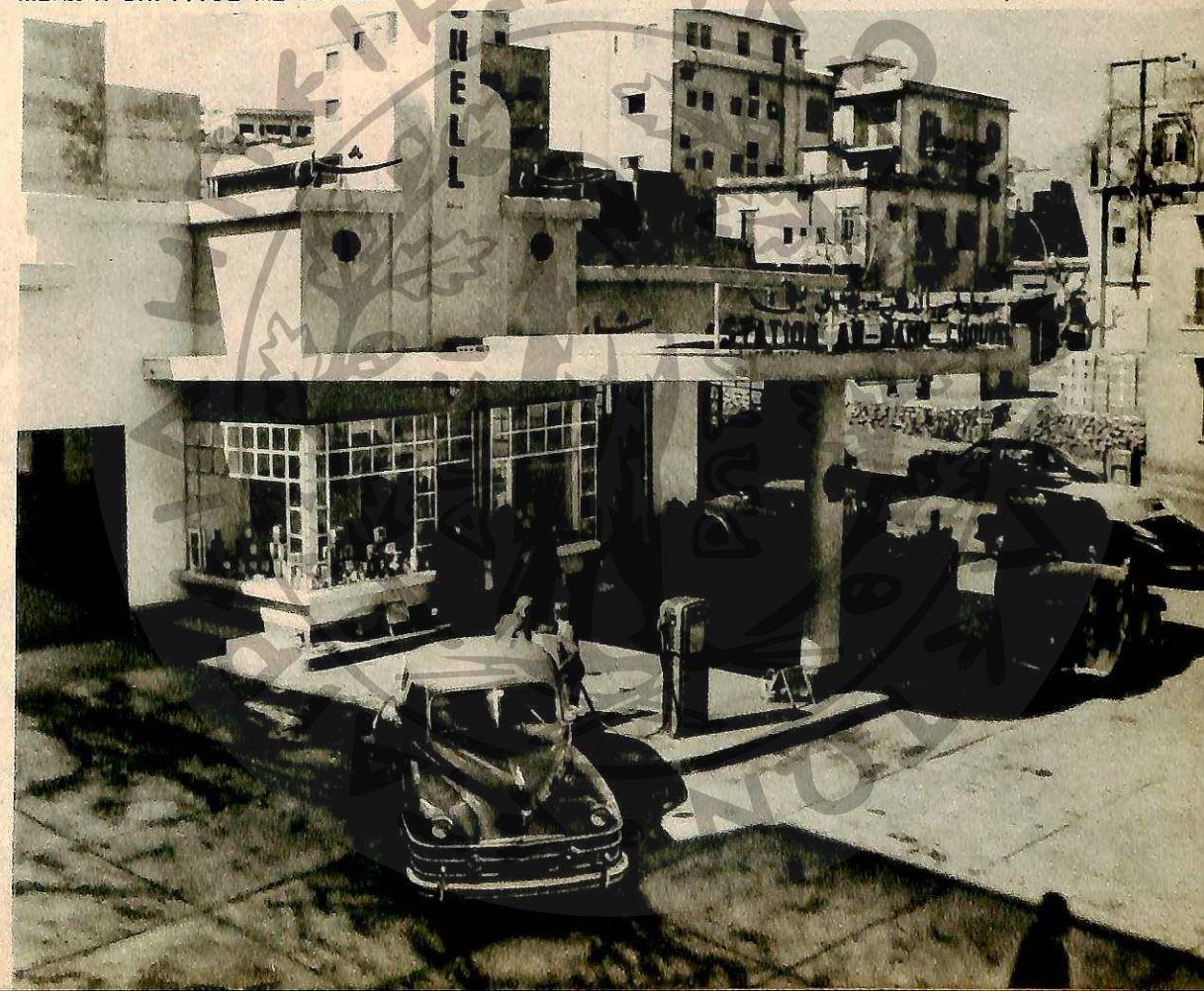
προσεκτικό Κρεμλίνο γιὰ ν' ἀρχίσῃ τὴν μετατόπισι τοῦ ἐνδιαφέροντός του. Καὶ τὸ περασμένο καλοκαίρι, ἐνῶ οἱ σοφοὶ ποὺ διεχειρίζοντο τὶς τύχες τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου ἦταν ἀκόμῃ ζαλισμένοι μὲ τὸ ποτὸ τῆς λήθης ποὺ ἔπιναν στὴν Γενεύη, ἔσκαγε ἡ δόμβα τῶν τσεχοσλοβακικῶν δαπλῶν πρὸς τὴν Αἴγυπτο. Τὴν ἀκολούθησε ἡ προσφορά οἰκονομικῆς βοήθειας τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως καὶ πρὸς τὴν Αἴγυπτο καὶ πρὸς τὶς ἄλλες ἀραβικὲς χώρες.

Ἡ κίνησις αὐτὴ τῶν Σοβιέτ στὸ παγκόσμιό διπλωματικό σκάκι, ἀναγνωρίζεται ὡς ἀληθινὸ ἀριστούργημα ὑπολογισμοῦ. Ἐγίνε τὴν στιγμὴ ποὺ οἱ διαφωνίες τῶν Δυτικῶν νὰ καταλήξουν σὲ ὀριστικὴ ἀπόφασιν γιὰ τὸ θέμα τῶν προσφύγων τῆς Παλαιστίνης εἶχε προκαλέσει ἀντιπάθειες καὶ ἀπὸ τὰ δύο στρατόπεδα. Καὶ ἀπὸ τὸ Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ τὰ ἀραβικὰ κράτη. Οἱ ἠνωμένες Πολιτεῖες, βλέποντας νὰ ἐκμηδενίζεται τὸ γόητρό τους στὴν Μέση Ἀνατολή, ρίχνουν τὸ 1953 τὴν ὀλέθρια ἰδέα τῆς περίφημης «Βορείας ἀμυντικῆς κρηπίδος» (Northern Tier) γιὰ ν' ἀναγκάσῃ μετὰ μίαν συμφωνίαν τὴν ἐξέλξῃ μίαν καταστάσεως ποὺ διεγράφετο ὡς τὸ ἀναπότρεπτο ἀποτέλεσμα μίαν πολιτικῆς ποὺ ἐστειρεῖτο καὶ μελέτης καὶ εἰ-

λικρινείας. Τὸ ἀγγλικὸ γόητρο θρίσκει καὶ αὐτὸ ἐξαιρετικὰ χαμηλὰ ἐξ αἰτίας τῆς ἀγγλοπερσικῆς διαφορᾶς γιὰ τὸ Ἀμπαντάν, τῆς ἐξώσεως τῶν Ἀγγλῶν ἀπὸ τὸ Σουέζ καὶ τοῦ κυπριακοῦ. Οἱ Γάλλοι ἔχουν χάσει στὴν Ἰνδοκίνα καὶ δὲν μποροῦν νὰ καταστείλουν τὶς ταραχὰς ποὺ ἀρχισαν ἤδη στοὺς μουσουλμανικοὺς πληθυσμοὺς τῆς Β. Ἀφρικῆς.

Μία σπασμωδικὴ ἀντίδρασις τῶν Ἀγγλῶν καταλήγει στὴν καταστροφή. Ἐγκολπώνονται τὴν ἀμερικανικὴ ἰδέα καὶ πραγματοποιοῦν τὸ περίφημο Σύμφωνο τῆς Βαγδάτης. Ἡ Τουρκία, τὸ Ἰράκ, τὸ Ἰράν καὶ τὸ Πακιστάν θὰ φράξουν τὴν κάθοδον τῶν Ρώσων πρὸς τὶς πετρελαιοπηγὲς τῆς Μ. Ἀνατολῆς, ποὺ τὶς κατέχουν καὶ τὶς ἐκμεταλλεύονται οἱ Ἀγγλοὶ καὶ οἱ Ἀμερικανοί! Μὲ τὸ περίφημο αὐτὸ Σύμφωνο ἀνοίγουν ἀντὶ νὰ κλείσουν τὸν δρόμον στὴν κάθοδον τῶν Σοβιέτ πρὸς τὶς θερμὲς θάλασσες. Τὸ λάθος τους εἶναι ὅτι βασίσθηκαν στὸ γεγονός τῆς φεουδαρχικῆς σχεδὸν συγκροτήσεως ὅλων τῶν ἀραβικῶν κρατῶν. Μὲ τέτοια συγκρότησι δὲν εἶναι δυνατόν, σκέφθηκαν, νὰ ἐπιζητήσουν τὰ κράτη αὐτὰ στενὴ ἐπαφὴ μὲ τὰ Σοβιέτ. Ἐκάναν λάθος στοὺς ὑπολογισμοὺς τους καὶ ἔδωσαν περισσότερὴ ἀξία

...ΕΝΩ Η ΒΗΡΥΤΤΟΣ ΜΕ ΤΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΤΙΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΕΧΕΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΨΙ

Ο ΤΙΓΡΗΣ ΚΑΙ Ο ΕΥΦΡΑΤΗΣ ΔΕΝ ΚΟΥΡΑΖΟΝΤΑΙ ΕΠΙ ΑΙΩΝΕΣ ΤΩΡΑ ΝΑ ΠΛΗΜΜΥΡΙΖΟΥΝ ΚΑΘΕ ΤΟΣΟ ΤΑ ΓΕΙΤΟΝΙΚΑ ΧΩΡΑΦΙΑ. ΚΑΙ Ο ΓΕΩΡΓΟΣ ΑΥΤΟΣ ΤΟΥ ΙΡΑΚ ΕΠΙ ΑΙΩΝΕΣ ΤΩΡΑ, ΜΕ ΤΑ ΙΔΙΑ ΠΡΩΤΟΓΟΝΑ ΜΕΣΑ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΤΟΥ, ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙ ΤΟ ΚΑΛΑΜΠΟΚΙ ΤΟΥ

ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

στη σοφία τους, απ' όσο πραγματικά αξίζει. Και σαν τελευταία έλπίδα, ενώ τα φορτία των τσεχοσλοβακικών όπλων αδειάζουν στο λιμάνι της Αλεξανδρείας, ενώ ο βασιλεύς της Σαουδαραβίας υπογράφει την δική του συμφωνία με τα Σοβιέτ και το χθεσινό μόλις κράτος του Σουδάν, μετά μιάς εβδομάδος ανεξάρτητο βίο, ζητεί να μετάσχη στον αραβικό σύνδεσμο και ανταλλάσει πρεσβευτάς με την Ρωσία, ενώ το Ισραήλ ζητεί να του εξοφλήσουν το γραμμάτιο που οι Δυτικοί υπέγραψαν για να το αποσπάσουν από την αγκαλιά των Σοβιέτ, ενώ η Ύεμένη θυμήθηκε προτάσεις του 1927 και υπογράφει σήμερα με την ΕΣΣΔ συμφωνία που τότε δεν έγινε, ενώ στην πρωτεύουσα της Υπεριουδανίας δύο κυβερνήσεις που προσπάθησαν να εντάξουν τη χώρα στο Σύμφωνο της Βαγδάτης ανατρέπονται μέσα σε ένα μήνα, ενώ το Ιράκ αρχίζει να εκδηλώνει έντονότερα τις διαθέσεις του ν' αποχωρήσει από το Σύμφωνο της Βαγδάτης, έφ' όσον δεν μετέχει και η Αμερική σ' αυτό, ενώ όλα αυτά τα προηγήματα μιάς τερα-

στίας θυέλλης φαίνονται παντού στον ορίζοντα της μυθικής αυτής περιοχής, οι Άγγλοι και οι Αμερικανοί αποστέλλουν τον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ για να βάλει τάξη και να καθησυχάσει από την αναταραχή που προετοιμάζει την έκρηξη. Και ο πρωθυπουργός της Μ. Βρετανίας τρέχει στην Ουάσιγκτον για να ζητήσει χρήματα, κυρίως, που θα τον βοηθήσουν (ελπίζει) να συγκρατήσει την «έκρηκτική κατάσταση της Μέσης Ανατολής». Αυτή είναι η έννοια της συνεργασίας των Ηνωμένων Πολιτειών που ζητεί η Μ. Βρετανία για την διευθέτησι των προβλημάτων της Μ. Ανατολής. Συνεργασία του προϋπολογισμού των Ηνωμένων Πολιτειών.

Τό δυσάρεστο είναι ότι για το πρόβλημα της Μέσης Ανατολής δεν χρειάζονται τόσο πολύ χρήματα. Ούτε και όπλα. Χρειάζεται σκέψις και ειλικρίνεια. Και φαίνεται ότι τα τελευταία αυτά δεν άφθονούν και τόσο, στην σημερινή ήγεςία του δημοκρατικού κόσμου.

K. A. P.

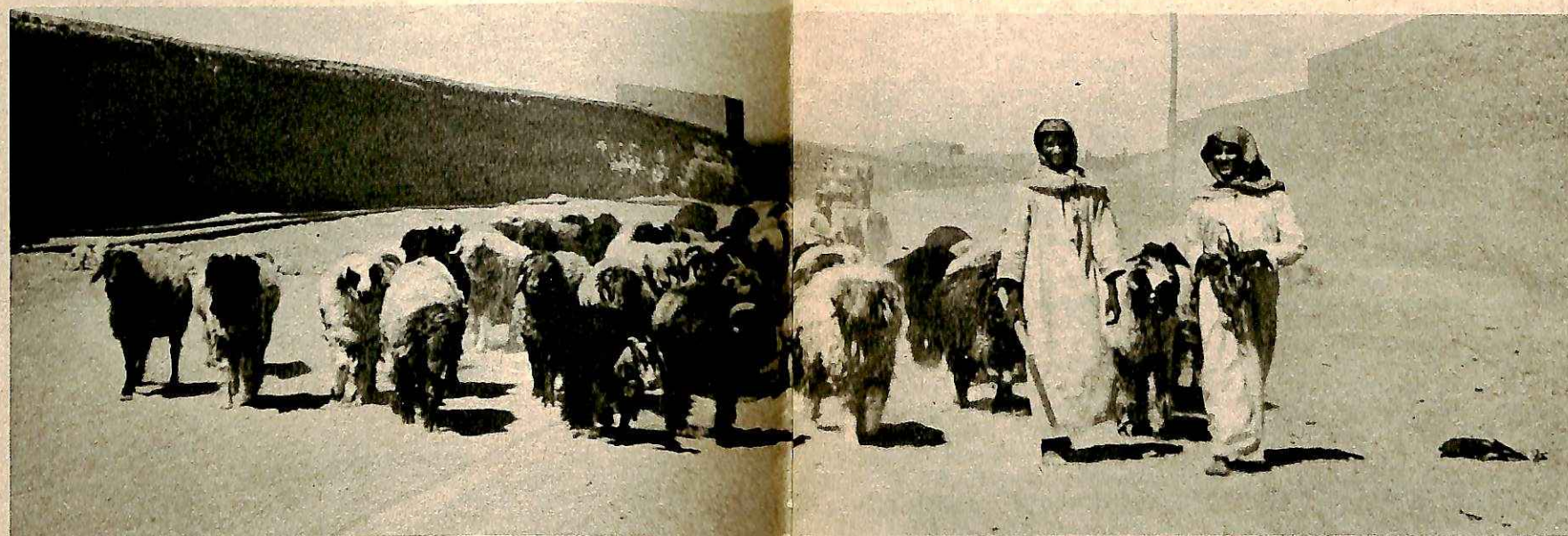
ΜΕ ΤΟ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΝΑΛΦΑΒΗΤΩΝ, ΟΙ ΟΔΗΓΙΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΕΣ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ ΔΙΝΟΝΤΑΙ ΠΡΟΦΟΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ, ΠΟΥ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ ΕΝΑ ΑΡΤΙΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ. ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΑΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Αποκλειστικότητας
CAMERA PRESS - ΕΙΚΟΝΩΝ

ΟΙ ΑΡΑΒΕΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΟΥΝ ΤΟΝ ΑΝΑΛΦΑΒΗΤΙΣΜΟ ΔΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΤΑ ΕΦΟΔΙΑ ΤΗΣ ΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

ΔΥΟ ΑΡΑΒΕΣ, ΜΕ ΤΑ ΤΡΑΓΙΑ ΤΟΥΣ, ΔΙΑΣΧΙΖΟΥΝ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΑΜΙΝΙ ΤΟΥ ΜΕΣΗΜΕΡΙΟΥ, ΤΗΝ ΕΡΗΜΟ

ΜΙΑ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΣΤΗΝ ΤΑΡΑΤΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΗΣ ΒΗΡΥΤΤΟΥ

ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΒΕΔΟΥΙ-ΝΟΥ ΚΛΕΙΝΕΙ ΜΕΣΑ ΤΟΥ ΟΛΗ ΤΗ ΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Ο ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ ΜΩΧΑΜΕΤ ΑΛΥ, ΤΥΠΟΣ ΑΡΑΒΟΣ ΒΙΟΠΑΛΑΙΣΤΟΥ, ΒΡΗΚΕ ΚΑΠΟΙΑ ΑΝΕΣΙ ΣΤΑ ΓΕΡΑΜΑΤΑ

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΝΑΤΟ, συνήλθον στο Μέγαρο Βάλταιν της Βαρσοβίας και κατεδίκασαν την χρήση των πυρηνικών όπλων, μέχρις ότου επιτευχθή η πλήρης απαγόρευσις των. Διακρίνονται ο Υπουργός των Έξωτερικών της Ρωσίας Μολότωφ, ο στρατάρχης Ζούκωφ, ο πρωθυπουργός της Α. Γερμανίας Βάλτερ Ούλμπραχτ και ο αντιπρόεδρος Βίλλι Στόφ (United Press)

ΤΗΝ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΔΙΑΔΟΧΟ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΤΗΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ, κατά τον επίσημον έορτασμό των 18ων γενεθλίων της, έδεξιόθη ο Ίππικος Όμιλος Όλλανδίας και της προσέφερε ανθοδέσμες και άλλα άναμνηστικά. Η πριγκίπισσα είναι επίτιμο μέλος του Όμιλου και δεινή ίππεύτρια

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ

ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΕΛΛΑΣ : Αι έλληνοβουλγαρικές σχέσεις

• Η απάντησις της Σόφιας εις την ρηματικήν διακοίνωσιν των Ά-θηνών άφίνει την θύραν άνοικτικήν διά συνέχισιν του διαλόγου. Τό έπόμενον θήμα της μετεκλογικής κυβερνήσεως φαίνεται ότι θα είναι η πρότασις όπως τά έξ έπανορθώσωσιν ποσά συμψηφισθούν εις τάς δαπάνας διά την κατασκευήν φράγματος του Στρυμόνος εις την στενωπόν του Ροϋπελ.

ΕΛΛΑΣ : Τό εργοστάσιον άζώτου

• Μετά την Γιουγκοσλαβίαν και ή Βουλγαρία άγγέλλεται ότι υπέγραψεν οικονομικήν συμφωνίαν με την ΕΣΣΔ, δυνάμει της οποίας, εκτός των άλλων, προβλέπεται και ή υπό των Ρώσων άνεγερσις εις την Βουλγαρίαν εργοστασίων παραγωγής άζωτούχων και φωσφορούχων λιπασμάτων. Ταυτοχρόνως με την άναγγελίαν αυτήν, άνέκυψε και πάλιν τό θέμα της άνεγέρσεως έν Έλλάδι εργοστασίου άζωτούχων λιπασμάτων. Προς τόν σκοπόν αυτόν προτείνεται ή χρησιμοποίησις των περισσευμάτων του Ισοζυγίου πληρωμών του λήγοντος έτους.

ΕΛΛΑΣ : Οί κερδισμένοι των εκλογών

• Από τους μετασχόντας εις τόν εκλογικόν άγώνα, οι περισσότερον κερδισμένοι άνεδείχθησαν οι «Δημοκρατικοί» κ.κ. Σβώλος και Καρτάλης. Από φορείς πολιτικού τίτλου άνευ περιεχομένου και άρχηγοί κομμάτων άνευ όπαδών, έξησφάλισαν και την προσωπικήν των εκλογήν, άλλα και όπαδούς εις τό Κοινοβούλιον. Έάν επιβεβαιωθούν αι πληροφορίες περί νέας εις διεθνή κλίμακα συμφωνίας, διά την σύνθεσιν της Διεθνούς, τή συμμετοχή εκπροσώπων των σοσιαλιστικών κομμάτων, γίνεται άντιληπτή ή άλλως άνεξηγητος υποχωρητικότητα της ΕΔΑ ύπέρ των άνωτέρω, κατά την κατανομήν των υποψηφίων εις τους συνδυασμούς της Δ.Ε. Ο κ. Παπανδρέου έξησφάλισε τόν «θρίαμβον» και ή Διεθνής τους βουλευτάς.

ΤΟΥΡΚΙΑ : Ο τύπος και ή έλευθερία του

• Ο πρωθυπουργός της Τουρκίας έτοιμάζεται να λάθη μέτρα κατά της έλευθεροτυπίας. Εις την τουρκικήν Έθνοσυνέλευσιν έδήλωσεν ότι κυρία ένασχόλησις του τουρκικού τύπου είναι τό λαθρεμπόριον δημοσιογραφικού χάρτου, τό όποιον αγοράζεται από τό κρατικόν μονοπώλιον άντι 70)100 της τουρκικής λίρας και πωλείται από τους εκδότας εις την μαύρην αγοράν άντι 1,70.

ΤΟΥΡΚΙΑ : Τό δάνειον

• Αι εκθέσεις των Άμερικανών έμπειρογνωμόνων περί των δυνατοτήτων της τουρκικής οικονομίας, όπως έξυτηρητήση μέγα άμερικανικόν δάνειον, υπήρξαν δυσμενείς. Εις τό σχετικόν τουρκικόν αήτημα, οι Άμερικανοί άπήντησαν με συστάσεις περί μεγαλύτερας σωφροσύνης εις την διαχείρισιν των τουρκικών οικονομικών. Παράλληλος άγγλική προσπάθεια παρά τή Ούασινγκτόν, διά την έμμεσον ένίσχυσιν της «συμμάχου» υπό μορφήν άμερικανικής χρηματοδοτήσεως του «Συμφώνου της Βαγδάτης», δέν είχε καλύτεραν τύχην. Ο τουρκικός καρπός έμφανίζεται περισσότερο ώριμος διά την άναμενομένην έαρινήν έφοδον έξ άνατολών.

ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ : Ο προπαμπός της Άνατολής

• Η έμπορική συμφωνία Έλλάδος — Τσεχοσλοβακίας άνανεώθη δι' έν άκόμη έτος.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ : Επίσκεψις εις Μόσχαν

• Εις τό συνέδριον του σοβιετικού κομμουνιστικού κόμματος της Μόσχας προσεκλήθησαν και αντιπρόσωποι του γιουγκοσλαβικού κομ. κόμματος. Κατά ώρισμένους όμως γιουγκοσλαβικούς κύκλους θα ήτο προτιμότερον να άποσταλούν αντιπρόσωποι της Σοσιαλιστικής Ένώσεως των Έργαζομένων. Με τόν τρόπον αυτόν θα άπεδίδετο ή δέουσα έμφασις εις την πρόσφατον συμφωνίαν περί συγχωνεύσεως σοσιαλιστών και κομμουνιστών εις την νέαν Διεθνή. Ταυτοχρόνως τό επίσημον ταξίδιον του στρατάρχου Τίτο εις την Ρωσίαν πρόκειται να έπισπευσθή ώστε να προηγηθή της έπισκέψεως των Κροϋσσεφ και Μπουλγκάνιν εις Λονδίνον. Κατά την υποδοχήν του Τίτο εις την Μόσχαν άπεφασίσθη επίσης να μη παρίσταται ο κ. Μολότωφ ως συνυπογράφας με τόν Στάλιν τάς έπιστολάς που απέληξαν εις την γνωστήν ρήξιν του 1948.

ΝΑΤΟ : Τό νέον σύνθημα «περικοπαί»

• Εις όλόκληρον την δυτικήν Ευρώπην ή συνθησετέρα λέξις που αναφέρεται τάς ήμέρας αυτές άναφορικώς με τό ΝΑΤΟ είναι «περικοπαί». Τό Β έ λ γ ι ο ν, κατά τά δύο τελευταία έτη, άπεστράτευσε μίαν από τάς τρεις μεραρχίας του του ΝΑΤΟ και υπεβίβασε τόν χρόνον θητείας εις 18 από 21 μήνας. Η Ό λ λ α ν δ ί α, προέθη εις σημαντικήν μείωσιν της συνθέσεως τεσσάρων εκ των πέντε μεραρχιών της. Η Γ α λ λ ί α, έμπλακείσα εις την Βόρειον Άφρικήν, άντικατέστησε τους άνδρας των τεσσάρων μεραρχιών της του ΝΑΤΟ, με νεοσυλλέκτους. Η Δ α ν ί α, «άδυνατεί να φανή συνεπής προς τάς δοθείσας υποσχέσεις της» και ο πρωθυπουργός της παραδέχεται ότι «ή άδυναμία όφείλεται εις πολιτικούς λόγους». Η Μ. Β ρ ε τ α ν ν ί α μείώνει τάς στρατιωτικές της δυνάμεις κατά 100.000 άνδρας. Η Δ υ τ. Γ ε ρ μ α ν ί α, ένέα ήδη μήνας μετά την άποκατάστασιν της πλήρους κυριαρχίας της, δέν έψήφισεν άκόμη τόν νόμον περί στρατιωτικής θητείας και εκπαιδεύει την στιγμήν αυτήν έν συνόλω 900 έθελοντάς. Κατά τόν Γερμανόν ύπουργόν των Οικονομικών, τό οικονομικώς εύρωστότερον αυτό κράτος της Ευρώπης δέν δύναται να διαθέση περισσότερα των 2 δισεκ. δολλαρίων διά τόν νέον στρατόν του.

Ε.Σ.Σ.Δ. : Πολιτική άεροπορία

• Από της προσεχούς άνοιξεως θα καθιερωθή τακτική άεροπορική συγκοινωνία Μόσχας — Παρισίων διά των νέων σοβιετικών άεριωθούμενων 50 περίπου θέσεων. Η γαλλική Αίρ Φράνς θα διαθέτη άεριωθούμενα έπιβατικά τύπου Ντάγκλας, μόλις την άνοιξιν του 1959. Θα είναι όμως πολυτελέστερα, μεγαλύτερα και τέρμα του ταξιδίου των θα είναι τό Πεκίνον και ίσως τό Τόκιο.

ΙΤΑΛΙΑ : Ένταξις επί ούράς της νεοφασιστικής κινήσεως.

• Ο Βιττόριο Άμπροζίνι, πρώην ήγέτης της φασιστικής νεολαίας και προσωπικός φίλος του Γκαίμπελς, έξήγγειλε τά σχέδια διά την σύγκλησιν διεθνούς συνελεύσεως των πρώην ναζιστών και φασιστών εις Παρισίους διά την εύθυγράμμισιν των κινήσεών των με τό κίνημα του Πιέρ Πουζάντ.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ

• Η κυρία Σάν Γιατ Σέν, αντιπρόεδρος της κυβερνήσεως της κομμουνιστικής Κίνας και χήρα του ίδρυτου της κινεζικής δημοκρατίας Σάν Γιατ Σέν έτυχεν άποθεωτικής υποδοχής εις τό αεροδρόμιον του Καράτσι, πρωτεύουσας του Πακιστάν. Η ΕΣΣΔ ύποστηρίζει τάς Ίνδίας εις τό θέμα του πακιστανικού Κασμίρ και τό Άφγανιστάν εις τό ζήτημα της ρυθμίσεως των πακιστανό - άφγανικών συνόρων. Η κομμουνιστική Κίνα άποστέλλει την κ. Σάν Γιατ Σέν εις Καράτσι και ή κ. Σάν Γιατ Σέν είναι γυναικαδέλφη του Σάγκ Κάι Σέκ, μετά της κυβερνήσεως του όποίου ή κομμουνιστική κυβέρνηση διεξάγει προσφάτως διαπραγματεύσεις. Τό Πακιστάν, άφου ματαίως έζήτησε την άγγλοαμερικανικήν ύποστήριξιν εις την αντίθεσιν του προς τάς Ίνδίας και την ΕΣΣΔ διά τό θέμα του Κασμίρ και των συνόρων, έστράφη προς τόν έξερον των αντιπάλων της ΕΣΣΔ και των Ίνδιών εις την Άσίαν την Κίνα. Η Κίνα άπήντησεν εις την πρόσκλησιν και τό Πακιστάν άνταπέδωκε με την άνευ προηγούμενου υποδοχήν.

Η ΚΥΡΙΑ ΣΑΝ-ΓΙΑΤ-ΣΕΝ, χήρα του ίδρυτου της κινεζικής Δημοκρατίας, αδελφή της κυρίας Σάγκ-Κάι-Σέκ και αντιπρόεδρος της κυβερνήσεως της Έρυθράς Κίνας έγινε θερμότατα δεκτή στο Πακιστάν. Οι έπευφημίες έδόνησαν έλαφρά τό Σταίτ Ντηπάρτμεντ και τό Φόρεϊν Όφφισ

ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΤΩΝ ΗΛΥΣΙΩΝ, μετά την όρκωμοσία της κυβερνήσεως Γκν Μολλέ, ο πρόεδρος της Δημοκρατίας, Κοτύ, έβγαλε την πατροπαράδοτη φωτογραφία άνάμεσα στο νέο πρωθυπουργό και τόν αντιπρόεδρο κ. Μαντές Φράνς. Η φωτογραφία παίρνεται συνήθως στο ύπαιθρο, άλλα τό δοιμή ψυχός που έπικρατεί δέν τό επέτρεψε

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

ΣΤ'. Η ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Του κ. ΓΡΗΓ. ΔΑΦΝΗ

Ο σχηματισμός της κυβερνήσεως Χαρ. Τρικούπη, την 27ην 'Απριλίου 1875, έτερμάτισε την ανώμαλον πολιτικήν περίοδον ή όποία είχε αρχίσει από τον Δεκέμβριον του 1867. 'Η ανάθεσις της έντολης εις τον Τρικούπην ήτο αντικατοική, διότι ό έκ Μεσολογγίου πολιτευτής δέν ήτο καν βουλευτής εις την Βουλήν της 23ης 'Ιουνίου 1874. 'Ο βασιλεύς, θα ήμπορούσε νά λεχθή ότι εις την περίπτωσιν αυτήν

ένήργησε καθ' όν τρόπον και εις τας περιπτώσεις Βούλγαρη, Ζαΐμη, Δεληγεώργη, τας περιπτώσεις, δηλαδή, τας όποίας είχε καταδικάσει ως αντικοινοβουλευτικάς και ανωμαλούς ό Τρικούπης διά του άρθρου του «Τίς πταίει;» 'Αλλ' άκριδώς έπειδή ό Τρικούπης είχε γράψει τό άρθρον τούτο, έπειδή διά τό άρθρον αυτό έδιώχθη, έστω και άν άππλλάγη διά βουλευματος, άφού παρέμεινεν επί τετραήμερον προφυλακισμένος, έπει-

δή διά του άρθρου αυτού καθόριζε τας βασικάς γραμμάς μιάς συνεπούς κοινοβουλευτικής διακυβερνήσεως της χώρας, ή πρόσκλησις του εις την αρχήν δέν άπέτελει συνέχειαν της ανωμαλίας. 'Αντιθέτως, έθεσε τέρμα εις την ανωμαλίαν. Διότι ό βασιλεύς παρέδιδε την έξουσίαν εις τον αυθεντικόν φορέα των υγιών κοινοβουλευτικών αντίληψεων, εις εκείνον ό όποίος θα είχεν ως έργον νά εξασφαλίση τας προϋποθέσεις διά την είσοδον της χώρας εις δμαλόν κοινοβουλευτικόν βίον. Καί ό Τρικούπης έξησφάλισε τας προϋποθέσεις αυτές.

Αί έκλογαί της 18ης 'Ιουλίου 1875 ύπήρξαν πράγματι αδιάβλητοι. Ούδεμία παρέμβασις, ούδεμία νοθεία έσημειώθη. Τό αποτέλεσμα των έξέφραξε την γνησίαν θέλησιν του έλληνικού λαού. Οι έκλεγέντες βουλευταί άντεπροσώπευον τό άνόθευτον φρόνημα των έκλογέων. 'Ο Τρικούπης δέν έκέρδισε παρά μόνον 20 βουλευτάς. 'Οσας θα έκέρδιζε και άν εύρίσκετο εις την αντιπολίτευσιν, υπό τον όρον ότι αι έκλογαί θα διεξήγοντο έξ ίσου έλεύθεραι ως υπό της κυβερνήσεως Τρικούπη διενηργήθησαν.

Πέραν όμως τό παραδείγματός τό όποιον έδωσε διά των αδιαβλήτων εκλογών, τό θεμέλιον του κοινοβουλευτισμού τέθη διά του λόγου του θρόνου της 11ης Αύγουστου 1875. Τόν λόγον συνέταξεν ό Τρικούπης και ουδεμίαν διόρθωσιν εις αυτόν επέφερεν ό βασιλεύς. Καί περιείχεν ό λόγος εκείνος την αρχήν της δεδηλωμένης, ή όποία, είτε ως συνταγματικόν έθιμον, είτε ως συνταγματική διάταξις, διέπει τον πολιτικόν βίον της χώρας μας μέχρι σήμερα. «'Οπως πλήρης ύπήρξεν ό πρὸς τά δικαιώματα του λαού, είπεν ό βασιλεύς κηρύσσω την έναρξιν των εργασιών της Α' συνόδου της Βουλής της Ζ' περιόδου, περί την εκλογήν των βουλευτών σεβασμός της κυβερνήσεώς μου, ούτως ένδελεχής θέλει είσθαι ή παρ' έμού αναγνώρισις των κπρί του γράμματος και πνεύματος του Συντάγματος στηριζόμενων προνομίων των εκλεκτών του έθνους. Αί προνομία αύται της Βουλής άνταποκρίνονται πρὸς καθήκοντα επιβαλλόμενα εις αυτήν. 'Απαιτών ως άπαραίτητον πρὸς των καλουμένων παρ' έμού εις την κυβερνήσιν του τόπου την δε δ η λ ω μ έ ν η ν πρὸς αυτούς εμπιστοσύνην της

πλειονοψηφίας των αντιπροσώπων του έθνους, άπεκδέχομαι ίνα ή Βούλη καθιστά έφικτήν την ύπαρξιν του προσόντος τούτου, ού άνευ άποβαίνει άδύνατος ή έναρμόνιος λειτουργία του πολιτεύματος».

'Ητο ό τρίτος σταθμός, μετά τό Σύνταγμα του 1844 και τό Σύνταγμα του 1864, εις την πορείαν του έθνους πρὸς την κοινοβουλευτικήν δημοκρατίαν. 'Εξ ίσου άποφασιστικός όπως και οι δύο προηγούμενοι. 'Ο βασιλεύς, διά της δηλώσεώς του ότι αι κυβερνήσεις πρέπει νά έχουν προκαταβολικώς την δεδηλωμένην πρὸς αυτές εμπιστοσύνην της πλειονοψηφίας των αντιπροσώπων του έθνους, παρητέτο, ούσιαστικώς, του δικαιώματός του όπως διορίζη και παύη τους ύπουργούς. Διότι έφεξης τό δικαίωμα τούτο ήδύνατο νά τό άσκήση έφ' όσον ύπήρχεν ή προϋπόθεσις της δεδηλωμένης. 'Η ύπαρξις της προϋποθέσεως ταύτης, συνιστά την ούσίαν του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος.

Περίεργος δέ σύμπτωσις. Διά του λόγου του θρόνου της 11ης Αύγουστου 1875 ενεκαινιάσθη και τό νέον Βουλευτήριον, τό κείμενον εις την διασταύρωσιν των οδών Σταδίου και Κολοκοτρώνη, τό γινωστόν σημερον ως Παλαιά Βουλή. 'Ο κοινοβουλευτισμός έκαλείτο νά άνδρωθή εις νεόκτιστον οικοδόμημα. Τίποτε δέν έπρεπε νά ένθυμίζη τό παρελθόν. 'Εντός έλαχίστων δέ ετών είχαν εκλείψει και οι άνθρωποι του παρελθόντος. 'Ο Βούλγαρης, ό Δεληγεώργης, ό Ζαΐμης, ό Κουμουνδούρος. Εύρίσκοντο εκτός του νέου κλίματος, δσον και άν είχαν εργασθή διά την πραγματοποίησιν του. Διότι, παρ' όλα όσα μετά ταύτα συνέβησαν, δέν πρέπει νά λησμονήται ότι ύπήρξαν οι πρωταγωνισταί της μεταπολιτεύσεως του 1862.

ΝΕΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

'Ο Χαρ. Τρικούπης άπεφάσισε νά προχωρήσει εις την ίδρυσιν κόμματος μετά τον σχηματισμόν, τον Δεκέμβριον 1871, της κυβερνήσεως Βούλγαρη την όποιαν ύπεστήριξε και ό Κουμουνδούρος. Μέχρι τότε, καίτοι διατηρών την ανεξαρτησίαν του, ό Τρικούπης συνεργάζετο μετόν έκ Μεσσηνίας πολιτικόν άρχηγόν, ό όποίος ήτο ό πλέον προοδευτικός και φιλελεύθερος έκ των πολιτικών ήγετών της έποχής και ό όποιος, εις τον τομέα της έξωτερικής

πολιτικής, ήκολούθει γραμμήν σαφώς ρεαλιστικήν. 'Η συμμαχία όμως του Κουμουνδούρου μετόν Βούλγαρη προέκάλεσεν άλγεινήν έντύπωσιν εις την κοινήν γώμην. Καί την έντύπωσιν ταύτην, δέν ήμπορούσε νά άγνοήση ό νέος πολιτικός άνήρ.

Τρία ύπήρξαν τά κύρια χαρακτηριστικά γνωρίσματα του νέου κόμματος. Πρώτον, ότι τον πυρήνα αυτού άπέτέλεσαν πολιτευταί έξ 'Επτανήσου, διακρινόμενοι διά την πολιτικήν των μόρφωσιν και την πολιτικήν των ώριμότητα, έμφορούμενοι δέ σαφώς από φιλελευθέρας ιδέας ως πρὸς την οργάνωσιν και την διοίκησιν του κράτους. Οι πολιτευταί αυτοί ήσαν οι Κ. Λομβάρδος, 'Ιάκ. Πολυλάς, Διον. Κολυβάς, Γ. Σέρβος, 'Ι. Γεννατάς. Είναι άξιοσημείωτον τό γεγονός ότι τον πυρήνα του τρικουπικού κόμματος άπέτέλεσαν 'Επτανήσιοι, όπως έξ ίσου άξιοσημείωτον είναι τό γεγονός ότι τό τρικουπικόν κόμμα κατέκτησε την πλειοψηφίαν διά των ψήφων των βουλευτών της προσαρτηθείσης εις την 'Ελλάδα τό 1881 Θεσσαλίας. Οι έκπρόσωποι των νέων επαρχιών άνεζήτουν νέους άρχηγούς, νέα κόμματα διά νά ένταχθούν. 'Ανάλογον φαινόμενον θα σημειώθη μετόν 'Ελευθέριον Βενιζέλον, ύστερα από την άπελευθέρωσιν της 'Ηπείρου, της Μακεδονίας, της Κρήτης και των νήσων του 'Αρχιπελάγους.

Δεύτερον χαρακτηριστικόν γνωρίσμα του νέου κόμματος ήτο ότι και τά στελέχη του και ή κοινή γνώμη δέν του έδωσαν τίτλον έκ του δνόματος του άρχηγού του. 'Αρχικός τό κόμμα άνωμασθή «Πέμπτον κόμμα», πρὸς διάκρισιν από τά άλλα τέσσαρα κόμματα, του κουμουνδουρικού, του βουλγαρικού, του δεληγεωργικού και του ζαϊμικού, ή «Εκλεκτικόν κόμμα» διότι μετά σχολαστικότητος επέλεγε τά στελέχη του και έπδεικνύεν εκλεκτικότητα εις την επίλογον των συνεργασιών του. Σύν τά χρόνια άνωμασθή και «Νέον κόμμα» ή «Νεωτερικόν κόμμα». 'Αργότερον δέ προσέλαβε την έπωνυμίαν «Συνταγματικόν» ή «Φιλελευθερον». Τού άπεδόθη και ό τίτλος «Ριζοσπαστικόν», άλλα δέν έπεκράτησεν. 'Η άπομάκρυνσις από την αρχήν της τιτλοφορήσεως του κόμματος έκ του δνόματος του άρχηγού, άπεδεικνύεν ότι και τά στελέχη και ή κοινή γνώμη είχαν συνείδησιν ότι ή εισβολή του νέου κόμματος εις την πολιτικήν ζωήν της χώρας θα έφε-

ρε νέον πνεύμα και νέας ιδέας. 'Η ειρηνική επανάστασις την όποιαν έπραγματοποίησε τό κόμμα τούτο εις όλους τους τομείς της κρατικής δράσεως έδικαίωσε τας έλπίδας που έστηρίχθησαν επ' αυτόν.

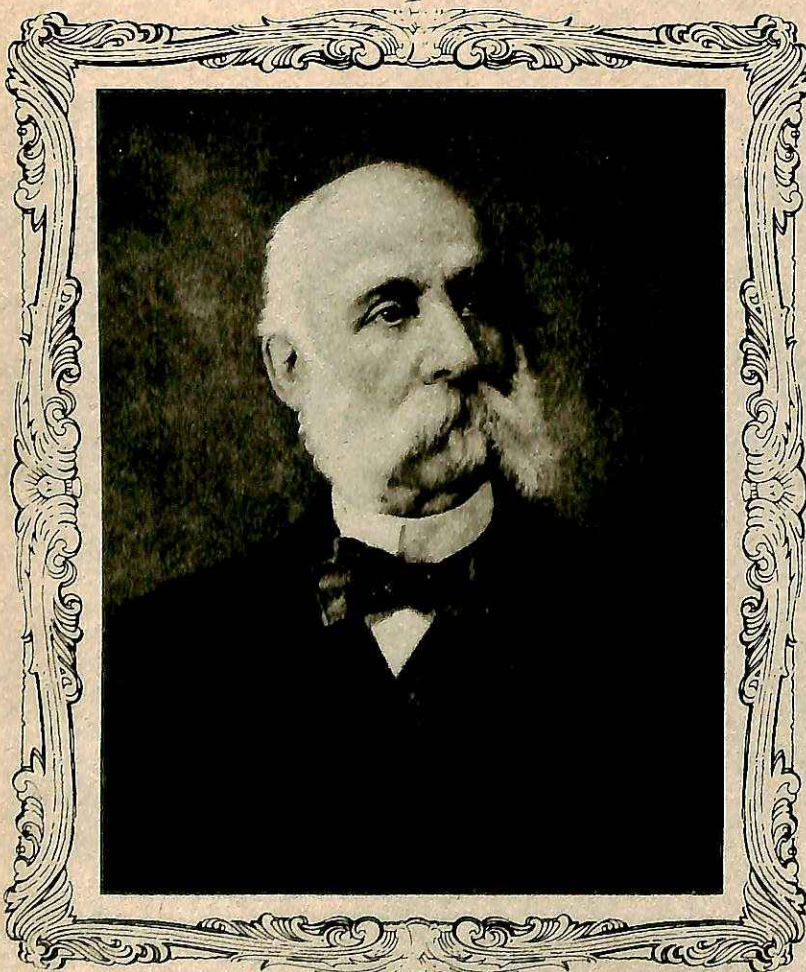
Τρίτον χαρακτηριστικόν γνωρίσμα του κόμματος ήτο ή έλλειψις κάθε σπουδής πρὸς κατάκτησιν της έξουσίας. Διά πρώτην φοράν έθεωρήθη ότι ή έξουσία ήτο μέσον και όχι σκοπός. Δέκα χρόνια άνέμενε τό κόμμα του Τρικούπη διά νά άποκτήσει την πλειοψηφίαν, καίτοι κατά τό έν τώ μεταξύ διάστημα, τρίς ό άρχηγός του εκλήθη και έσχημάτισε κυβερνήσιν. 'Ακριδώς δέ ή έμπειρία την όποιαν άπέκτησεν έκ των τριών αυτών κυβερνήσεων, τον έπεισεν ότι ή εφαρμογή ενός συγκεκριμένου προγράμματος δέν θα καθίστατο έφικτή, άν δέν έπεδοκιμάζετο προηγούμενως από τον λαόν. 'Η έλλειψις δέ αυτή σπουδής, ή ύπαρξις συγκεκριμένου προγράμματος και ή παρούσα, πλησίον του άρχηγού Ικανών έπιτελών, επέτρεψαν εις τον Τρικούπην, όταν άπέκτησεν έδραν λαϊκήν δάσιν, νά κυβερνήσει επί δέκα και πλέον χρόνια την 'Ελλάδα.

Την επικράτησιν του τρικουπικού κόμματος ύπεδοήθησεν ό θάνατος του Δημ. Βούλγαρη, του 'Επαμ. Δεληγεώργη και του Θρ. Ζαΐμη. 'Ο 'Υδραίος πολιτικός άπέθανε τον Δεκέμβριον 1877, άλλ' ήδη από του 1875 είχε παύσει νά επηρεάζη την πολιτικήν ζωήν της χώρας. 'Η κατάδική των δύο ύπουργών του Βαλασσοπούλου και Νικολοπούλου υπό του Ειδικού Δικαστηρίου κατέστησε τον Βούλγαρην άπόβλητον της πολιτικής ζωής του τόπου, έστω και άν αυτός προσωπικώς και οι άλλοι ύπουργοί του ήθώθησαν. 'Ητο τοιαύτη ή ήθική μείωσις την όποιαν είχαν υποστή ό Βούλγαρης, ώστε όταν έσχηματίσθη, τον Μάιον 1876, ή υπό τον Κανάρην Οίκουμενική κυβερνήσις, ούτος δέν εκλήθη νά μετάσχη εις αυτήν.

'Ο Δεληγεώργης άπέθανε τον Μάιον του 1879, άλλ' ούσιαστικώς είχαν άποχωρήσει της πολιτικής ζωής από τον 'Ιανουάριον του 1878, ύστερα από τον λιθοβολισμόν της οικίας του έκ μέρους του λαού των 'Αθηνών, ό όποιος κατελόγισεν εις τους πολιτικούς ήγέτας, που μετείχον της Οίκουμενικής, άναποφασιστικότητας κατά την διάρκεια του ρωσοτουρκικού πολέμου. 'Εχεν άδικον όμως ό Δεληγεώργης, έλεγεν ό Κουμουνδού-

ρος εις τον επικήδειον που έξεφώνησε, διότι επλήγθη από την τελευταίαν παρεξήγησιν του λαού των 'Αθηνών. Ούτε ζωής, ούτε υγείας έφείδετο υπέρ της πατρίδος ό Δεληγεώργης και διά τούτο τον επλήγωσεν ή παρεξήγησις. Είχες άδικον όμως Δεληγεώργη. Δέν άνευνήσθης την ιστορίαν των λαών. 'Ο λαός πολιτευόμενος έχει τόσας κακίας, όσας και άρετάς, διά νά μην είπω δλας τās κακίας και δλας τās άρετάς. Κακώς

έξετίμησες την στιγμιαίαν εκείνην παραφοράν. Είναι και αυτή έκ των έλαττωμάτων λαού πολιτευομένου. 'Αν δέ έβλεπες ήδη τά δάκρυα, τά όποία σέ συνοδεύουν και την κατήφειαν, ή όποία περικαλύπτει όλους, ήθελες πεισθή ότι κακήν έκαμες έκτίμησιν και καταβαίνεις εις τον τάφον με καρδίαν πληγωμένην διά την άδικίαν αυτήν». 'Ητο δέ μόλις 50 ετών ό Δεληγεώργης την ήμέραν του θανάτου του.

(Εθνολογικόν Μουσείον)
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΗΛΗΓΙΑΝΝΗΣ, Ο ΑΝΤΙΠΑΛΟΣ ΤΟΥ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ο ΡΟΚΚΟΣ ΧΟΪΔΑΣ, ΠΟΛΕΜΙΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΟΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Ο Θρ. Ζαΐμης απέθανε και αυτός νέος, εις ηλικίαν 55 ετών, τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1880. Ὁ τρίτος ἐκ τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς μεταπολιτεύσεως τοῦ 1862 εἶχεν ἐκλείψει. Αἱ μάζαι καὶ ἀρκετὰ στελέχη τοῦ ἡκολούθουν τοὺς τρεῖς αὐτοὺς ἡγέτας ἐστράφησαν πρὸς τὸν Τρικούπην. Δὲν ὑπῆρχε καμμία ἰδεολογικὴ συγγένεια μεταξὺ τῶν τριῶν ἐκλιπόντων καὶ τοῦ Τρικούπην. Ἀλλ' ὁ τελευταῖος ἐξέφραζε τὴν ἀντιπολίτευσιν κατὰ τοῦ Κουμουνδούρου. Καὶ ἦτο φυσικὸν νὰ συγκεντρώσῃ περὶ αὐτοῦ ὁλοὺς τοὺς ἀντιτιθεμένους εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ Μεσσηνίου πολιτικῶν. Ἡ διένεξις δὲ ἡ ὁποία ἀνεφύη περὶ τοῦ θέματος τῶν ἀποφάσεων τοῦ Βερολίνου Συνεδρίου καὶ τῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν ἡκολούθησεν ὁ Κουμουνδούρος διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἐλληνικῶν ὁρίων, συνέτεινεν εἰς τὴν ἐπαύξησιν τῆς δημοτικότητος τοῦ Τρικούπην.

Ὁ θάνατος τοῦ Ἀλεξ. Κουμουνδούρου (Φεβρουάριος 1883) ἐπῆλθε μετὰ τὴν ἐκλογικὴν ἐπικράτησιν τοῦ Τρικούπην καὶ δὲν ὠφέλησεν τὸν ἐκ Μεσολογγίου πολιτικόν, ἐνῷ ἐζημίωσε τὴν ἐλληνικὴν πολιτικὴν ζωὴν. Διότι ἡ συντήρησις ἔχασε τὸν ἡγέτην τῆς, εἰς τὴν θέσιν τοῦ δὲ ἐπρόβαλεν ὁ Θεόδ. Δηληγιάννης ὁ ὁποῖος ἐστέρειτο πολλῶν ἐκ τῶν ἀρετῶν τοῦ προκατόχου. Κυρίως δὲ ἐστέρειτο δημιουργικῆς πνοῆς. Ὁ Δηληγιάννης παρέμεινε συνεχῶς στείρα ἀρνήσις καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου ἐγίνεν ὑπαίτιος τῆς ταπεινώσεως τοῦ 1886 καὶ τῆς ἥττης τοῦ 1897. Ἦτο δυστύχημα διὰ τὴν Ἑλλάδα ὅτι τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐπετεύχθη ἡ δημιουργία τοῦ καθεστώτος τῶν δύο κομμάτων, ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ ἐτέρου εὐρέθη ὁ ἐκ Γόρτυνος πολιτετής.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΟΜΑΣ

Αἱ ἐκλογαὶ τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου 1881, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ Τρικούπης ἀπέκτισε τὴν πλειοψηφίαν πού τοῦ ἐπέτρεψε νὰ σχηματίσῃ τὴν πρώτην μακρόβιον κυβερνήσιν ἐπὶ βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α' (3 ἔτη, 1 μῆνα καὶ 16 ἡμέρας παρέμεινε εἰς τὴν ἐξουσίαν ἡ τετάρτη κυβέρνησις Τρικούπην), διενηργήθησαν μετὰ τὸν ἐκλογικὸν νόμον τῆς 17. 9. 1877, ὁ ὁποῖος καθιέρωσε τὰς ἐξ ἀντικειμένου προϋποθέσεις τοῦ ἀδιαβλήτου τῶν ἐκλογῶν. Διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐπεβλήθη ἡ ἐνεργὸς τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας συμμετοχή, καθ' ὅλον τὸ στάδιον τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας, ἰδίᾳ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων καὶ καθωρίσθη ἡ παρουσία ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας ἡ ὁποία θὰ ἐγίνετο ὑπὸ τὴν ἀμεσον ὀπποττεῖαν τῶν. Διὰ τοῦ ἰδίου νόμου συνεπτύχθη ὁ χρόνος τῆς ψηφοφορίας εἰς μίαν μόνον ἡμέραν καὶ καθιερώθησαν αὐστηραὶ ποινικαὶ κυρώσεις διὰ τὰς ἐκλογικὰς παραβάσεις. Ὁ νόμος τῆς 17. 9. 1877 ἀπετέλεσε τὴν βάσιν τῆς μέχρι τοῦδε ἰσχυροῦς ἐκλογικῆς νομοθεσίας.

Κατὰ τὰς ἐκλογὰς ταύτας ὁ Τρικούπης ἔλαβεν εἰς τὴν Παλαιάν Ἑλλάδα 90 ἔδρας ἐναντὶ 83 τοῦ Κουμουνδούρου. Τὰς ἡξήσεν ὅμως ἐν συνεχείᾳ εἰς 130 διὰ τῆς προσχωρήσεως εἰς αὐτὰν τῶν 30 ἐκ τῶν 35 βουλευτῶν τοὺς ὁποίους ἐξέλεξαν ἡ Θεσσαλία καὶ ἡ Ἄρτα (εἰς τὰς δύο ταύτας περιφερείας ἐγίνοντο ἐκλογαὶ διὰ πρώτην φοράν) καὶ ὀρισμένων ἀνεξαρτήτων. Εἰς τὰς ἐκλογὰς ταύτας ἐξελέγησαν καὶ ἐξ δημοκρατικοὶ

βουλευταὶ οἱ: Γεώρ. Φιλάρετος, Τιμ. Φιλήμων, Α. Πετσάλης, Γ. Μαυρομαρᾶς, Ἀνδρ. Ρηγόπουλος καὶ Χρ. Δουζίνας, ἐνῷ ἀπέτυχεν ὁ ἀπὸ τοῦ 1875 ἐκλεγόμενος ὡς δημοκρατικὸς Ρόκκος Χοϊδᾶς. Οὗτος ἐπανεξελέγη εἰς ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν τὸ 1883.

Ἐκ τῶν δημοκρατικῶν αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπέτελουν τὴν ἄκραν ἀριστερὰν τῆς ἐποχῆς, ὁ περισσότερον ἰδεολόγος, ὁ καὶ παραμείνας πιστὸς εἰς τὴν ἰδεολογίαν του, ἦτο ὁ Χοϊδᾶς. Εἰς ηλικίαν 33 ἐτῶν παρητήθη, ἐπὶ τῆς τελευταίας κυβερνήσεως Δημ. Βούλγαρη, τοῦ δικαστικοῦ ἀξιωματοῦ τοῦ ὁποῖον κατεῖχε (ἦτο Ἀντισαγγελεὺς Ἐφετῶν) καὶ ἀνεμίχθη εἰς τὴν πολιτικὴν, ἐκλεγείς δημοκρατικὸς βουλευτὴς Κραναιῆς (τοῦ νομοῦ Κεφαλληνίας). Κατὰ τὴν ὀρκωμοσίαν του, ὡς βουλευτοῦ, ὑπέγραψε τὸ πρακτικὸν ὀρκωμοσίας μετὰ τὴν ἐξῆς ἐπιφύλαξιν: «Ὑπὸ τὸν πρώτιστον

καὶ ἀπαράβατον ὅρον τῆς κατισχύσεως τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας καὶ τοῦ νόμου, ἀρχόντος πρωτίστου καὶ τοῦ βασιλέως». Ἡ δήλωσις, διὰ τὴν ἐποχὴν, ἦτο πρωτοποριακή. Ὁ Χοϊδᾶς ἐπανεξελέγη βουλευτὴς εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 23ῆς Σεπτεμβρίου 1879 καὶ ἀπέτυχεν εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου 1881.

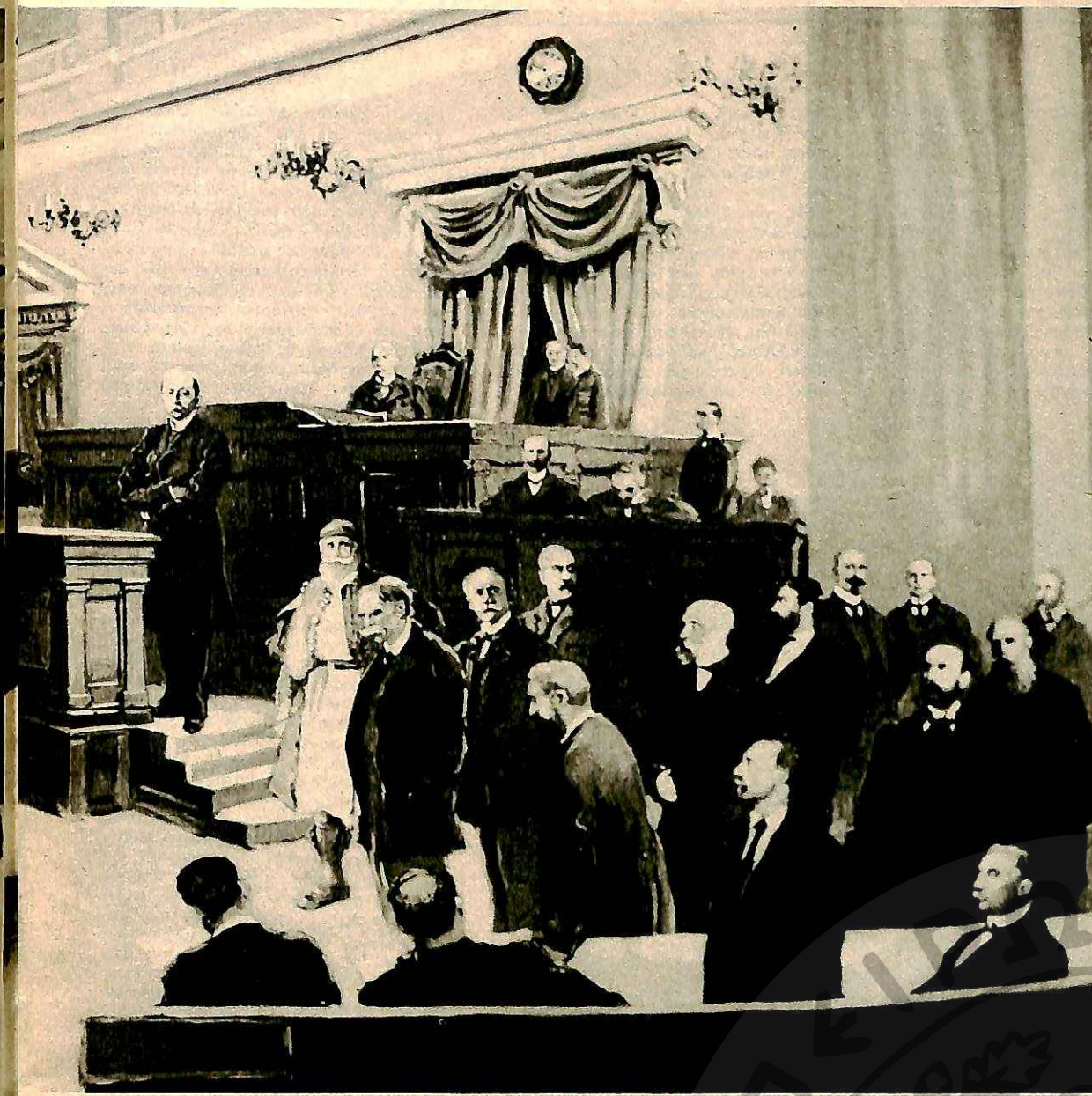
Καὶ ὁ Γ. Φιλάρετος, κατὰ τὴν ὀρκωμοσίαν του, τὴν 18 Ἰανουαρίου 1882, ὑπέγραψε τὸ πρωτόκολλον τῆς ὀρκωμοσίας μετὰ τὴν ἀκόλουθον ἐπιφύλαξιν: «Ἐφ' ὅσον ἡ ἐθνικὴ κυριαρχία δὲν ἐκδηλοῦται ὑπὲρ τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος». Ὁ Τρικούπης δὲν εἶχε σχηματίσει ἀκόμη κυβέρνησιν. Ὅταν ὁμως ὁ Χοϊδᾶς, ἐκλεγείς εἰς ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν βουλευτῆς Ἀττικῆς, ἐζήτησε νὰ ὑπογράψῃ, κατὰ τὴν ὀρκωμοσίαν του, τὴν 12 Νοεμβρίου 1883, τὸ πρακτικὸν μετὰ τὴν ἰδίαν ἐπιφύλαξιν, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς Σ. Βαλαωρίτης

κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Τρικούπην, προέβαλεν ἀντιρρήσεις. Ὁ δὲ πρωθυπουργὸς ὑπεστήριξε τὰς ἀντιρρήσεις, εἰπὼν ὅτι: «Ὁ βουλευτὴς, ὁ ἀποστέρων νὰ ὁμώσῃ τὸν ὅρκον, παραβιάζει τὸν νόμον τοῦ κράτους, ἐνῷ πρώτιστον καθήκον αὐτοῦ εἶναι νὰ εὐλαβῆται καὶ νὰ τηρῇ τοὺς νόμους». Ὁ Χοϊδᾶς ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τῆς ἐπιφυλάξεως.

Δύο χρόνια ἀργότερα, ὁ Χοϊδᾶς εὗρε τὸν τρόπον νὰ διαδηλώσῃ ἐντονώτερον τὴν ἀγωνιστικὴν του διάθεσιν. Ἐκλεγείς βουλευτὴς καὶ εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 7 Ἀπριλίου 1885, καθ' ἃς ἐπλειοψήφησε, διὰ πρώτην φοράν, τὸ ὑπὸ τὸν Δηληγιάννην κόμμα, παρητήθη τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος εἰς ἐνδείξιν διαμαρτυρίας διὰ τὴν ἐναντίον του ἐπίθεσιν τοῦ δηληγιαννικοῦ ἀστυνόμου Κοκκινόπουλου. Ἡ Βουλὴ, διὰ ψῆφον 91 κατὰ 34 καὶ 6 ἀποχῶν, τιμῶσα τὴν ἰδεολογικὴν ἀκεραιότητα τοῦ Χοϊδᾶ, ἡγήθη νὰ

(Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον)

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὰ ἔτη τῆς δράσεως τοῦ Χ. Τρικούπην καὶ τῶν συγχρόνων του πολιτικῶν

1. Π. Καλλιγᾶς.— 2. Θ. Κανακάρης Ρούφος.— 3. Ἀν. Σιμόπουλος.— 4. Γεώργ. Μπενιζέλος Ρούφος.— 5. Ι. Χατζόπουλος.— 6. Ἀχ. Γεροκοστόπουλος.— 7. Ἀντ. Ζυγομαλάς.— 8. Δ. Δημητριάδης.— 9. Γεώργ. Κόρπας.— 10. Δημ. Βουλπιώτης.— 11. Ν. Καρπάουλος.— 12. Νικ. Μαυροκορδάτος.— 13. Τιμ. Φιλήμων.— 14. Δημ. Καλλιφρονᾶς.— 15. Γεώργ. Φιλάρετος.— 16. Νικ. Καλογερόπουλος.— 17. Παν. Μανέτας.— 18. Ἀλ. Σκουζές.— 19. Κυρ. Μαυρομιχάλης.— 20. Ἀ. Λομβάρδος.— 21. Διον. Στεφάνου.— 22. Γεώργ. Θεοτόκης.— 23. Στ. Δραγούμης.— 24. Χαρίλαος Τρικούπης.— 25. Ἀνδρ. Αὐγερινός.— 26. Στριφτόπουλος.— 27. Δημ. Ράλλης.— 28. Ν. Λεβίδης.— 29. Ἀγγ. Βλάχος.— 30. Θεόδ. Δηληγιάννης.— 31. Λεων. Δεληγιώργης.— 32. Ν. Μπουσιδής.— 33. Νικ. Τσαμαδός.— 34. Ἀρ. Οἰκονόμου.— 35. Στ. Σκουλούδης.— 36. Ἀνδρ. Συγγρός.— 37. Η. Ποταμιάνος.— 38. Κωνσταντ. Καραπάνος.

δεχθῇ τὴν παραίτησίν του. Ἀλλ' οὗτος δὲν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ὁποίαν ἀπεκάλει «κόλασιν καὶ μαρτύριον» διὰ κάθε βουλευτὴν πιστεύοντα εἰς ἀρχάς. Ἀλλ' ἕνα ἄρθρον τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσεν εἰς τὸν «Ραμππαγᾶ» τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1888, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀρραβῶν τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου μετὰ τὴν πρὶγκίπισσαν Σοφίαν τῆς Γερμανίας, ἐθεωρήθη προσβλητικὸν διὰ τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν καὶ ὁ Τρικούπης, ὁ ὁποῖος ἦτο ἐκ νέου πρωθυπουργὸς ἀπὸ τὸν Μάιον τοῦ 1886 διέταξε τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ Χοϊδᾶ. Ἡ δίωξις ἀπέληξεν εἰς τὴν καταδίκην τοῦ Χοϊδᾶ εἰς τριετὴ φυλάκισιν, ὑπὸ τοῦ κακουργιοδικείου Ἀμφίσης τὴν 17 Μαΐου 1889. Ὁ Τρικούπης προσεφέρθη νὰ εἰσηγηθῇ τὴν ἀπονομὴν εἰς αὐτὸν βασιλικῆς χάριτος. Ἀλλ' ὁ Χοϊδᾶς ἡγήθη νὰ ὑποβάλῃ τὴν σχετικὴν αἴτησιν καὶ ἀπέθανεν εἰς τὰς φυλάκας τῆς Χαλκίδος τὴν 3 Μαΐου 1890.

Ὁ ἕτερος ἐκ τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος, ὁ Γεώργιος Φιλάρετος ὁ ὁποῖος ἀπέθανε τὸ 1929, ἀφοῦ ἐξελέγη ἐκ τῶν πρώτων ἀριστερῶν γερουσιαστῶν εἰς τὴν λειτουργήσαν ἐπὶ ἀβασιλεύτου δημοκρατίας Γερουσίαν, ἀπαιτείρα τὴν ἰδρύσῃ κόμμα ἀρχῶν, τὸ 1891, συνεταιρισθεὶς πρὸς τοῦτο μετὰ τὸν Δημ. Ράλλην, ἐκ τῶν πρώτων ἐπιτελῶν τοῦ Τρικούπην, τὸν Σ. Σωτηρόπουλον, ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὰς κυβερνήσεις Κουμουνδούρου, Κωνσταντοπούλου, φιλελευθέρων ἀρχῶν, ἀλλὰ συνεργασθέντα μετὰ τὸν Δηληγιάννην, ὁ ὁποῖος καὶ τὸν ἐξέλεξε πρόεδρον τῆς Βουλῆς εἰς τὴν πρώτην σύνοδον τῆς Βουλῆς τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1890 καὶ τὸν μόλις ἐισερχόμενον εἰς τὴν πολιτικὴν κόνιστραν Ἀθαν. Εὐτασίαν. Τὸ νέον κόμμα, ἰδρυθὲν τὴν 7 Νοεμβρίου 1891, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Δημ. Ράλλην, ἔθεσεν ὡς βάσεις τῆς ὁργανώσεώς του τὰς ἐξῆς ἀρχάς: 1. Οὐδεὶς θὰ ἀνεγνωρίζετο ὡς ἀρχηγός. 2. Ὁ τίτλος τοῦ θὰ ἐλαμβάνετο ἐκ τῶν ἰδεολογικῶν τοῦ προσανατολισμῶν. 3. Θὰ κατεπολέμει τὸσον τὸν Δηληγιάννην, ὅσον καὶ τὸν Τρικούπην. Ἀλλὰ τὸ κόμμα τοῦτο δὲν κατάρθωσε νὰ ἐπιβίῃ πλεον τῶν τριῶν μηνῶν. Ὅταν ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἔπαυσε, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1892, τὴν κυβερνήσιν Θ. Δηληγιάννην, λόγω τῆς σοβαρωτάτης ἐπιδεινώσεως τῆς οἰκο-

«'Ανδ' ἡμῶν, Γουλιμῆς...»

νομικής καταστάσεως, ὁ Κωνσταντόπουλος ἐδέχθη νὰ σχηματίσῃ τὴν διὰδοχον κυβερνήσιν καὶ ὁ Φιλάρετος νὰ μετὰσχῃ εἰς αὐτὴν ὡς ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης. Ὁ Δημ. Ράλλης, κατόπιν τούτου, ἐπροχώρησεν εἰς τὴν δημιουργίαν ἰδίου προσωπικοῦ κόμματος, πρὸς τὸ ὅποιον ἄλλωστε, εὐθύς μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ἀπὸ τὸν Τρικούπη, ἀπέδλεπεν.

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ὁ Τρικούπης ἔπεσεν εἰς τὰς 10 Ἰανουαρίου 1895 καὶ ὄχι εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 16ης Ἀπριλίου 1895, ὅτε, διὰ διαφορὰς τριῶν ψήφων, ἡττήθη καὶ προσωπικῶς ἀπὸ τὸν ἀσημον ἀντίπαλόν του Γουλιμῆν. Ἐπεσεν ὁ Τρικούπης νὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ ἐπιβάλῃ τὰς ἀπόψεις του, ἔπεσαν ὁ τὸν ἡναγκάσθη νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραιτήσιν τῆς κυβερνήσεως, λόγω δι-αφωνίας μετὰ τὸ Στέμμα, καίτοι δια-τηρῶν τὴν κοινοβουλευτικὴν πλειοψη-φίαν. Εἶχεν ὁ Τρικούπης συνειδησὶν τῆς σημασίας τῆς συγκρούσεώς του μετὰ τὸν βασιλέα. Ἐλεγε, ὀλίγας ἡμέ-ρας μετὰ τὴν παραίτησίν του, ὡσάν νὰ προσοθάνετο ὅτι οὐδέποτε πλέον θ' ἐπανήρχετο εἰς τὴν ἐξουσίαν:

ΓΕΩΡΓ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ: ΘΕΣΙΣΛΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

«Ἐπὶ εἰκοσιν ἔτη ἤδη ἀγωνιζόμεθα ἀνεκδότως διὰ νὰ διορθώσωμεν τὰ κακῶς κείμενα, προσπαθοῦντες ἀφ' ἑνὸς νὰ ἐπιτύχωμεν διὰ καταλλήλων ὀργανικῶν νόμων, συναδόντων πρὸς τὸ κοινοβουλευτικὸν τῆς χώρας πολ-ῖτευμα, τὴν διάκρισιν τῶν ἐξουσιῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἀνορθώσωμεν τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους» ποσάκις δὲν διεκυβέυσσαμεν τὴν δημοτικότητα ἡ-μῶν, ποσάκις δὲν ἀντεμετωπίσαμεν λυσσώδεις ἀντιδράσεις, ὅπως ἐπιτύ-χωμεν τὸ ποθοῦμενον! Καὶ ὅμως τίς ποτε ἀνέγνωσε τοὺς κόπους μας καὶ τοὺς ἀγῶνας μας; Ἐκοπιάσαμεν εἰς μάτην. Δις ἐπείρασθημεν τὴν ἀνὸρ-θωσιν, δις ὁ ἐλληνικὸς λαὸς ἐκρή-μυνισεν ἡμᾶς (1885 καὶ 1890) ἐκ τῆς ἀρχῆς καὶ ἔφερεν εἰς τὴν ἐξουσί-αν τοὺς δημοκόπους, τοὺς κραυγά-ζοντας κατὰ τῶν φόρων καὶ κατὰ τῶν προσόντων (τῶν δημοσίων ὑπαλ-λήλων), καὶ δις οἱ ἀντίπαλοί μας οὗτοι ἀνέτρεψαν ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ριψιδὸν πᾶν ὅ,τι ἡμεῖς ἐπὶ ἔτη κο-πιώδως ἀνεγείραμεν. Τὴν τρίτην φο-ρὰν ἐπενελάβομεν τὸ ἔργον τῆς ἀ-νορθώσεως, ὑπὸ δρους δυστυχῆς κα-ταστάσεως ἤδη πολὺ δυσχερεστέρας ἢ πρὶν. Καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἡλπί-ζομεν ὅτι τὸ Στέμμα ἤθελε θέσει τοῦντεῦθεν φραγμὸν εἰς τὰς ὁρμὰς τῶν τὰ πάντα βουλομένων νὰ ἀνα-τρέψωσιν ἀντιπάλων μας, ἐμποδί-ζον ἐν τῷ μέλλοντι τὴν κατάργησιν ὀργανικῶν νόμων, τοσούτον χρησί-μων διὰ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Καὶ ὅμως καὶ ἐν τῇ ἐλπίδι ἡμῶν ταύ-τῃ ἐμεισθήμεν. Εἰς ἐπιμετρον δέ, ἀν-τὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως, εἴ-χομεν ν' ἀντιμετωπίσωμεν τὴν πτώ-χευσιν. Μετὰ τινὰς μῆνας αἱ νέαι ἐκ-λογαὶ κατὰ πάσαν πιθανότητα θὰ φέρουν νέαν κορονικήν (σημ. Κορ-δὸνι ἦτο τὸ ἐμβλημα τοῦ Δηληγιάν-νη) θύελλαν καὶ νέαν πρόρριζον ἀνα-τροπὴν τοῦ ἔργου ἡμῶν. Ὑπὸ τοὺς δ-ρους τούτους, τὸ πολιτεύεσθαι δὲν καταντὰ ἄραγε ματαιοπονία; Τίς ἔ-χει ὁρεξιν νὰ ἀρχίσῃ αὐτὸ τὸ παι-γνίδιον διὰ τετάρτην φορὰν; Ἐκτὸς τῶν ὁδῶν, τῶν γεφυρῶν, τῶν σιδη-

ροδρόμων, τῶν θωρηκτῶν καὶ τινων δευτερευούσης σημασίας νομοθετη-μάτων, τὰ ὅποια δὲν ἠδυνήθησαν οἱ ἀντίπαλοί ἡμῶν νὰ ἐξαφανίσωσι, τί ἄλλο ὑπολείπεται ἐκ τῶν εἰκοσαετῶν κόπων μας; Πάντα κατεστράφησαν ὑπ' αὐτῶν, οὐχὶ ἀπαξ, οὐδὲ δις, ἀλ-λά τρίς κατ' ἐπανάληψιν. Εἰκόσαε-τεῖς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μόχθοι ματαιούμενοι εἶναι πᾶρος πολὺ!»

Καί, τελειῶναι, προσέθεσεν: «Ἐ-χομεν πάντα λόγον νὰ εἰμεθα ἀπο-γοητευμένοι, κ' ἐγὼ καὶ οἱ μετ' ἐ-μοῦ συνεργαζόμενοι. Ἐν τούτοις, εἴ-μεθα ἀναγκασμένοι, οὕτως ἢ ἄλλως,

ναμηνυόμενοι εἰς τὴν πολιτικὴν. Ὁ-ταν ὅμως ὁ λαὸς τοῦ Μεσολογγίου προετίμησεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν Γουλι-μῆν ἀπεφάσισε νὰ ἀποσυρῇ. Ἐνὸ-σω ἐξελεγόμεν βουλευτῆς, ἔγραφε πρὸς τὴν ἀδελφὴν του ἐκ Μεσολογ-ίου τὴν νύκτα τῆς ἐκλογικῆς τοῦ ἀ-ποτυχίας, εἶχον ὑποχρέωσιν καὶ πρὸς τὴν ἐπαρχίαν καὶ πρὸς τοὺς μετ' ἐ-μοῦ πολιτευομένους ἐν τῇ Βουλῇ, νὰ μὴ ἀποχωρήσω τοῦ σταδίου, ἀλλ' ἀφοῦ ἤδη ἐξετέλεσα πᾶν ὅ,τι μοι ἐ-πεδάλλετο, ἵνα παραμείνῃ ἐν αὐτῇ, οὐδεὶς δύναται νὰ παραπονεθῇ κατ' ἐμοῦ, ἂν, μὴ ἀναδειχθεὶς βουλευτῆς,

χώρας ἄφισαν ἀποτελέσματα. Ὁ-χι μόνον ἐπὶ τῆς ὀργανώσεως τοῦ κράτους, ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς ἐ-θνικῆς οἰκονομίας, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐ-τὴν τὴν κομματικὴν ζωὴν. «Οὐδενὸς ἄλλου πολιτικοῦ ἀνδρὸς, ἔγραφεν ὁ Ἑμμ. Ροῖδης, συνέβη νὰ ἐπιζήσῃ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ τὸ κόμμα. Πάντες οἱ λοιποὶ κατέλιπον μὲν φί-λους καὶ τιμῶντας τὴν μνήμην τῶν, ἀλλ' οὐδεὶς ὁπαδοὺς ἀποφασίσα-ν νὰ ἐξακολουθήσουν ἀγωνιζόμε-νοι ἀπὸ κοινοῦ πρὸς πραγματοποιή-σιν τοῦ προγράμματος, ὑπὲρ οὗ συν-εργάσθησαν μετὰ τοῦ ἐκλείψαντος αὐτῶν ἡγέτου. Τοῦτο πρέπει πιθα-νῶς νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸ ὅτι ἡ πολι-τικὴ αὐτῶν ὑπῆρξε πολὺ μᾶλλον τῆς τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπῃ ἀποκλειστι-κῶς καιροσκοπικῇ, ἀποδλέπουσα πρὸ πάντων εἰς τὴν ἄμυναν τοῦ πολι-τικοῦ αὐτοῦ σκάφους κατὰ τῶν ἐκ-στασε ἀπειλούντων αὐτὸ σκοπέλων. Πρόγραμμα σαφές καὶ ὀρισμένον πρῶτος διευτύωσεν ὁ Τρικούπης καὶ ἠκολούθησε καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον ἀπαρεγκλίτως... Ἄν ἡ ἀληθὴς ἀθανασία ἔγκειται, ὡς θέλουσι πολ-οί, εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ πνεύμα-τος τῶν νεκρῶν ἐπὶ τῶν ἔργων τῶν ζώντων, ἀδύνατον εἶναι νὰ ὑποθέσω-μεν μηδενισθεῖσαν μετὰ τοῦ σαρκίου τὴν διάνοιαν τοῦ Τρικούπῃ.

Ὁ Τρικούπης ἔπεσεν ὄχι λόγω τῆς χρεωκοτίας, ἡ ὅποια, ἄλλωστε, εἶχεν ἐπέλθει οὐσιαστικῶς ἀπὸ τὸ 1891, ἐπὶ κυβερνήσεως Δηληγιάννη. Ἐπεσε διότι εἶχε παύσει νὰ πιστεύῃ εἰς τὴν δυνατότητα δημιουργικῆς δι-αχειρίσεως τῶν κοινῶν ἐκ μέρους τοῦ εἰς τὸ μέλλον. Ἡ ἔλλειψις αὐτῇ τῆς πίστεως ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς ἀν-τιπάλους του νὰ ἐπιδρῶν, χωρὶς ἀγῶνα. Ἡ ἄμυνα τοῦ Τρικούπῃ ἦτο ἀπλῶς διὰ τὴν τιμὴν τῶν ὀπλων, ἄλλ' ἡ πτώσις τοῦ Τρικούπῃ δὲν ὠ-δήγησεν εἰς τὴν ἐξαφάνισιν τῶν πο-λιτικῶν ἀρχῶν τὰς ὁποίας εἶχε δια-κηρύξει. Καὶ τὸ κόμμα του, ὡς πο-λιτικὴ ὀργάνωσις, διετηρήθη καὶ αἱ ἀρχαὶ του ἐπέζησαν.

Η ΗΤΤΑ

Ἡ περίοδος Τρικούπῃ δὲν κλεί-νει μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐκ Μεσολογ-ίου πολιτικοῦ ἀνδρὸς, ἀλλὰ μετὰ τὴν στρατιωτικὴν ἡττάν τοῦ 1897. Ἐρ-γον τῆς ἐναντίον τοῦ Τρικούπῃ ἀν-τιδράσεως ἦτο ὁ πόλεμος τοῦ 1897. Συμφέροντα καὶ ἀβουλία, νοσηροὶ ἰ-δεολογισμοὶ καὶ ἀπροσάφως με-γαλοπραγμοσύνη, στρατιωτικὴ ἀ-συναρτησία καὶ διπλωματικὴ ἀπερι-σκεψία ἐχαρκτηρίζε τὴν πολιτικὴν τὴν κυβερνητικὴν παραγόντων, ἡ ὁ-ποία ὠδήγησεν εἰς τὴν σύγκρουσιν μετὰ τὴν Τουρκίαν.

Ἡ ἐκ τῶν ἐκλογῶν τῆς 16 Μαΐου 1895 προελθούσα πλειοψηφία ἦτο ἀ-νίκανος νὰ συλλάβῃ καὶ νὰ καθορί-σῃ μίαν σαφὴ ἐξωτερικὴν πολιτικὴν. Παρεσῆντο καὶ ὑπέκυπτεν εἰς ἀνευ-θύνους ἐπιδράσεις. Τὸν χειρότερον ρόλον εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἔπαι-ξεν ἡ Ἐθνικὴ Ἑταιρία, μίαν ὀργά-νωσις, τῆς ὁποίας σκοπὸς ἦτο ἡ ἀ-πελευθέρωσις τῶν ὑποδούλων Ἑλ-λήνων. Ἄλλ' ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων δὲν ἦτο ἔργον ἐνὸς ἀνευθύνου ἰδιωτικοῦ σωματείου, ἦτο ἡ βάσις τῆς ἐξωτερικῆς πολιτι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 52

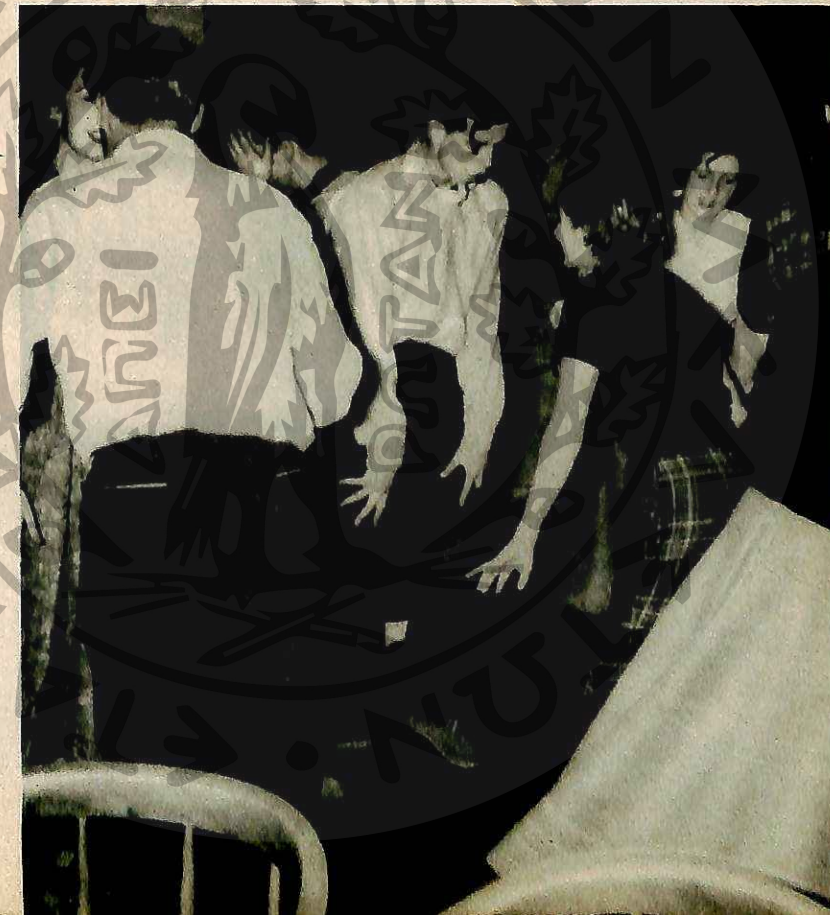
Τὸ φιλὶ τοῦ σκανδάλου

Ὁ νεαρῶτατος Δοῦξ τοῦ Κέντ καὶ ἡ μὴς Τζαῖν Σέφηλντ δὰ ἐπαναλάβουν τὴν ἱστορία Μαργαρίτας—Τάουνσεντ;

Ο ΔΟΥΞ ΤΟΥ ΚΕΝΤ, ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ ΧΑΜΙΛΤΟΝ ΚΑΙ ΣΕΦΗΛΝΤ (ΔΕΞΙΑ ΤΟΥ), ΤΟ «ΡΙΧΝΕΙ ΕΞΩ» ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΕΣ

«Ε, ΜΑΜΠΟ!» ΠΙΣΤΟΣ ΤΗΣ ΤΕΡΨΙΧΟΡΗΣ Ο ΔΟΥΞ ΧΟΡΕΥΕΙ «ΕΚΦΡΑ-ΣΤΙΚΑ» ΤΟΥΣ ΜΟΝΤΕΡΝΟΥΣ ΧΟΡΟΥΣ ΜΕ ΤΙΣ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΕΣ ΦΙΓΟΥΡΕΣ

Βέβαια ἡ δεσποινὶς Σέφηλντ, ποὺ ἔφτασε πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες στὸ χωριὸ Κλόστερς τῆς Σουηδίας, εἶναι ἕνα χαριτωμένο κορίτσι, ἀπά-νω στὸ ἀνθισμὰ του, ἔξυπνη, νόστι-μη, ἀλλὰ δὲν ἔχει τὰ προσόντα ποὺ ἀπαιτοῦνται γιὰ νὰ γίνῃ ἀντικείμε-νο κουτοσμπολιοῦ καὶ κακογλωσσισιάς. Ὁ παππούς τῆς ἦταν βαρωνέτος—ἀλλὰ εἶναι χρόνια τώρα πεθαμένος, σχεδὸν δὲν τὸν γνωρίζει. Ὁ πατέ-ρας τῆς, ἕνας πλούσιος, ἀλλὰ στά-σιμος ἐπιχειρηματίας. Τὰ δεκαοκτώ τῆς χρόνια—στὸ κάτω-κάτω δὲν εἶναι ἡ μόνη δεκαοχτάρα στὸ Κλό-στερς. Καὶ στὴν παρέα τῆς ἀκόμα ὑπάρχουν καὶ πιδ νόστιμες. Δὲν γρά-φει στίχους, δὲν ζωγραφίζει. Κι' ὅ-μως θὰ τὴν ζήλευαν καὶ ποιηταὶ καὶ ζωγράφοι. Πρὸ πάντων οἱ γέροντες σοφοί, «μετὰ τὸ τετράσφο λυχνάρι».

Ἐκεῖνοι ξέρουν τὶ ἐστὶ νύχτη, πρῶ-τὸν ξεκίνημα «γιὰ δασωμένες ράχες», ἐρωτικὸ φιλὶ. Ἡ ἱστορία, λοιπόν, τῆς μὴς Σέ-φηλντ εἶναι ἕνα καλωσόρισμα στὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ—χωρὶς λου-λούδια, χειροφιλήματα καὶ ὑποκλί-σεις. Κι' ἕνα θερμὸ φιλὶ στὸ μάγου-λο. Καὶ τὸ ξάναμμα τοῦ ἀσφαυο προσώπου τῆς. Καί, ἂν ἐπιμένετε, κάποια ἀνωμαλία στὸ σφυγμὸ τῆς... Ἐκεῖνος ποὺ τὴ φιλήσε εἶχε ὁ-σπρους κροτάφους... ἐπειδὴ χιόνιζε. Γιουὸς τῆς περιγικτιόσης Μαρίνας, ὁ νεαρὸς Δοῦξ τοῦ Κέντ, στὴν ἴδια πάνω-κάτω ἡλικία μετὰ τὴν δεσποινί-δα Σέφηλντ, τὸ ἴδιο ἀπειρος, τὸ ἴ-διο ἐρωτευμένος. Πῆγε στὸ σταθμὸ τῆς Ζυρίχης νὰ ὑποδεχθῇ τὴ δεσποι-νίδα Σέφηλντ καὶ μόλις τὴν εἶδε νὰ κατεβαίνῃ ἀπὸ τὸ βαγὼνι ἔτρεξε σὰν παιδί—ἄλλωστε, παιδί εἶναι— κοντὰ τῆς, τὴν πῆρε στὴν ἀγκαλιά του καὶ τὴ φιλήσε με πάθος.

Ἀυτὲς οἱ στιγμὲς, παρατήρησε ἕνας γηραιὸς κύριος ποὺ περίμενε τὴ γυναῖκα του, μένον ἀνεξάλει-πτες τὸ νοῦ. Τὰ ὑπόλοιπα χρόνια τῆς ζωῆς μας μιμούμαστε τὸν ἑαυ-τό μας». Πάντως στὰ μπάρ, στίς χιονισμέ-νες βουνοπλαγιές, στὰ σαλόνια τῶν περιηγητῶν, τὸ θέμα τῆς ἡμέρας εἶ-ναι τὸ φιλὶ τῆς δεσποινίδος Σέφηλντ στὸ Δούκα τοῦ Κέντ. Κι' ὅλοι μιλά-νε περὶ ἐνὸς νέου «πριγκιπικοῦ ρω-μάντσου».

Ὅπως διηγεῖται ἕνας αὐτόπτης δημοσιογράφος, ὁ νεαρὸς Δοῦκας πῆρε τὴν Τζαῖν—ἐτοί εἶναι τὸ μικρὸ τῆς ὀνομα—καὶ ἐξαφανίσθη-καν ὁλοταχῶς μετὰ τὸ μικρὸ διθέσιο αὐτοκίνητό του. Στὰ πρόσωπα καὶ τῶν δυὸ ἔλαμπε ἡ εὐτυχία. Ἡ παρέα τους—28 άτομα, μεταξύ τῶν ὁ-ποίων καὶ 11 κορίτσια—τοὺς ὑπο-δέχθηκε στὸ Κλόστερς μετὰ ἐπιφωνή-ματα χαρὰς καὶ «ζήτω».

Τὸ πρῶτο δρᾶδν πῆγαν σ' ἕνα ἀπὸ τὰ τρία διανυκτερεύοντα κέν-τρα τοῦ Κλόστερς καὶ χόρεψαν ροῦμπες, μάμπο, σουίγκ καὶ κᾶν-κᾶν ὡς τὸ πρῶτ. Ἐπειτα ἀπὸ λι-γώρη ξεκούρασι ἀνέβηκαν στὴ βου-νοπλαγιά καὶ ἔκαναν σκι.

Ἐνῶς Ἀγγλος δημοσιογράφος ἔλαβε τηλεφωνικῶς ἐντολὴ ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα του νὰ πᾶ ἁμέσως στὸ Κλόστερς καὶ νὰ τοὺς πᾶρῃ συνέν-τευξι. Τὸν Δούκα στάθηκε ἀδύνατο νὰ τὸν δῇ. Ἀλλὰ κατ'ὀρθωσεν νὰ ξε-μοναχιάσῃ τὴ Τζαῖν καὶ συνομί-λησαν γιὰ λίγα λεπτά.

«Γνωρισθῆκαμε στὸ Λονδίνο, στίς ἀρχὲς τοῦ περασμένου καλοκαιριοῦ, εἶπε. Δὲν ἔχω νὰ πῶ τίποτε γιὰ τὴν φιλία μας. Εἰμότε ἀπλῶς φίλοι. Ἀνήκουμε στὸν ἴδιο φιλικὸ κύκλο... Ναι, οἱ γονεῖς μου εἶναι ἐδῶ στὸ Κλόστερς, ἀλλὰ ἡ παρουσία τους εἶναι... ἀπλὴ σύμπτωση... Ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ καλοκαιριοῦ εἶχαμε συμφω-νῆσαι μετὰ τὸν... (σ' αὐτὸ τὸ σημεί-ο σάστισε, προσπαθώντας προφανῶς νὰ θυμῇ τὸν τίτλο του)... τὸν Δού-κα νὰ κάνουν αὐτὴ τὴ χειμωνιάτικη ἐκδρομὴ», κατέληξε ἡ Τζαῖν.

Ἡ δεσποινὶς Σέφηλντ εἶναι ἡ μό-νη, ἀπὸ τὰ δώδεκα κορίτσια τῆς πα-ρέας, ποὺ πᾶει μετὰ τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Δούκα ὡς τὴν ἀφετηρία τοῦ σκι-λίφτ. Οἱ ἄλλες πᾶνε μετὰ πόδια.

Δὲν εἶναι ἀρκετὰ καλὴ στὸ σκι καὶ δὲν ἀνεβαίνει στὴν κορφὴ. Ὁ Δοῦξ, γιὰ χατῆρι τῆς, μένει κοντὰ τῆς. Μόνο μιά φορὰ παρασπόνδῃσε καὶ ἐπέδειξε τὴς ἱκανότητές του στὴν τεχνικὴ κατὰδρασι.

Στὸ μικρὸ ἐστιατόριο τοῦ ξενο-δοχείου ποὺ μένουν—τὸ φτηνότε-ρο τοῦ Κλόστερς—τὸ δωμάτιο τοῦ Δούκα δὲν ἔχει οὔτε τρεχόμενο νε-ρὸ! (*)—ἡ Τζαῖν κάβεται πάντα δίπλα του.

Κάθε δρᾶδν χορεύουν ὡς τὰ ξε-μερώματα καὶ ἔπειτα τρέχουν στὰ βουνα.

Δὲν εἶναι λίγοι ἐκεῖνοι ποὺ ἐκφρά-ζουν ἀνησυχίες γιὰ τὴν ὑγεία τους...

(*) Τὸ θαυμαστικὸ ἀνέκει στὸν «Ἀγ-γλο δημοσιογράφο». ■ ■ ■

Τὰ Ἑλληνικὰ σπήλαια

Μαγικοί κόσμοι στὰ ἔγκατα τῆς Γῆς

ΜΙΑ «ΚΟΛΩΝΑ» ΣΤΟ ΚΟΥΤΟΥΚΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΕΝΩΣΙ ΕΝΟΣ ΣΤΑΛΑΚΤΙΤΟΥ ΜΕ ΉΝΑ ΣΤΑΛΑΓΜΙΤΗ

Από τὸν καιρὸ τῆς ἐμφανίσεώς του πάνω στὴ γῆ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔπαυσε ν' ἀναζητῇ τὴ συγκίνησι πού προσφέρει κάθε τὶ τὸ καινούργιο. Ἡ τάσις αὐτὴ ὡδήγησε στὶς μεγάλες ἐξερευνήσεις πού ἔκαναν γνωστὸ τὸν πλανήτη μας μέχρι καὶ τῆς τελευταίας ἄκρης του. Σήμερα δὲν μένει πλέον σχεδὸν τίποτε τὸ ἄγνωστο ἐπάνω στὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς καὶ τὰ ἀνήσυχτα πνεύματα ἀναγκάσθηκαν νὰ στραφοῦν σὲ ἄλλες κατευθύνσεις: μιὰ ἀπ' αὐτὲς εἶναι τὰ σπήλαια καὶ τὰ βάραθρα.

Τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ σπήλαια εἶναι πραγματικὰ κατὰ καινούργιο. Παλαιότερα, διάφοροι ἐπιστήμονες, ἔκαναν ἐπισκέψεις σ' αὐτὰ γιὰ τὴν ἐκτέλεσι ἐρευνῶν καὶ σημαντικές ἀνακαλύψεις, ἰδίως στὴν ὕδρολογία καὶ τὴν Παλαιοντολογία, ὀφείλονται σ' αὐτούς. Τὸ ἐνδιαφέρον τους ὅμως περιοριζόταν στὴν ἐπιστήμη τους καὶ τὰ σπήλαια δὲν ἦταν γι' αὐτοὺς παρά πεδία ἐρεύνης. Γύρω στὸ τέλος τοῦ περασμένου αἰῶνος ὁ Γάλλος Ε. Α. Μαρτέλ ἄρχισε νὰ ἐπισκέπτεται καὶ νὰ περιγράφῃ τὰ κοιλώματα τῆς γῆς σὰν φυσικὰ φαινόμενα ἄξια ἰδιαίτερης προσοχῆς καὶ μελέτης καὶ ἔτσι ἰδρύθηκε ἡ Σπηλαιολογία, ἓνα κρᾶμα Ἐπιστήμης καὶ Σπόρ. Ὁ πραγματικὸς σπηλαιολόγος ἔχει ὡς ἐμβλημα: «Τὸ σπήλαιον γιὰ τὸ σπήλαιον». Τὸν τραβᾷ ἡ συγκίνησις τῆς ἐξερευνήσεως ἐνὸς παρθένου τόπου, ἡ τεχνικὴ δυσκολία πού ἀπαιτεῖ ἀθλητικὴ δρᾶσι, ἡ ὁμορφία τοῦ ὑπογείου διακόσμου καί, συχνά, ἡ ἐπιστημονικὴ ἐρευνα.

Ὁ Μαρτέλ ὄρῃκε πολλοὺς ὁπαδοὺς καὶ ἡ σπηλαιολογία γνώρισε μέχρι τὸ 1939 ἀλματικὴ πρόοδο σὲ χώρες ὅπως ἡ Γαλλία, Ἱταλία, Αὐστρία κλπ. Ἀπὸ τὸ τέλος ὅμως τοῦ πολέμου ἐσημείωσε πραγματικὸ ὄργασμα καὶ σὲ πολλὰ μέρη, στὴ Γαλλία ἰδίως, δὲν ὑπάρχει ὀρειδατικὴ, ἐκδρομικὴ ἢ φυσιολατρικὴ ὁργάνωσι πού νὰ μὴ διαθέτῃ σπηλαιολογικὴ ὁμάδα.

Ὅπως ἦταν ἐπόμενο, ἡ κίνησις αὐτὴ δὲν μπορούσε νὰ μὴ ἐπηρέασῃ καὶ τὴν Ἑλλάδα ὅπου, παρ' ὅλον ὅτι ἡ ἀνιδιοτελὴς ἀπασχόλησις, ἐπιστημονικὴ καὶ μὴ, δὲν ἔχει μεγάλη πέρασι, ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού ἐνδιαφέρονται γιὰ τὰ θέματα αὐτά. Ἢδη ἀπὸ τὸ 1930 μερικοὶ φυσιολάτρες, κινούμενοι ἀτομικῶς ἢ μέσα στοὺς ἐκδρομικοὺς ὁργανισμούς, ἄρχισαν νὰ ἐπισκέπτονται διάφορα σπήλαια καὶ βάραθρα τῆς χώρας μας καὶ ἐδημιούργησαν μιὰ πρώτη κίνησι. Τὸ 1936, τὸ τμήμα Ἀθηνῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρειδατικοῦ Συνδέσμου, συντονίζοντας τὶς σχετικὲς προσπάθειες, ἱδρύσε τὴν Σπηλαιολογικὴ Ὀμάδα του. Ἡ Ὀμάς αὐτὴ, χάρις στὰ ἐξηρημένα στελέ-

Κείμενον καὶ φωτογραφίες
ΠΕΤΡΟΥ ΜΠΡΟΥΣΑΛΗ

χη τῆς καὶ τὸ διαρκῶς πλουτιζόμενο ὑλικὸ ἀπὸ σκάλες, σχοινιά, τηλέφωνα κλπ., κατάρθωσε μέσα στὰ τελευταῖα 20 χρόνια νὰ πραγματοποιήσῃ πολλὰς ἐξερευνήσεις σπηλαίων καὶ βάραθρων, ἀπὸ τίς ὁποῖες μερικὲς ἦταν ἐξαιρετικὰ δύσκολες. Τὰ τελευταῖα χρόνια καὶ ἄλλα φυσιολατρικὰ σωματεῖα ἄρχισαν νὰ δείχνουν ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ σπήλαια καὶ τὸ 1950 ἰδρύθηκε ἡ «Ἑλληνικὴ Σπηλαιολογικὴ Ἑταιρία», μιὰ ὁργάνωσις πού ἀπασχολεῖται ἀποκλειστικὰ μὲ τὴν μελέτη τῶν σπηλαίων.

Παρ' ὅλα αὐτά, στὸν τεμέα τῆς σπηλαιολογίας, ἡ Ἑλλάς, γιὰ τὸν λόγο κυρίως ἐλλείψεως ἐνδιαφέροντος ἀπὸ τὸ πολὺ κοινὸ, δὲν ἔχει φθάσει στὸ ἐπίπεδο ἄλλων χωρῶν. Ὅσα ὅμως ἔχουν γίνῃ μέχρι σήμερα μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ πιστεύουμε πὼς ὅταν τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ σπήλαια ἐπεκταθῇ σὲ εὐρύτερο κύκλο, ἡ ἑλληνικὴ σπηλαιολογία θὰ σημειώσῃ μεγάλες ἐπιτυχίες. Καὶ πραγματικὰ τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος εἶναι κατὰ τὸ μεγαλύτερό του μέρος ἀσβεστολιθικὸ καὶ κρύβει ἄπειρα σπήλαια καὶ βάραθρα πού περιμένουν τοὺς ἐξερευνητὲς τους.

Καὶ ἐδῶ θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ ἐξηγήσωμε ὅτι τὰ σπήλαια δὲν δημιουργοῦνται, ὅπως νομίζουν πολλοί, ἀπὸ τὰ ἠφαίστεια, τοὺς σεισμούς, τίς καθιζήσεις ἢ ἄλλα γεωλογικὰ φαινόμενα. Οἱ κοιλότητες αὐτὲς τῆς γῆς ὀφείλονται σχεδὸν ἀποκλειστικὰ στὴν διαβρωτικὴ ἐνέργεια τοῦ νεροῦ πάνω σὲ ὠρισμένα εὐπαθεῖ πετρώματα ὅπως εἶναι τὰ ἀσβεστολιθικά. Τὰ νερά εἰσχωροῦν στὰ πετρώματα ἀπὸ τίς σχισμὲς, διαλύουν τὸν ἀσβεστόλιθον διὰ χημικῆς ἐνεργείας καὶ σχηματίζουν μικρὰ ἀνοίγματα. Ὅταν τὰ ἀνοίγματα αὐτὰ μεγαλώσουν ἄρκετά, τὰ νερά τρέχουν μὲ ὁρμὴ καὶ στὴ χημικὴ ἐνέργεια τοῦ νεροῦ προστίθεται καὶ ἡ μηχανικὴ, πού εἶναι ταχύτερη, καὶ τὸ κοίλωμα παίρνει τίς διαστάσεις σπηλαίου.

Στὰ ὁμαλὰ ἐδάφη τὰ νερά ἀκολουθοῦν ἀναγκαστικὰ τὰ κενὰ πού ὑπάρχουν ἀνάμεσα στὶς στρώσεις τοῦ ἀσβεστολίθου καὶ σχηματίζουν σιγὰ-σιγὰ μεγάλὰ ὀριζόντια σπήλαια μήκους συχνά ἀρκετῶν χιλιομέτρων. Στὴν Ἑλλάδα, οἱ πολλὲς γεωλογικὲς διαταραχὲς ἔχουν θρυμματίσει τὰ πετρώματα καὶ τὰ νερά βρίσκουν εὐκόλα περάσματα πρὸς τὰ κάτω, πού σχηματίζουν κατακόρυφα κοιλώματα τύπου βάραθρου. Ἀς σημειώθῃ ἀκόμη ὅτι τὰ νερά, μὲ τὸν καιρὸ, κατεβαίνουν σὲ χαμηλότερα ἐπίπεδα καὶ τὸ σπήλαιο μένῃ ξηρὸ ἢ «νεκρὸ». Τότε ἀρχίζει ἓνα καινούργιο στάδιο: τὰ λίγα νερά πού στραγγίζουν ἀπὸ τὰ πετρώματα σχηματίζουν σταλακτίτες καὶ σταλαγμίτες μὲ τὴν ἀπόθεσι τῶν ὀρυκτῶν πού περιέχουν σὲ διάλυσι, καὶ

ΤΟ ΚΑΤΕΒΑΣΜΑ ΣΤΟ ΚΟΥΤΟΥΚΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΣΚΑΛΑ 36 μ. ΠΟΥ ΑΚΟΥΜΠΑ ΣΤΑ ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΑ ΤΟΙΧΩΜΑΤΑ

τὸ σπήλαιο τείνει νὰ γεμίσῃ τελείως μὲ αὐτοὺς καὶ νὰ ἐξαφανισθῇ. Τὸ γνωστὸ Κουτοῦκι τοῦ Ὑμηττοῦ θρίσκεται στὸ στάδιο αὐτό.

Καὶ τώρα ἂς παρακολουθήσωμε, μαζί μὲ τὴν Σπηλαιολογικὴ Ὀμάδα τοῦ Ὀρειδατικοῦ, μερικὲς ἐξερευνητικὲς ἑλληνικῶν σπηλαίων: Τὸ βαρὺ ὑλικὸ, σχοινίες καὶ συρμάτινες σκά-

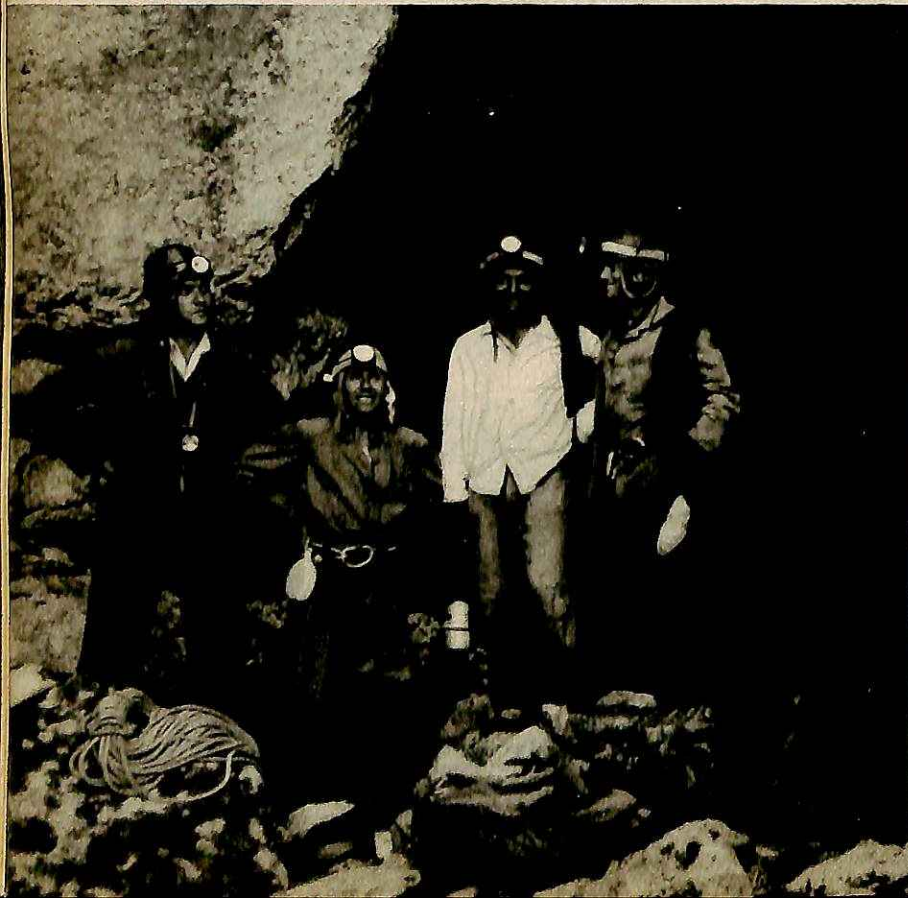
λες τυλιγμένες σὲ τμήματα τῶν 10 μέτρων καὶ σχοινιά μερικῶν ἐκατοντάδων μέτρων, ἔχει μεταφερθῇ στὸν τόπο τῆς ἐξερευνήσεως συνήθως μὲ ζῶα. Γύρω ἀπὸ τὸ στόμιο τοῦ βάραθρου παρατηρεῖται πυρετώδης κίνησις. Οἱ νεοφερμένοι σκύβουν μὲ περιέργεια καὶ φόβο πάνω ἀπὸ τὸ ἀνοίγμα, ἐνῶ οἱ σπηλαιολόγοι πού

θὰ κατεβοῦν φοροῦν τίς στολὲς τους καὶ τὰ κράνη τους, πού τοὺς προστατεύουν ἀπὸ τίς πέτρες καὶ τὰ χώματα. Ἐν τῷ μεταξύ, ἄλλοι ἔχουν φροντίσει γιὰ τὴ σύνδεσι τῶν τμημάτων τῆς σκάλας, τὴν ἐτοιμασία τῶν σχοινιῶν ἀσφαλείας, τοῦ τηλεφώνου καὶ τῶν φαναριῶν ἀσε-
τυλίνης.

Τὰ στόμια τῶν βαράθρων εἶναι διαφόρων διαστάσεων. Ἄλλα εἶναι τεράστια, ὅπως στὸν Ἐφτάστομο τοῦ Παρνασσοῦ ὅπου ἡ διάμετρος τοῦ ἀνοίγματος στὴν ἐπιφάνεια εἶναι 30 περίπου μέτρων καὶ ἄλλα μάλις ἀφῆλουν νὰ περάσῃ τὸ σῶμα ἑνὸς ἀνθρώπου. Μιὰ ἀπὸ τὶς φωτογραφίες μας δείχνει ἕνα στόμιον μέσου τύπου στὸ δάραθρο Περιστεριῶν τοῦ Ἑλικῶνος, διαστάσεων 3X4 μ. περίπου. Κάτω ἀπὸ τὰ θλέμματα ἀρκετὸν νέων τοῦ χωριοῦ, πού ἀφῆσαν τὸ κυριακάτικο ποδόσφαιρο γιὰ νὰ παρακολουθήσουν τὸ ἐγχείρημα, ἕνας σπηλαιολόγος ἀρχίζει τὴν κατάβασι, ἀσφαλισμένος ἀπὸ συντρίφους του. Τὸ δάραθρο αὐτό, ἕνα τεράστιο πηγάδι 75 μέτρων βάθους, εἶναι ἀπὸ τὰ ἐπιβλητικότερα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἐξερεύνησίς του ἀπαιτεῖ πραγματικὰ ἀθλητικὰ προσόντα. Εὐθὺς ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὰ τοιχώματα ἀποκλίνουν καὶ δημιουργεῖται μιὰ ἐπὶ ὅλῳ κατακόρυφος 75 μέτρων, ὅπου ἡ σκάλα κρέμεται στὸ κενὸ σ' ὅλο τῆς τὸ μάκρος. Τὸ κατέβασμα καὶ ἀνέβασμα ἀπὸ τὴ σκάλα αὕτη εἶναι μιὰ πραγματικὴ δοκιμασία καὶ γιὰ τὸν πῶς πεπειραμένον σπηλαιολόγο. Στὴν ἑλλή φωτογραφία, παρμένη μετὰ 3 περίπου λεπτῶν ἀπὸ τὸ ψηλότερο σημεῖο τοῦ πυθμένος, φαίνεται ἕνα τμήμα τῆς σκάλας τῶν 75 μέτρων. Τὸ φωτισμένο ἀνοίγμα, πού πρέπει νὰ φαντασθοῦμε πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μας, δὲν εἶναι τὸ στόμιον τοῦ βαράθρου, ἀλλὰ ἕνα στένευμα πού βρίσκεται στὸ μέσον περιῖπου τοῦ πηγαδιοῦ.

Τὸ δάραθρο τῶν Περιστεριῶν δὲν ἔχει σχεδὸν καθόλου σταλακτίτες καὶ σταλαγμίτες, ἀλλὰ ὅμως δάραθρα καὶ σπήλαια ἔχουν μεγάλους θαλάμους μετὰ φαντασμαγορικὸ διάκοσμο. Τὸ Κουτούκι τοῦ Ὑμηττοῦ, πού ἀναφέραμε παραπάνω, συνεχίζεται σὲ βάθος 36 μέτρων μετὰ ὀριζόντιο σπήλαιο πού περιέχει ἀναρίθμητους σταλακτίτες καὶ σταλαγμίτες κάθε σχήματος καὶ μεγέθους.

ΤΕΙΣΙΕΡΙΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΟΙ, ΜΕ ΤΙΣ ΕΙΔΙΚΕΣ ΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥΣ, ΣΤΟ ΣΤΟΜΙΟ ΤΟΥ ΣΠΗΛΑΙΟΥ ΚΟΤΩΝΑ ΤΗΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ

Στὴ φωτογραφία μας φαίνεται ἕνας «στυλοβάτης» πού ἔχει σχηματισθῇ ἀπὸ τὴν ἑνώσι ἑνὸς σταλακτίτου μετὰ σταλαγμίτην. Ὅπως εἶναι γνωστὸ, τὰ ἀποθέματα αὐτὰ δημιουργοῦνται μετὰ ἐξαιρετικὴ δραστηριότητα καὶ ἐπομένως μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ πόσοι αἰῶνες χρειάστηκαν γιὰ νὰ σχηματισθῇ ἡ τεράστια αὕτη κολῶνα. Τὸ Κουτούκι, μετὰ τὸ σχετικὰ μικρὸ βάθος του, εἶναι προσιτὸ σὲ κάθε ἐξασκημένο ἄτομο καὶ ἔχει δεχθῇ τὴν ἐπίσκεψιν πολλῶν ἐκδρομῶν.

Ὅπως ξέρουν πολλοί, ἡ πεδιάς τῆς Τριπόλεως εἶναι μιὰ κλειστὴ λεκάνη καὶ τὰ νερά της δὲ μποροῦν νὰ φθάσουν στὴ θάλασσα παρὰ μόνον μετὰ ὑπόγειες στοὺς γνωστὲς ὡς «καταβόθρες». Μιὰ ἀπὸ τὶς σημαντικότερες καταβόθρες εἶναι αὕτη πού βρίσκεται κοντὰ στὸ χωριὸ Κάψια. Τὰ νερά φεύγουν σήμερα ἀπὸ κατώτερα σημεῖα καὶ ἔχει μείνει ξηρὸ ἕνα ἐκτεταμένο σπήλαιο 700 περίπου μέτρων προσιτὸ χωρὶς τὴ βοήθεια πολὺπλοκου ὕδατος σ' ὅλο σχεδὸν τὸ μάκρος του. Τὸ σπήλαιο αὐτὸ ἔχει ὠραιότατο διάκοσμο σταλακτιτῶν, ἀλλὰ παρουσιάζει καὶ ἐξαιρετικὸ ἀρχαιολογικὸ ἐνδιαφέρον μετὰ τὸς πολλοὺς ἀνθρώπους σκελετοὺς πού κυριολεκτικὰ καλύπτουν τὸ δάπεδόν του. Χάρης στίς μικρὲς στάμνες πού συνοδεύουν τοὺς σκελετοὺς, προσδιορίσθηκε ἡ χρονολογία τῶν εὐρημάτων στὸν 2ο μ.Χ. αἰῶνα. Ἡ προέλευσις τῶν σκελετῶν αὐτῶν παραμένει ἀγνωστὴ.

Τέλος πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι στὴν ἐποχὴ τῆς ἀτομικῆς δόμδας πού ζοῦμε, τὰ σπήλαια ἀρχισαν νὰ ἀποκοτῶν μεγάλη σημασία ὡς ἀσφαλὴ καταφύγια καὶ σὲ πολλὰς χώρες ἀποτελοῦν θέμα μελέτης τῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν. Ἀς ἐπίσσωμε ὅτι ἡ ἀλλήλοεξόντωσις δὲν θὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ σημείου αὐτοῦ καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος πού ἀρξίσει τὴν ἐξέλιξί του μέσα στὰ σπήλαια δὲν θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ξαναγυρίσῃ σ' αὐτὰ γιὰ νὰ σώσῃ τὸν πολιτισμὸ του.

■ ■ ■

ΕΠΑΝΩ: ΤΟ ΣΤΟΜΙΟ ΤΟΥ ΒΑΡΑΘΡΟΥ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΩΝ, ΕΛΙΚΩΝΟΣ. ΚΑΤΩ: ΤΜΗΜΑ ΣΥΡΜΑΤΙΝΗΣ ΣΚΑΛΑΣ, ΜΗΚΟΥΣ 75 μ., ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΒΑΡΑΘΡΟΥ

ΕΚΛΟΓΕΣ

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν ἔπαψαν νὰ ἀποτελοῦν τὸ μεγάλο θέμα. Ἐστὶ γίνεται πάντοτε. Σιγὰ, σιγὰ, ἀρχίζει τὸ ἐνδιαφέρον, προχωρεῖ πρὸς τὸν ἀνήφορο τοῦ πυρεττοῦ, φθάνει στὴν κορυφὴ τῆς ἀγωνίας καὶ καταλήγει στὴν ἀδράνεια πού βρίσκεται στὸν πυθμένα τῆς ἐξουθενώσεως. Μετὰ ἀπὸ τὸ ξενύχτι, μετὰ ἀπὸ τὸ «γεγονός», ἡ ἡσυχία, οἱ ὑπολογισμοὶ καὶ αἱ σύνθετοι ἀλλαγὲς καὶ πράξεις πού θὰ παρουσιάσουν ὅλους τοὺς πολιτευομένους εὐχарιστημένους, ἀνεξαρτήτως ἀποτελέσματος.

Αὐτὰ εἶναι συνηθισμένα πράγματα, συμβαίνουν πάντοτε καὶ συνέβησαν καὶ στίς ἐκλογὲς τῆς 19ης Φεβρουαρίου. Ἐκεῖνο ὅμως πού δὲν εἶχε ξανασυμβῇ στὸν τόπο τῆς Σαπφούς καὶ τῆς Ἀσπασίας, εἶναι ἡ γυναικεῖα ψήφος στίς βουλευτικὲς ἐκλογὲς. Δώρο ἀπῆλθαν μιᾶς μεγάλης συγκινήσεως γιὰ ὅλο τὸν γυναικεῖο ἑλληνικὸ κόσμον. Γιατὶ ὅλες, ἀπὸ τὶς πῶς (ἀλήθειαι «δημόσιες γυναῖκες» θὰ ὀνομασθοῦν ὅπως οἱ δημόσιοι ἄνδρες;) ὡς τὶς πῶς δειλὲς καὶ ἀβγαλτὲς νοικοκυροῦλες καὶ κοπέλλες, εἶχαν «τράκ».

Ἡ θριαμβεύτρια τῶν ἐκλογῶν εἰς τὰς Ἀθήνας κ. Λίνα Τσαλδάρη, βρέθηκε στίς ἑπτὰ τὸ πρωὶ στὸ τμήμα της καὶ ἐψήφισε. Ἐψήφισε γρήγορα, γρήγορα καὶ ἔφυγε. Ὑστερὰ ἀπὸ τόσα χρόνια γόνιμης πραγματικῆς δημοσίας ζωῆς, ὕστερὰ ἀπὸ τόσους ἀγῶνες γιὰ τὴν κατάρτησιν τοῦ δικαίωματος τῆς γυναικεῖας ψήφου, ἡ ἴδια ἡ πρωταγωνίστρια διάλεξε τὸν ἐξυπνο τρόπο τῆς πρωτῆς ἐγέρσεως καὶ γρήγορης ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὸ μαρτύριο τοῦ «τράκ». Γιατὶ κανένας ἀπὸ τοὺς πολὺπαιρους ἄρρενας ὑποψηφίους δὲν κάνει τὸ βασικὸ αὐτὸ σφάλμα νὰ ψηφίσῃ στὸ τμήμα του, ἀφανῆς καὶ ἄσημος, πρωτῶς, πρὶν ἀκόμη σχηματισθῇ ἡ σχετικὴ οὐρὰ καὶ μπορέσει, ἔστω καὶ τὴν τελευταία στιγμὴ νὰ ἐπηρεάσῃ μετὰ τὴν ἐμφάνισίν του, τοὺς ψηφοφόρους. Φαίνεται ὅμως ὅτι, γιὰ τὴν γυναικεῖα ψυχροσύνησι, δὲν ἀποτελεῖ σφάλμα αὕτη ἡ τακτικὴ. Τῆς ἐπιπολαιότητος τὸ ὄνομα ἔχουν ἄλλοι καὶ ἄλλοι τὴν χάρι. Αὐτὸ τουλάχιστον ἀπέδειξε ὁ ἀριθμὸς τῶν σταυρῶν προτιμήσεως πού συνεκέντρωσε ἡ κ. Λίνα Τσαλδάρη.

Καὶ ἕνα ἄλλο. Σὲ ἕνα γυναικεῖο ἐκλογικὸ τμήμα, μιὰ ψηφοφόρος ζητοῦσε μετὰ ἐπιμονὴ ἕνα μεγάλο φακέλλο. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἦταν ἕνας πολὺ σοβαρὸς λειτουργὸς τῆς Θέμιδος. Μετὰ ὑπομονὴ ἀξιοθαύμαστη (ἦταν παντρεμμένος, ὅπως διέπιστώθη) προσπαθοῦσε νὰ πείσῃ τὴν κυρία ὅτι «ὁ ἐκλογικὸς νόμος κλπ. κλπ.». Ἡ κυρία ἀνένδοτη:

«Μὰ τί λέτε κ. Πρόεδρε! Νὰ τὸ τσαλακώσω γιὰ νὰ τὸ βάλω μέσα σ' αὐτὸ τὸ φακέλλο; Ἀμαρτία δὲν εἶναι;»

Καὶ μιὰ ἐξαίρεσις. Φανατισμὸς θὰ λεχθῇ ἀραγε αὐτό; Παραδίδονται σὲ μιάν κυρία τὰ ψηφοδέλτια καὶ τῶν τριῶν κομμάτων. ΕΡΕ, ΔΕ καὶ Προοδευτικῶν. Μετὰ ἀπόλυτη κατηγορηματικότητα αὕτη ἀρνεῖται νὰ παραλάβῃ τὰ δύο ἄλλα καὶ κρατᾷ μόνον τὸ ψηφοδέλτιο τῆς ΕΡΕ.

«Μὰ κυρία μου εἶναι ὑποχρεωτικὸ νὰ πάρετε καὶ τὰ τρία. Ὁ Νόμος λέει ὅτι ἡ ψηφοφορία εἶναι μυστικὴ.»

Ἡ κυρία ὅμως ξέρει φαίνεται νὰ ἐρμηνεύῃ τὸ Σύνταγμα καλλίτερα ἀπὸ τοὺς «σοφούς». Μετὰ τὴν ἀπλότητα τῆς γυναικῆς ἀπαντᾷ:

«Καλέ, τί νόμους καὶ κουροφέγαλα μοῦ λέτε! Ἐδῶ δὲν γίνεται ἀγὼν κομματικὸς. Γίνεται ἀγὼν ἐθνικὸς. Καὶ ἐγὼ δὲν ἔχω καμία διάθεσιν νὰ πιάσω στὰ χέρια μου αὐτὰ τὰ σημεῖα καὶ τέρατα!»

ΣΟΒΑΡΗ, ΕΡΜΗΤΙΚΗ Ἡ ΝΕΑΡΗ ΕΠΟΠΤΙΣ ΕΝΟΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ "ΦΡΟΥΡΕΙ" ΤΗΝ ΚΑΛΤΗ

Η ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΗ ΨΗΦΟΦΟΡΟΣ ΖΗΤΕΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΟΠΟΥ ΘΑ ΠΑΡΗ ΤΟ "ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ"

... ΕΝΩ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΠΑΙΡΝΕΙ ΜΕ ΠΡΟΣΟΧΗ ΤΑ ΤΡΙΑ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΑ ΓΙΑ ΝΑ "ΣΤΑΥΡΩΣΗ" ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΕΚΛΕΚΤΟ ΤΗΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ

Οι εκλογές παρ' όλο τόν φανατισμό και τὸ πείσμα, διεξήχθησαν με ἀπόλυτη τάξι σ' ὅλη τὴ χώρα. Τὸ πείσμα εἶχε ὡς συνέπεια τὴν ἐξαφάνισι ὁλῶν τῶν μικρῶν κομματικῶν ομάδων καὶ τῶν διαφορῶν «ἀνεξαρτήτων». Καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ φαβορί τοῦ Νομοῦ Ἡλείας, ὁ κ. Σ. Στεφανόπουλος, γιὰ πρώτη φορά στὴ πολιτικὴ τοῦ ἱστορίᾳ δὲν κατόρθωσε νὰ ἐκλεγῇ βουλευτὴς στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα του, τὴν Ἡλεία. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι στὶς ἀναπληρωματικὲς βουλευτικές ἐκλογὲς τοῦ 1929, με κυβερνήσι Βενιζέλου, ὁ κ. Σ. Στεφανόπουλος ἐξελέγη τότε βουλευτὴς καὶ ἔκτοτε, δὲν ἔχασε καμμία ἐκλογή. Καὶ ἔχασε τὴν ἐκλογή τοῦ 1956.

Τὸν κ. Σ. Βενιζέλο τὸν ἔσωσε στὴ Δωδεκάνησο ὁ ἐκλογικὸς νόμος, τὸν ὁποῖον ὁ ἴδιος ἐπολέμησε με βιαιότητα ἀσυνήθιστη στὴν πολιτικὴ τοῦ ἰδιοσυγκρασία. Ἐξελέγη βουλευτὴς μόνο καὶ μόνο χάρις στὴν διάταξι τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, ποὺ θεωρεῖ ὅτι οἱ σταυροὶ προτιμήσεως δὲν χρειάζονται προκειμένου περὶ πρῶν πρωθυπουργῶν καὶ ἀρχηγῶν κομμάτων. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχε ἡ διάταξι αὐτή, ὁ κ. Σ. Βενιζέλος ἴσως δὲν θὰ βρισκότανε μέσα στὴ Βουλὴ.

Οἱ γυναῖκες ψηφίζουν

Η ΚΥΡΙΑ ΣΟΦΟΚΛΗ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ, Η ΚΥΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΚΑΙ Η ΚΥΡΙΑ ΛΙΝΑ ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΕΨΗΦΙΣΑΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ (ΑΡΑΓΕ ΤΙ :)

Τὸ ἴδιο ἴσχυσε καὶ γιὰ τὸν κ. Παπανδρέου στὴν Ἀχαΐα. Χωρὶς τὸν ἐκλογικὸ νόμο, ὁ μέγας πρωταγωνιστὴς καὶ βετεράνος τοῦ ἐλληνικοῦ κοινοβουλίου, θὰ βρισκότανε στὰ σκαλοπάτια τῆς Βουλῆς. Καὶ θὰ κρατοῦσε συντροφιά στὸν ἀρχηγὸ τῶν προεδρευτικῶν κ. Σ. Μαρκεζίνη, ὁ ὁποῖος με κανένα νόμο ἐκλογικὸ δὲν θὰ κατόρθωνε νὰ ἐκλεγῇ. Ἀκόμη καὶ με τὸν σημερινό.

Ἀπὸ τὰ μὴ ἀναμενόμενα τῶν ἐκλογικῶν ἀποτελεσμάτων, πρέπει νὰ θεωρηθοῦν τὰ ἀποτελέσματα τῆς Χίου καὶ τῆς Δωδεκανήσου. Ἐκεῖ, τὸ 1952 ὁ Ἑλληνικὸς Συναγερμὸς ἔχασε τὶς ἐκλογές. Ἡ ΕΡΕ τὶς ἐκέρδισε. Ἡ προσωπικὴ συμμετοχὴ τοῦ κ. Σ. Βενιζέλου στὴν Δωδεκάνησο δὲν ἔφερε γοῦρι.

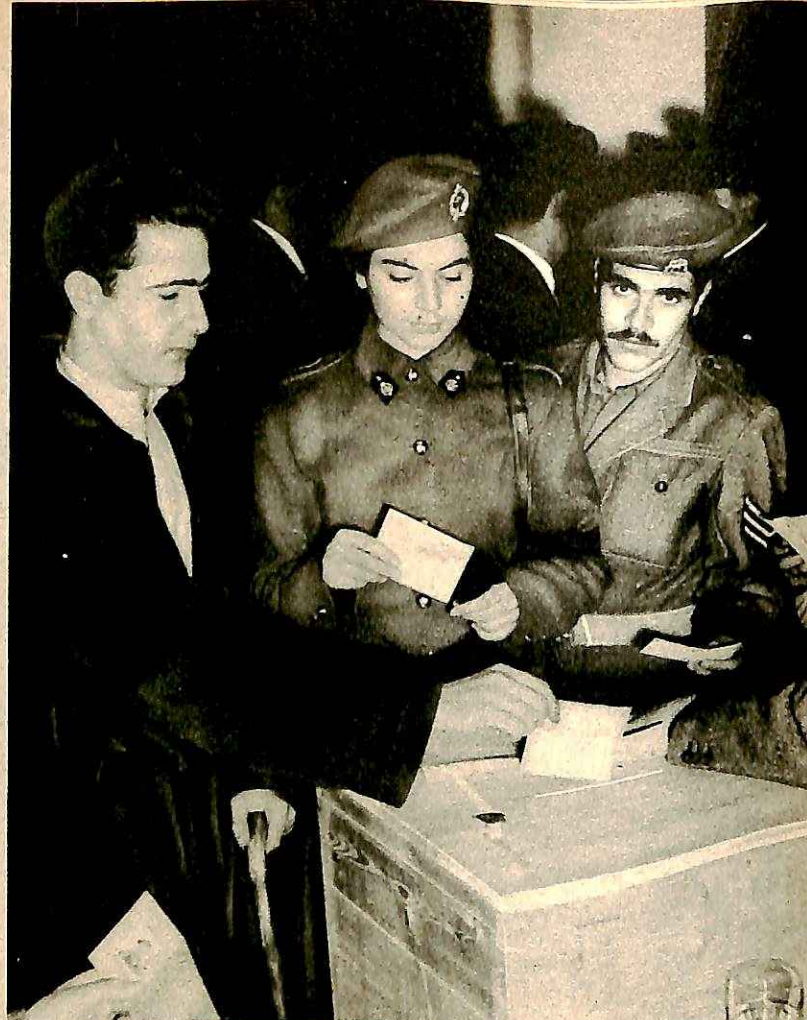
Κ.Α.Ρ.

ΟΙ "ΟΥΡΕΣ" ΣΧΗΜΑΤΙΣΘΗΚΑΝ ΠΥΚΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΩΪ ΣΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΤΜΗΜΑΤΑ. ΑΡΙΣΤΕΡΑ, ΕΝΑ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΛΕΩΦΟΡΟΥ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΣΟΦΙΑΣ. ΔΕΞΙΑ, ΕΝΑ ΤΜΗΜΑ (ΜΙΚΤΟ) ΤΟΥ ΜΕΝΙΔΙΟΥ

Η ΚΑ ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΣΕ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΜΙΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΝΑ ΨΗΦΙΖΕΙ ΜΑΖΙ ΜΕ ΕΝΑΝ ΑΝΑΤΗΡΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ

ΑΙ ΨΗΦΟΦΟΡΟΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ, ΜΕ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΚΑΙ ΖΗΛΕΙΑ. ΟΙ ΔΥΟ ΜΙΚΡΟΥΛΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΤΙΣ "ΜΕΓΑΛΕΣ" ΣΤΗΝ ΠΙΟ ΕΠΙΣΗΜΗ ΩΡΑ ΤΟΥΣ

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Ένας ιδιόρρυθμος γιατρός - απόγονος τών Βυζαντινών Αυτοκρατόρων

Ο διαβάτης, που σε μιάν έθνική μας γιορτή θα περάσει απ' την οδό 'Ησιόδου αρ. 1, θα παραξενευτεί αντικρύζοντας στην δεξιά όψη ενός παλιού αρχοντικού, ανάμεσα σε δυο ελληνικές σημαίες κι' ένα κίτρινο λάβαρο με το δικέφαλο άετό. "Ίσως σκεφθεί, ότι το λάβαρο αυτό έχει σχέση με τα γειτονικά ανάκτορα τών Βασιλέων μας. 'Η πραγματικότητα όμως είναι διαφορετική: Αύτος ο δικέφαλος άετός βρίσκεται εκεί για να θυμίζει κάποιους άλλους βασιλείς και πρίγκιπες, τούς Παλαιολόγους, και το σπίτι που στολίζει ανήκει σε μιά ιδιόρρυθμη προσωπικό-

τητα τών 'Αθηνών, στον γιατρό κ. Δραγάτση Παλαιολόγο.

Ο δρ. Δραγάτσης Παλαιολόγος γεννήθηκε στην Πόλη και είναι —όπως ο ίδιος μας λέγει— ο τελευταίος απόγονος τών Βυζαντινών αυτοκρατόρων, καταγόμενος από τον Θωμά Δραγάτση Παλαιολόγο, αδελφό του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου. Σπούδασε σε διάφορα Πανεπιστήμια της Ευρώπης και υπήρξε γιατρός του Τσάρου στη Ρωσία, όπου και παντρεύτηκε την «Κόμισσα Εύγενία», κόρη της γνωστής ζακυνθινής οικογενεί-

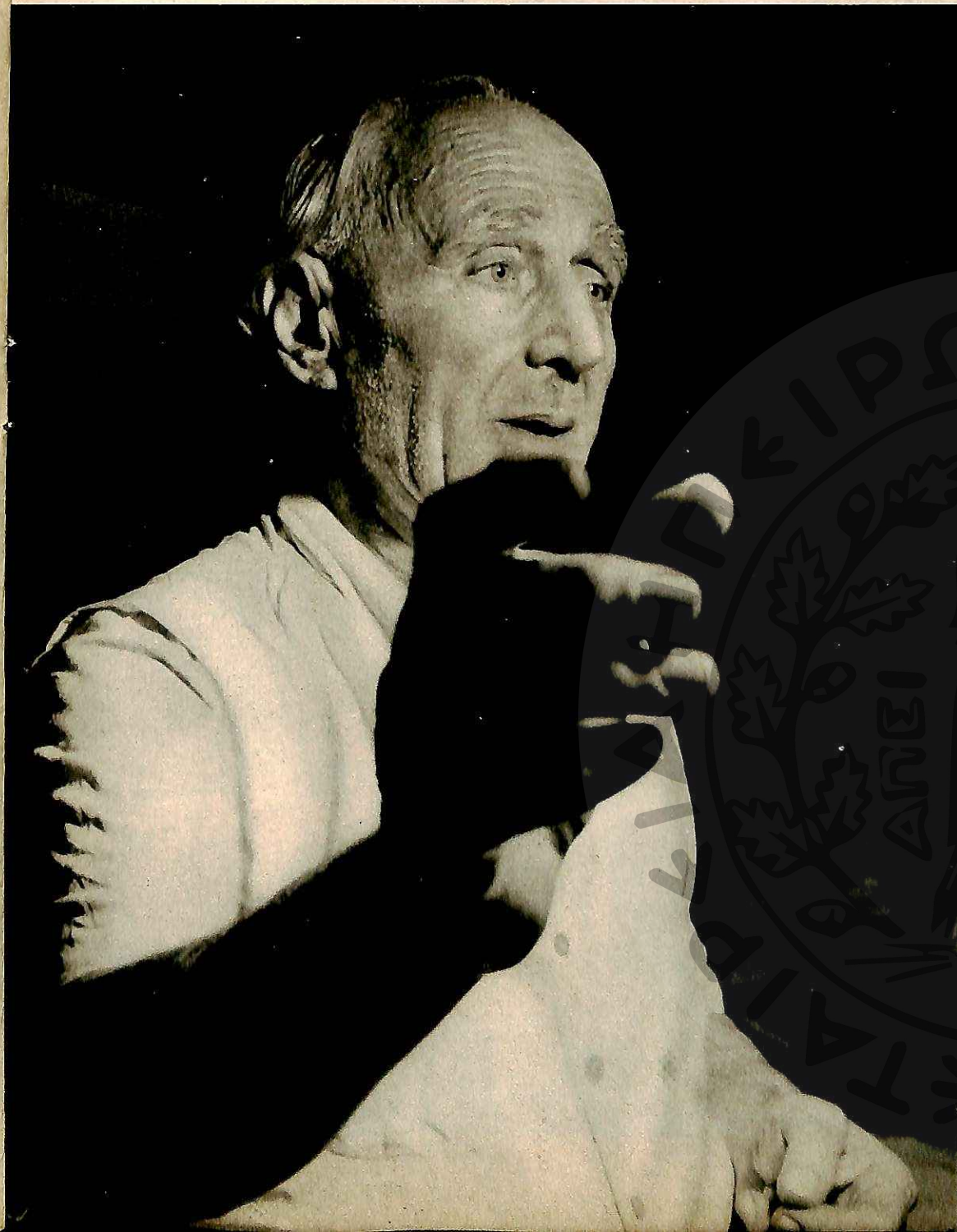
ας Καπνίστη, η οποία ανέλαβε στην Τσαρική Ρωσία ανώτατα αξιώματα.

Στους Βαλκανικούς πολέμους οι δυο όμογενοι φθάνουν απ' το Παρίσι, όπου είναι έγκυτοι, στην Μακεδονία για να προσφέρουν και να διευθύνουν ένα κινητό χειρουργείο 50 κλινών. Στην Μικρασιατική έκστρατεία τρέχουν και πάλι για να βοηθήσουν την Πατρίδα τους. Στο Έσκη-Σεχίρ οργανώνουν χειρουργείον 60 κλινών και ο δρ. Δραγάτσης Παλαιολόγος μαζί με την Κόμισσα άνακουφίζουν τούς πονεμένους, πονεμένοι θαθεί κι' οι ίδιοι για τον θάνατο τών δυο παιδιών τους, που σφάχτηκαν έν τώ μεταξύ απ' τούς κομμουνιστάς στην Ρωσία.

Το 1942 η «Κόμισσα» πεθαίνει κι' ο γιατρός κλείνεται μέσα στο σπίτι της οδού 'Ησιόδου, άνιστορώντας τα κλή τών προγόνων του. 'Από τότε φαίνεται πως το σπίτι αυτό δεν τó φροντίζουν χέρια νοικοκυράς. Μιά θαρείά μυρωδιά κλεισούρας ξεχνύεται από παντού. Ξερά λουλούδια απ' τó νεκροταφείο, μπροστά στο πορταίτο της «Κόμισσας», όροφές στολισμένες με άναπαραστάσεις αρχαίων ελληνικών έργων, έπιπλα που θυμίζουν παλιό μεγαλείο και ταμπλώ, που προβάλλονται απ' τόν ιδιοκτήτη τους σαν έργα του Μουρίλλο και του Ντελακρουά. Μαζί μ' όλα αυτά ο «θυρεός» τών Βυζαντινών αυτοκρατόρων και τó χρυσόβουλλαν του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου. Οι είκόνες όλων τών... Βυζαντινών προγόνων στολίζουν τó μεγάλο σαλόνι του αρχοντικού σπιτιού που μ' όλη την άκαταστασία και τή σκόνη που τó δέρνουν, δείχνει τήν παλιά αρχοντιά του.

Σ' αυτό τó σπίτι ζή τώρα ο Δραγάτσης Παλαιολόγος, χωρίς παιδιά, χωρίς συγγενείς, με μοναδικούς, ίσως, κληρονόμους τά εκατοντάδες προσφυγόπουλα που έχει δαφτίσει και που έρχονται κάπου-κάπου να τόν δούν. Κι' όμως, η πόρτα του αρχοντικού της οδού 'Ησιόδου μένει απ' τά χαράματα ως τά μεσάνυχτα άνοιχτή. "Άνθρωποι που πάσχουν από κάθε λογής άρρώστεια κι' έχουν απελπισθή για τήν θεραπεία τους φθάνουν εκεί απ' τά ξεμερώματα για να πάρουν έναν αριθμό προτεραιότητας και να περιμένουν έπειτα άτέλειωτες ώρες για να έξετασθούν απ' τόν παράξενο γιατρό. Οι... πιστοί του ισχυρίζονται ότι θεραπεύει κάθε άρρώστεια και κυρίως τόν «λευκόν όγκον». Σάν φθάνουν στο ίατρείο του με τά πόδια στον γύλο ή στα όρθοπεδικά μηχανήματα, ο γιατρός με τήν άσκητική μορφή και τή μπλοούζα, που κάποτε γνώρισε καλύτερες μέρες, πετά τούς γύψους και τά μηχανήματα κι' αρχίζει τή «δική» του θεραπεία. Τά φίδια κι' οι χελώνες του τού δίνουν τά μυστικά τους. Κάνει έμβόλια, όρρους και ισχυρίζεται τόσο ο ίδιος όσο κι' οι άρρωστοί του ότι θεραπεύει μ' αυτά κάθε άρρώστεια. Συνταγές δεν δίνει ποτέ του και κανείς δεν γνωρίζει ποιά είναι τά φάρμακα που χρησιμοποιεί. Γι' αυτόν, άκριβώς, τó λόγο ο 'Ι-ατρικός Σύλλογος τόν παρέπεμψε στο Πειθαρχικό Συμβούλιο με τήν κατηγορία ότι δεν χρησιμοποιεί «τάς παραδεγεγμένους μεθόδους θεραπείας». Τό Πειθαρχικό Συμβούλιο έπέβαλε στο γιατρό πρόστιμο, αλλά τó Συμβούλιον 'Επικρατείας, στο όποιον κατέφυγεν ο κ. Παλαιολόγος, τόν απήλλαξε τής ποινής διότι δεν όρηνεν έπαρκή τήν αίτιολογίαν της άποφάσεως.

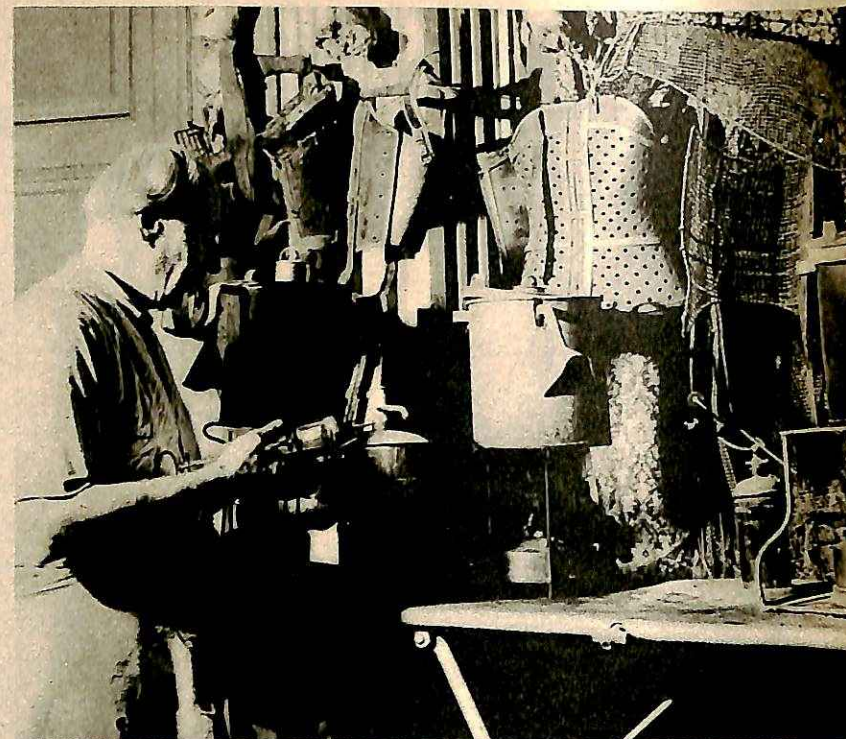
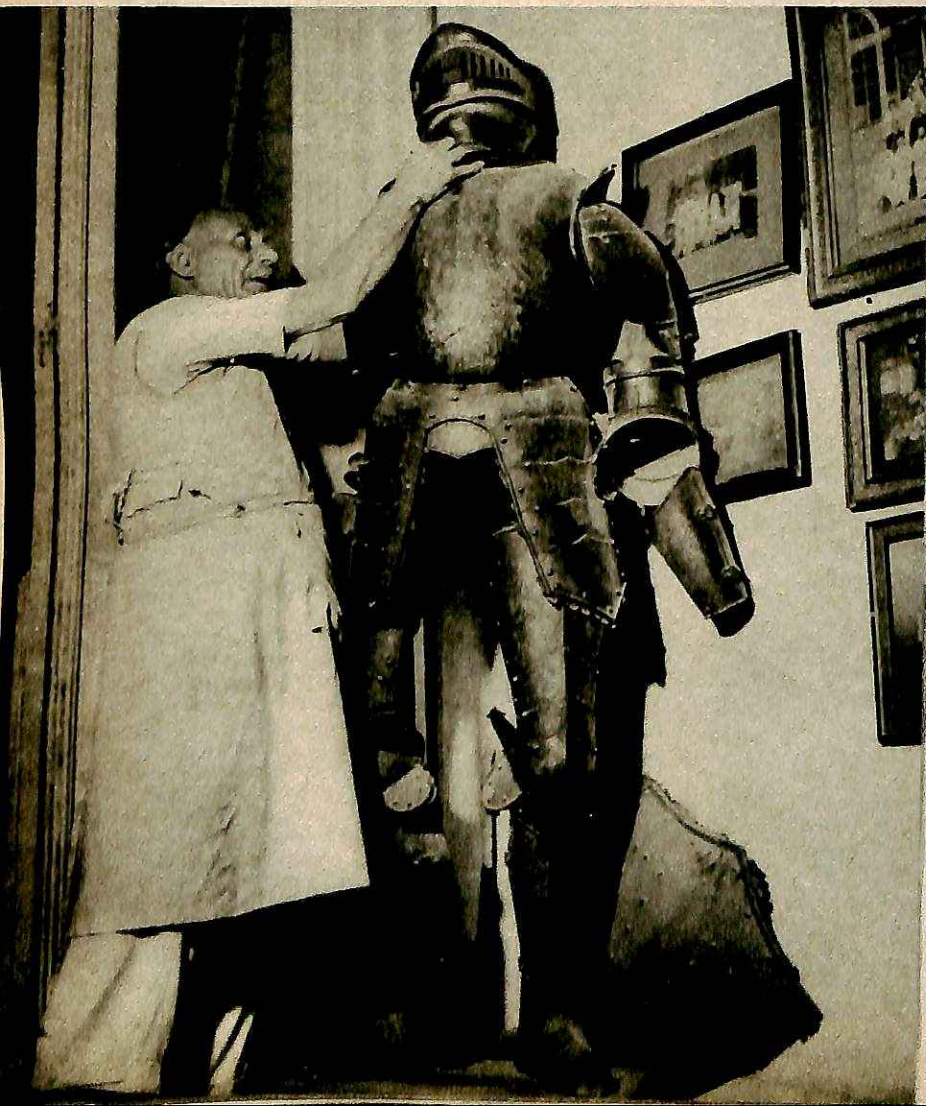
ΜΙΑ ΙΔΙΟΡΡΥΘΜΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ: Ο ΓΙΑΤΡΟΣ κ. Δ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΣΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟ ΤΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΤΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΖΕΙ ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ ΔΙΚΗΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ. ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΔΙΝΕΙ ΣΥΝΤΑΓΕΣ

ΠΑΛΙΕΣ ΑΡΜΑΤΩΣΙΕΣ ΣΤΟΛΙΖΟΥΝ ΤΙΣ ΓΩΝΙΕΣ ΤΟΥ ΣΑΛΟΝΙΟΥ ΤΟΥ

ΑΠΟ ΤΟ 1942, ΠΟΥ ΠΕΘΑΝΕ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ, Η «ΚΟΜΙΣΣΑ» ΕΥΓΕΝΙΑ, ΕΛΨΕ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΤΟΥ ΔΡΑΓΑΤΣΗ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ. ΤΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΤΩΝ «ΠΡΟΓΟΝΩΝ» ΤΟΥ, ΟΙ ΠΑΛΙΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ, ΟΙ «ΘΥΡΕΟΙ», ΤΑ ΕΜΒΛΗΜΑΤΑ, ΟΛΑ ΕΧΟΥΝ ΠΝΙΓΗ ΣΤΗ ΣΚΟΝΗ...

ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Κι' έτσι ο απόγονος των Βυζαντινών αυτοκρατόρων, μέσα στο πρωτό-τυπο ιατρείο του, εξακολουθεί να εφαρμόζει τις δικές του θεραπείες, έχοντας αντίκρου του τόν θυρεό των προγόνων του και την γκαζιέρα με την καπνισμένη χύτρα, όπου μαγειρεύει για τους πτωχούς του.

Κι' ανάμεσα στις χιλιάδες μυστηριώδη μπουκαλάκια που τον τριγυρίζουν δραματίζεται νύχτα και μέρα την «Πόλι του Έλεους», ένα απέραντο νοσοκομείον με έπτά όρόφους. Προπολεμικά, το έργο είχε αρκετά προχωρήσει, αλλά στην κατοχή και στα Δεκεμβριανά καταστράφηκε έντελως. Ο δρ. Δραγάσης Παλαιολόγος, όμως, δεν πτοήθηκε απ' την καταστροφή. Ένας, δύο, τρεις όροφοι ανεβαίνουν στην ιδιόκτητη έκτασή του, που δρι-

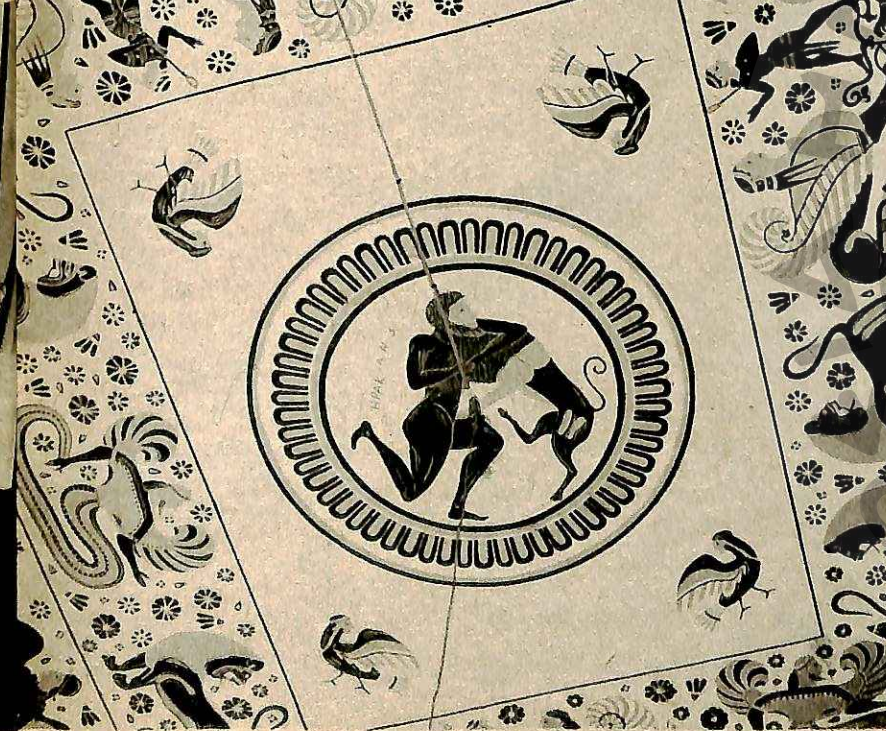
σκεται πάνω απ' τον Περισσό, δίπλα στα Διυλιστήρια της Ούλεν. Και ο γιατρός με τα πέντε πανεπιστημιακά διπλώματα και τις πολλές ιδιορρυθμίες, δραματίζεται κιόλας πώς το κράτος θα του δώσει το δάνειο των 14 εκατομμυρίων δραχμών, που ζητεί, και βλέπει το νοσοκομείον του γεμάτο κρεβάτια για τους πτωχούς, βλέπει δλόκληρο το λόφο γύρω στα Διυλιστήρια της Ούλεν δένδροφυτευμένο, βλέπει λουτρά για τα παιδιά και κήπους, βλέπει δλοζώντανο τ' όνειρό του, την «Πόλι του Έλεους» τελειωμένη.

Θά γίνη, άραγε, κάποτε τ' όνειρο αυτό πραγματικότητα;

Α. ΠΕΤΡΙΤΣΗ

ΦΩΤ. Κ. ΡΑΦΑΗΛ — ΕΛΚΗΝ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ, ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ ΜΕ ΤΟ ΔΙΚΕΦΑΛΟ ΑΕΤΟ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΑΡΧΑΙΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΣΤΟΛΙΖΟΥΝ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ

ΑΠΟ ΤΑ ΧΑΡΑΜΑΤΑ ΩΣ ΤΑ ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΑΝΑΜΟΝΗΣ ΕΙΝΑΙ ΓΕΜΑΤΗ ΑΠΟ ΑΡΡΩΣΤΟΥΣ ΠΟΥ ΠΑΙΣΧΟΥΝ ΑΠΟ «ΛΕΥΚΟ ΟΓΚΟ»

ΟΙ ΧΕΛΩΝΕΣ ΕΧΟΥΝ, ΛΕΓΕΙ, ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ

Ο ΑΜΕΙΛΙΚΤΟΣ ΗΛΙΟΣ ΤΗΣ ΩΒΕΡ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΡΙΦΟΓΥΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΚΟΡΑΚΙΩΝ ΉΤΑΝ ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΤΑΠΟΝΗΜΕΝΑ ΝΕΥΡΑ ΤΟΥ

Ο Κέρκ Ντάγκλας, είναι ένας ήθοποιός ο οποίος ποτέ δεν έδισαζε έμπρός στις απαιτήσεις και του πιο δύσκολου ρόλου. Πάντα μελετά τις συνήθειες και το έπαγγελμα του ανθρώπου, τον όποιον υποδύεται και είναι γνωστό το ανέκδοτο που διηγείται ο ίδιος για το δημοσιογραφικό του «ντεμπούτο». Όταν, δηλαδή, έπρόκειτο να παίξει τον ρόλο ενός δημοσιογράφου σε μία ταινία, ανέλαβε δημοσιογραφική αποστολή για λογαριασμό μιας μεγάλης αμερικανικής εφημερίδας και ακόμη θυμάται με καμάρι πώς το άρθρο του δημοσιεύθηκε δίχως την παραμικρή περικοπή.

Γνωστής καταγωγής, νευρικός, κακκινόξανθος και τρομερά έξυπνος, ο Κέρκ Ντάγκλας έχει αποκτήσει μία ειδικότητα πολύ περίεργη στον κινηματογράφο: έρμηνεύει ανθρώπους με έντονη

προσωπικότητα, συχνά έγωπαθείς και αντιπαθητικούς, αλλά πάντα έλκυτικούς. Δεν ήσαν λίγοι μάλιστα εκείνοι που υποστήριζαν ότι ο Κέρκ Ντάγκλας είχε γίνει θύμα των ρόλων του και είχε πιστέψει κι' αυτός ότι ήταν σάν τους ήρωες των ταινιών του, μίγμα μεγαλοφυΐας, έγωκεντρισμού και παραφροσύνης. Δεν έξέπληξε λοιπόν κανέναν ή έδησις ότι αυτόν διάλεξαν για να ενσαρκώσει στον κινηματογράφο τον Όλλανδό ζωγράφο Βίνσεντ Βάν Γκόγκ 'στην ταινία «Δίψα για την ζωή», από την ομώνυμη βιογραφία του καλλιτέχνη τον όποιαν έγραψε ο Ίρβινκ Στόουν και έχουν διαβάσει όλοι σχεδόν οι θιλιόφιλοι του κόσμου. Περίεργη είναι και η μεγάλη ομοιότητα του ήθοποιου με τον Βάν Γκόγκ, την όποιαν έκαναν ακόμη πιο κτυπητή, τα γένεια που είχε

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΔΙΨΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΖΩΗ

Ο μεγάλος ζωγράφος Βάν Γκόγκ ξαναζει τον Γολγοθά του

άφήσει ο Κέρκ να φυτρώσουν από την εποχή που έτοιμαζόταν για την «Όδύσεια».

Η ταινία έχει σκηνοθετηθεί από τον Βιντσέντε Μινέλλι, έναν νέο και ικανότατο σκηνοθέτη, γνωστόν από πολλές έκλεκτες ταινίες του με μεγάλες καλλι-

τεχνικές απαιτήσεις, στις όποιες φαινόταν πάντοτε η λατρεία του για την ζωγραφική. Έδω, στην βιογραφία του Βάν Γκόγκ, θα έχει την ευκαιρία να ασχοληθεί κατά κόρον με το αγαπημένο του θέμα. Το χρώμα δε της ταινίας θα βοηθήσει στην απόδοσι-

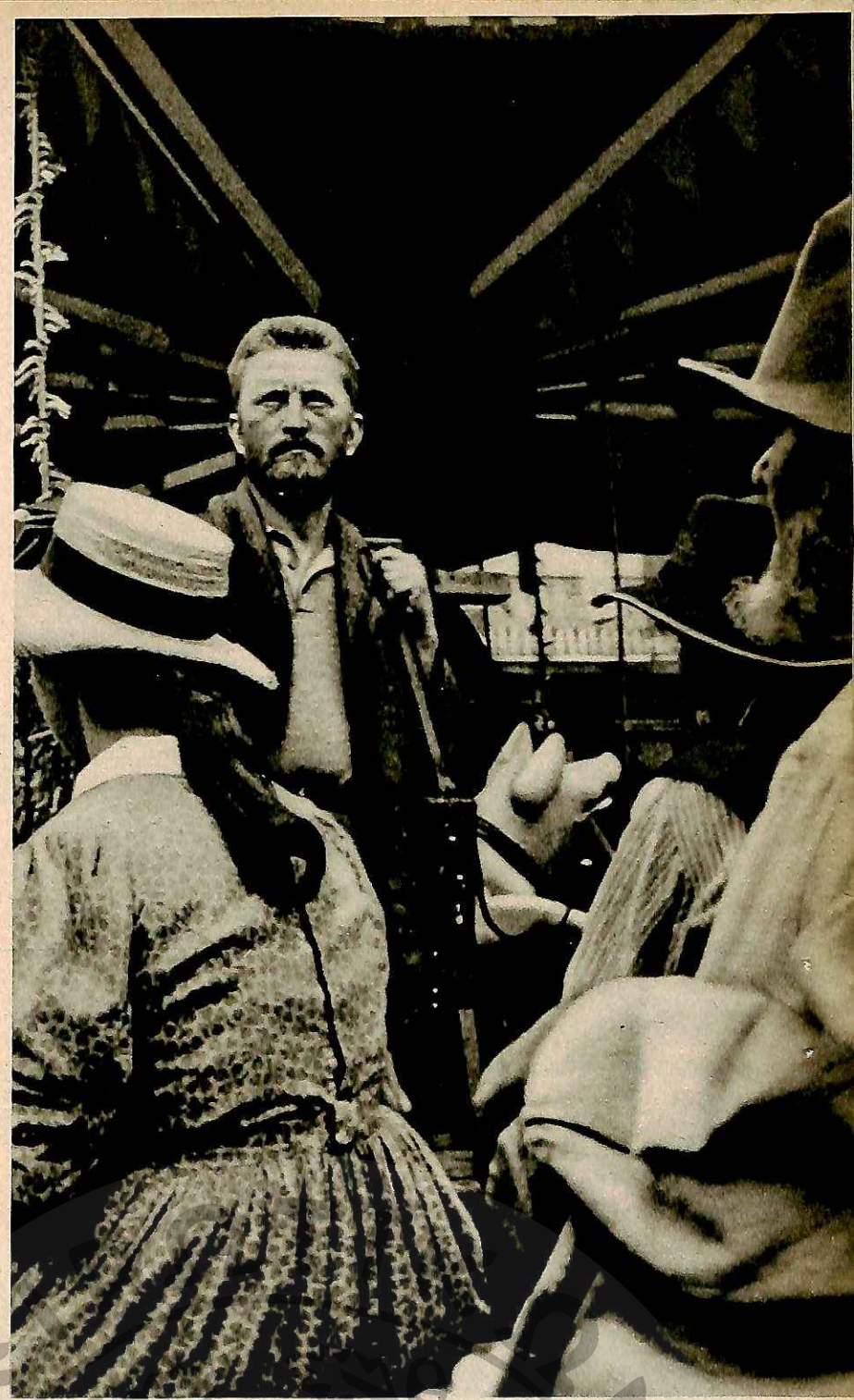
όχι μόνον της καθημερινής πραγματικότητας, αλλά και των άθανάτων πινάκων του μεγάλου ζωγράφου τους όποιους θα δούμε φωτογραφημένους στην έντελεια, ενώ, συγχρόνως, η ταινία θα μάς δείχνει όλα τα τοπία και τους ανθρώπινους τύπους που τον ένε-

πνευσαν και του χρησίμευσαν ως πρότυπα.

Σε κάθε πίνακα αναγνωρίζει κανείς και μία σκηνή ζωής, ένα σπιτάκι, ένα χωράφι, ένα μπουκέτο λουλούδια που πλαisiώναν την ζωή του Βάν Γκόγκ. Στα έργα αυτά που ζωγράφιζε στα όκτώ

Ο ΚΕΡΚ ΝΤΑΓΚΛΑΣ ΠΑΙΖΕΙ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΒΑΝ ΓΚΟΓΚ ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΑΙΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΟΥ ΒΑΝ ΓΚΟΓΚ. Ο ΚΕΡΚ ΝΤΑΓΚΛΑΣ ΠΑΙΖΕΙ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΒΑΝ ΓΚΟΓΚ ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΑΙΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΟΥ ΒΑΝ ΓΚΟΓΚ. Ο ΚΕΡΚ ΝΤΑΓΚΛΑΣ ΠΑΙΖΕΙ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΒΑΝ ΓΚΟΓΚ ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΑΙΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΟΥ ΒΑΝ ΓΚΟΓΚ. Ο ΚΕΡΚ ΝΤΑΓΚΛΑΣ ΠΑΙΖΕΙ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΒΑΝ ΓΚΟΓΚ ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΑΙΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΟΥ ΒΑΝ ΓΚΟΓΚ.

ΑΠΕΦΥΓΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ. ΤΟΥ ΕΙΧΕ ΑΡΝΗΘΗ ΤΟΣΕΣ ΑΠΛΕΣ ΧΑΡΕΣ Η ΖΩΗ, ΠΟΥ ΘΕΛΕΛΑ ΤΟΥ ΕΓΙΝΕ ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΣ

χρόνια που προηγήθηκαν από τον θάνατό του, διηγείται την ζωή του, τον πόνο, την αγωνία του παραγμένου του μυαλού και της στερημένης ζωής του. Σιγά-σιγά, από το Βορνή προς τον Νότο, αναζητά τον ήλιον, αυτόν που, επιτέλους, στα τέλη της ζωής του γνώρισε, καυτερόν, τρομερόν, να του λυώνει το μυαλό και να φλογίζει το έργο του.

Ίσως πολλοί από την πονεμένη αυτή ιστορία, που δεν μοιάζει με καμιά άλλη, να θυμούνται μόνον τα πιο κτυπητά επεισόδια: το ατύχημα που έκοψε για να το στείλει δώρο σε μία γυναίκα ένα φάρμακον ήθων, την Ραχήλ, τις μαρτυρικές ημέρες στο φρενοκομείο, την αγωνία του στους δρόμους των χωριών ενώ τα παιδιά τον πετροβολούν και τον γιουχαίζουν, τις τρομερές κρίσεις που τον έρριχναν ανάσθετο, και, τέλος, την ζέση της

ημέρας εκείνης του ήλιου, όταν τα κοράκια που τον τριγύριζαν καθώς ζωγράφιζε, έφεραν τα νεύρα του σε τέτοιο σημείο που ακούμπησε την κάννη του πιστολύφου στο στήθος του και πυροβόλησε την καρδιά του. Όταν το φέρετρό του άφησε το χάνι του Ραβού και διέσχισε το χωριό, στη φτώχη του σοφία δεν έμενε παρά ένα μπουκέτο ηλιοτρόπια σ' ένα θάζο «κίτρινα, κίτρινα, χλωμά σαν θειάφι, άχνα σαν λεμόνι, κίτρινα σαν χρυσά». Η ώρα ήτανε τρεις το απόγευμα και ο ήλιος δεν είχε θασιλέψει ακόμα.

Τα έξωτερικά της ταινίας του, ο Βιντσέντε Μινέλλι, τα γύρισε στην Ευρώπη. Άρχισε από την πατρίδα του Βάν Γκόγκ, το Γκρότ-Ζούντερτ, κι' ύστερα πήγε στο Παρίσι, στις «Αρλ», και, τέλος, στο χωριό Όβερ-ισούρ. Ουδώς όπου πέθανε ο ζωγράφος.

ΜΟΔΑ

ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΕΝΟΣ 'ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΥ', ΣΤΟΛΙΣΜΑΤΟΣ

Τὰ περισσότερα μικρά καπέλα (τόκες, μπερέ, κλός ή «μποννέ» για τὸ πρωί, ή μικρά «πλατά» με περίεργες φόρμες για τὸ κοκταίηλ και τὸ θράδυ) προσπαθοῦν νάναι ἀπὸ πολυτελή ὑλικά και νά κερδίσουν ἔτσι σέ... πλοῦτο ὅ,τι χάνουν σέ μέγεθος. Καί οἱ δημιουργοί τους, πού θά πρέπει νάναι σοφοί, ὅπως κάθε δημιουργός, δίνουν ὅσο περισσότερη άνεσι μποροῦν σ' αὐτά τὰ ἀπαραίτητα —ὅπως τὰ χαρακτηρίζουν— συμπληρώματα τῆς γυναικείας κομψότητος.

Τὰ πὶο πολλὰ φοριοῦνται ἴσια στὸ κεφάλι και ἀνάλογα με τὶς μικρές λεπτομέρειες πού χαρακτηρίζουν και ξεχωρίζουν τὴν μιὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη συλλογή, βλέπομε χαριτωμένα δημιουργήματα, πού εἶναι γαρνιρισμένα, σχεδὸν ὅλα, με «μπροντρί», μὰ με τόσο λεπτό γούστο, πού νά μὴ δίνουν τὴν ἐντύπωσι τοῦ παραφορτωμένου. (Συλλογή Ρεμπέ). Ἀκολουθοῦν συνδυασμοί

δύο και τριῶν χρωμάτων, πού δίνουν ὁμῶς τὴν ἐντύπωσι πὼς λιώνουν και φαντάζουν σάν ἕνας μοναδικὸς χρωματισμός. Τέτοιοι συνδυασμοί εἶναι μπλέ τῆς Κίνας με πράσινο-σμαραγδιοῦ ή σκούρο ή ἀκόμη και γκρι. Ἐπίσης κόκκινο ἀνακατεμένο με ρουμπί ή με «ρόζ - μπερύλ». Ὁ συνδυασμός ὁμῶς δὲν σταματᾷ στὰ χρώματα, ἀλλὰ και στὰ ὑλικά κι' ἔτσι θαυμάζομε σ' ἕνα

σέ γραμμὴ πὶο ἐλεύθερη, ἀρχίζουν ἀπὸ τὸν αὐχένα και καταλήγουν σέ γωνία μπροστὰ στὸ μέτωπο. Εἶναι, τὰ πὶο πολλά, ἀπὸ «τωπέ» ή γούνες και γαρνίρονται με πέτρες χρωματιστές στερεωμένες μέσα στὸ τρίχωμα τῆς γούνας.

Αὐτὰ για τὴν ἡμέρα' ὅσο για τὸ κοκταίηλ και τὸ θράδυ, χαριτωμένα μπερέ ἀπὸ βελούδο σουρωτὸ ή ἀπὸ «μπροσέ». Καί

τὸ θράδυ τὸ καπέλλο... χάνεται και δὲν μένει παρὰ αὐτὴ ή πολύτιμη ζώνη, πού κρατᾷ «φυλακισμένο» τὸ κεφάλι. Σὲ ἀντίθεσι μ' αὐτὸ τὸ μικροσκοπικό, σχεδὸν ἀνύπαρκτο, καπέλλο, ὑπάρχουν πελώριες «καπλὶν» ἀπὸ «μελυζὶν» πού ὁ τεπὲς τους εἶναι πολὺ - πολὺ μικρός και πού ἕνα θαρὺ γαρνίρισμα κάνει τὸ μπόρ τους νά γέρνῃ παράξενα. Τὰ χρώματα πού διαλέγει, εἶναι ζωηρά και τολμηρά, χωρίς νά λείπουν και τὰ ἀπαλά, πού για νά τοὺς δώσῃ πὶο πολὺ ραφιναρισμένη θηλυκότητα και ἐπικαιρότητα, ὁ Ὁσκάρ τὰ θαφτίζει: Πράσινα «Περιντό», «ὀλιβίν», κίτρινα - πορτοκαλιά «ὀπάλ τοῦ Μεξικου» και «Τοπάζ» αὐτοκρατορικό. Καί δυὸ ἀποχρώσεις πού, ὅπως λέει ὁ Ὁσκάρ, μ' αὐτὲς ή Ὁμορφῇ τοῦ 1956 θά κάμῃ... καταστροφές «Χελώνα» και «Ρόζ Τρέλλα»... Σωστὸ θάταν νά σταματήσωμε ἐδῶ...

Α. Α. Π.

ΚΟΜΨΟ ΧΤΕΝΙΣΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΔΗΜΑ ΑΠΟ «ΣΤΡΑΣ» ΓΙΑ ΝΥΦΗ, ΤΟΥ ΡΕΜΠΕ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΠΕΛΛΑΚΙ ΤΗΣ ΜΑΡΙ ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΑΠΟ ΑΣΗΜΝΕΙΟ ΜΠΡΟΣΕ ΜΠΕΡΕ ΤΟΥ ΡΕΜΠΕ ΑΠΟ ΦΑ-Ι-Γ ΡΟΥΜΠΙ, ΜΕ ΧΡΥΣΟ

ΩΡΑΙΟ ΔΙΑΔΗΜΑ ΑΠΟ ΠΕΡΛΕΣ ΚΑΙ ΧΤΕΝΙΣΜΑ ΓΙΑ ΝΥΦΗ, ΤΟΥ ΡΕΜΠΕ

ΜΠΕΖ ΚΑΠΕΛΛΟ ΤΟΥ ΟΣΚΑΡ ΚΑΙ ΓΟΥΝΑ ΚΑΦΕ-ΜΠΕΖ ΚΑΠΕΛΛΟ ΤΟΥ ΡΕΜΠΕ: ΒΕΛΟΥΔΟ, ΦΑ-Ι-Γ ΚΑΙ ΣΑΤΕΝ ΜΑΥΡΟ

ΘΑΥΜΑΣΙΟ ΚΑΠΕΛΛΟ ΤΗΣ ΜΑΡΙ ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΜΕ ΤΕΠΕ ΑΠΟ ΜΠΕΖ ΓΟΥΝΑ

καπέλλο «σατέν», «φάιγ» και βελούδο ή φτερά και βελούδο κι' ἀκόμη, ὑφάσματα «μεταλιζέ», μαζί με πέτρες, «σατέν» και βελούδο. (Συλλογή Ρεμπέ).

Ἡ Μαρί-Κριστιάν πάλι μᾶς δίνει καπελλάκια με πολὺ μικρὰ μπόρ και «τεπὲ» τελείως στρογγυλό, πού φοριοῦνται καλὰ στὸ κεφάλι και εἶναι συνήθως ἀπὸ δέρμα «αὐτιοῦ ἀρκούδας», με ἀποχρώσεις πού ἀλλάζουν. Ἀλλὰ,

μικρούτσικα θέλῃ ή «ζιγκ - ζάγκ» «ντραπὲ» ἀπὸ φτερό ή δέρμα, γαρνιρισμένα με πολύτιμες «μπροντρί». Χρώματα «μπλέ - γκλάς», «μπλέ - Σαὶν Λωράν», πράσινο και κόκκινο.

Σφιγμένα με ζῶνες ἀπὸ καστόρ, «στράς» φτερά, γούνες ή πέρλες, μᾶς παρουσιάζει τὰ μοντέλα του ὁ Ὁσκάρ, για νά σφίξῃ με πὶο πολλή ἀγάπη τὸ κεφάλι τῆς Ὁμορφῆς τοῦ 1956. Για

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

να εκεί, αυτή, η φίλη της βασίλισσας Μαρίας-Καρολίνας, η γυναίκα που όνειρευόταν να παίξει ένα σημαντικό ρόλο στα ζητήματα της Εύρώπης...

Να παντρευτεί τον σέρ Ουίλλιαμ και να ζήσει ησυχά στην έξοχή; Τι άνοησία! "Η θα γινόταν πρέσβειρα, ή τίποτε!

—Χάμιλτον, είπε ήρεμα, οι καιροί είναι κρίσιμοι και η παρουσία σου στη Νεάπολη απαραίτητη. Πρέπει να βρίσκεσαι εκεί. Έσου και κανένας άλλος, γιατί έσυ μόνον ξέρεις την κατάσταση εκεί κάτω.

—Όχι, όχι, διαμαρτυρήθηκε ο σέρ Ουίλλιαμ και μισοσκηώθηκε απ' την πολυθρόνα του. Δε μπορεί να σ' αφήσω να κάνεις αυτή τη θυσία.

—Θυσία;

"Η "Εμμα κατάλαβε τι έννοούσε ο Χάμιλτον. Της φάνηκε μάλιστα πώς δεν τόν ήταν διόλου δυσάρεστη ή σκέψη να γυρίσει στη Νεάπολη χωρίς να την παντρευτεί.

—Όχι, Χάμιλτον, είπε. Θα γυρίσω με στη Νεάπολη μαζί, έσυ πρεσβευτής κι' εγώ πρέσβειρα. Περίμενε και θα δής.

—Μά πώς μπορούμε να το πετύχουμε; ρώτησε ο σέρ Ουίλλιαμ.

"Η "Εμμα γέλασε μελαγχολικά.

—Αυτό βάθλα να ξέρω κι' εγώ, Χάμιλτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΧΙ

Είχε έρθει, επιτέλους, η πρώτη πρόσκλησις που λαχταρούσε να πάρη ή "Εμμα, χωρίς να τολμά να την περιμένη. Τό πρόσωπό της —είπε ο σέρ Ουίλλιαμ— ήταν ωραίο όσο ποτέ, καθώς στεκότανε τώρα πλάι του, με μάτια όλόφωτα από τη χαρά, με τα χείλη μισοανοιγμένα. "Ο δούξ του Κουνίσμπερρυ την είχε καλέσει στο χορό του! "Η "Εμμα δεν πίστευε στα μάτια της.

—Τσίμπησέ με, Χάμιλτον, ψιθύρισε. Φοβούμαι πώς βλέπω όνειρα.

"Ο σέρ Ουίλλιαμ χαμογέλασε καλόκαρδα.

—"Η πρόσκληση είναι πολύ τιμητική, είπε, τό παραδεχομαι.

"Ο δούξ είχε χορεύει ακριβώς πριν από λίγο με την "Εμμα. Της είχε κάνει-τού κόσμου τις φιλοφρονήσεις και της είχε πη πώς θα έβαζε διασποδίζοντε τον Ρόμνεϋ, τον Ρέινολντς ή κανέναν άλλον από τους διασημότερους καλλιτέχνες να τη ζωγραφίσουν. «Ακριβώς έτσι, όπως είμαστε απόψε, αγαπητή μου κ. Χάρτ», είχε πη. "Η "Εμμα κίταξε τόν έαυτό της στόν καθρέφτη. Δέ χωρούσε αμφιβολία, τό άσπρο σατέν της πήγαινε καλύτερα απ' ό,τι δήποτε άλλο. "Ο Χάμιλτον τόλεγε πάντα κι' ο Χάμιλτον είχε θαυμάσιο γούστο. Είχε διαλέξει ο ίδιος αυτή την τουαλέτα με τα χρυσά κεντήματα και τη γαλάζια ζώνη.

Κι' άλλοι κύριοι έτρεχαν κοντά της τώρα μέσ' στή γεμάτη κόσμο αίθουσα. Έρχονταν δύο-δύο ή τρεις-τρεις για να την παρακαλέσουν να τους χαρίσει ένα χορό, έτοιμοι —ή "Εμμα τόδλεπε— να στήσουν καυγά ανάμεταξύ τους για ένα της χαμόγελο.

Με πιό σιγανή φωνή πρόσθεσε: —Προτιμώ να πιστέψω πώς ο σέρ Ουίλλιαμ προτιμά πραγματικά να καθήση στόν επόμενο χορό —τά γηραιά, έξ άλλου, δέν έχουν κανένα δικαίωμα επάνω σε μιά τόσο νεανική όμορφιά— και θα παρακαλέσω την κυρία να χορέψει μαζί μου.

Πρόσφερε στήν "Εμμα τό μπράτσο του κι' έ-κείνη, ύστερ' από ένα μικρό δισταγμό, τό πήρε. «"Ο περίφημος πρίγκιπας τής Ουαλλίας!» σκεφτόταν. «Άλλά, Θεέ μου, τί άνόητος!» "Η φωνή του ευχάριστη, αλλά υπερβολικά δυνατή κι' εγκάρδια, έδειχνε έναν άνθρωπο πολύ δέξαιο για τόν έαυτό του. Παρ' όλους τούς άμογους τρόπους του και τήν εκθαμβωτική του κομψότητα, ή "Εμμα τόν έβλεπε σαν ένα παραχαϊδεμένο παιδι που τα μυαλά του έχουνε πάρει άέρα από τό αξιώματα και από τόν θαυμασμό και τις κολακείες άνόητων γυναικών. «Θά τόν κρατήσω σε απόσταση», σκέφτηκε. «Θά προκαλέσω τό ενδιαφέρον του κάνοντας τήν αδιάφορη. Καί... ναι, θα πάρω τό ά-πόκοσμο ύφος που είχα όταν ο Ρόμνεϋ με ζωγρά-φισε ως μοναχή». Άργότερα, καθώς χόρευε μαζί του, νοιώθοντας όλα τα δάχτυλα σπληνωμένα επάνω της, άναρωτήθηκε για ποιόν τάχα λόγο

—"Οχι, όχι, είπε στόν κύριο που ύποκλινότανε μπροστά της, ο σέρ Ουίλλιαμ κράτησε για τόν έαυτό του τόν επόμενο χορό.

—Μπορώ μάλιστα να πώ, επενέδη ο σέρ Ουίλλιαμ με καμάρι, πώς έχω κρατήσει για τόν έ-αυτό μου τήν κυρία για όλη μου τη ζωή. «Κοκορεύεται τώρα χωρίς λόγο», σκέφθηκε ή "Εμμα, δέ θυώσε όμως. "Ηταν καλός ο καη-μένος και τόσο πρόθυμος να υποβάλη τήν παραί-τησή του για χάρη της! "Ακόμη τό ίδιο άπόγευ-μα είχαν συζητήσει τό πράγμα οι δύο τους, έ-κείνη όμως είχε μείνει σταθερή στήν απόφασή της πώς έπρεπε όπωσδήποτε να βρούν ένα τρόπο για να γυρίσουν στή Νεάπολη παντρεμένοι.

"Η "Εμμα περίμενε τώρα να επιστρέψη ο Γκε-ρέιλ από τη Σκωτία, όπου είχε πάει για ν' άποφύ-γισε τό θυμό του σέρ Ουίλλιαμ. Είχε μιά μικρή έλ-καί άνακαλούσε όσα είχε πη εις θάρος της, ο σέρ Ουίλλιαμ θα κατώρθωνε να πετύχη τή βασιλική θα δεχτή ποτέ να κάνει τέτοιο πράγμα», είχε πη ο σέρ Ουίλλιαμ, μά ή "Εμμα είχε αντίθετη γνώ-μη. "Ο Γκερέιλ είχε παρατραβήξει τό σκοινί και κινδύνευε να χάση όλoκληρωτικά τήν κληρονομιά του θείου του. "Η "Εμμα είχε σκοπό να του κάνει μιά πρόταση. Θά τούδινε τήν ύπόσχεσή της πώς θα έβαζε τόν σέρ Ουίλλιαμ να μοιράση τήν πε-ριουσία στούς δύο τους, άν αυτός, ο Γκερέιλ, πη-γαινε στόν βασιλέα και τή βασίλισσα και τούς έπειθε με άποδείξεις (δέν ήταν δά και τόσο δύ-σκολο να οικονομήση κανείς μερικά πλαστά έγ-γραφα) πώς ή καταγωγή της ήταν άριστοκρατική.

"Ηταν έτοιμη να ξεποστειλή ευγενικά έναν τρίτο κύριο που ύποκλινότανε μπροστά της, αλλά ο σέρ Ουίλλιαμ δέν την άφησε να μιλήση δηλώ-νοντας άξανα πώς ο ίδιος προτιμούσε να καθή-ση στόν επόμενο χορό.

—"Η Αυτόν "Υψηλότης ο πρίγκιπ τής Ουα-λίας, ψιθύρισε στ' αυτή τής "Εmmas, κάνοντας έ-να θήμα πρós τα πίσω.

—Άλλά ίγκόνγνιτο, ίγκόνγνιτο, σέρ Ουίλλιαμ, είπε ο πρίγκιπας.

"Η "Εμμα τόν άναμέτρησε μ' ένα γρήγορο δλέμμα, προσπαθώντας να κατανικήση τήν εαφνι-κή συστολή που έννοιώθε. Άμέσως όμως σκέφτη-κε πώς ή συστολή ήταν ακριβώς τό ύφος που ταίριαζε στήν περίπτωση, συστολή κι' ένα ανε-παίσθητο ίχνος θαυμασμού. "Ω, ναι, και δέος ασφαλώς!

"Ο σέρ Ουίλλιαμ, χασκφγελώντας ένκευρι-στικά, άρχισε να παρουσιάζη τήν "Εμμα, αλλά ο πρίγκιπας που δέν είχε σηκώσει ούτε στιγμή τό μάτια του απ' τό πρόσωπό της, τόν άγνόησε.

—Όστε αυτή είναι ή ωραία κυρία που ζω-γράφισε ο Ρόμνεϋ, μουρμούρισε.

—Και στήν πραγματικότητα πολύ πιό γοη-τευτική απ' όση τή δείχνουν τα πορτραίτα του Ρόμνεϋ, είπε ο σέρ Ουίλλιαμ καμαρώνοντας.

—Κανένας ζωγράφος, έκτός από τό Θεό, άν σκεπτότανε ποτέ ο Θεός να ζωγραφίση, δέ μπορεί ν' αποδώση τέτοια όμορφιά, είπε ο πρίγ-κιπ τής Ουαλλίας με τόσο θερμή και τόσο δυνατά που μιά μικρή σιωπή έπεσε δλόγυρα.

είχε άποφασίσει να παίξη αυτό τό παιχνίδι μα-ζί του. Δέν έξηγεταί άλλώς, με οδηγεί τό έν-στικτος, σκέφτηκε. Δέ χωρούσε αμφιβολία. Εί-χε μπροστά της μιά μοναδική εύκαιρία για να επιτύχη τή συγκατάθεση τής βασίλισσας. Μιά εύκαιρία, ναι, αλλά πώς έπρεπε να τήν εκμεταλ-λευθή; Έδώ ήταν τό ζήτημα.

Πρώτ' άργότερα, καθώς φλυαρούσε εύθιμα με τόν πρίγκιπα, πλήττοντας τρομερά με τή συν-τροφιά του, ακολουθώντας όμως πάντα τήν τακτι-κή που είχε όρίσει στόν έαυτό της, προσπάθησε να θυμηθή όλα όσα ήξερε γι' αυτόν —τις άπει-ρες έρωτικές του περιπέτειες, τα τεράστια χρέη του, τή μανία του για τα χαρτιά, τα όργιά του και —τό σημαντικότερο για τήν επιτυχία του σκοπού της —τήν άνησυχία και τή ληψία που φε-νούσαν στόν βασιλέα και στή βασίλισσα τα παραστράτημά του.

Άφού χόρεψε μαζί του τρεις φορές, ή "Εμμα είπε πώς της πονούσε τό κεφάλι, άποχαιρέτησε τόν δούκα του Κουνίσμπερρυ—που της ύποσχέ-

—Έσυ μ' έρριξες στήν άγκαλιά του, τόν πεί-ραξε ή "Εμμα.

—"Ηταν ζήτημα... πώς να πώ;... ευγενείας, άποκριθήκε ο σέρ Ουίλλιαμ κουτώντας μελαγχο-λικά τό κεφάλι. "Ο πρίγκιπ είναι, φυσικά, νέος κι' έχει πολλά να σου προσφέρει.

—"Ω, Χάμιλτον, διαμαρτυρήθηκε ή "Εμμα, τόν μισώ, αλήθεια σου λέω, τόν μισώ!

—Τόν μισείς; Και είναι τόσο άραιο, γοη-τευτικός, κομψός!

—Εγώ έχω τήν έντύπωση πώς κάτω απ' ό-λα αυτά κρύβεται ένας μεγάλος παλιάνθρωπος.

—Τί περίεργο! Είπε ο σέρ Ουίλλιαμ σκε-πτικός. "Ο δάσκαλός του, ο επίσκοπος Χάρντ, μούλεγε κάποτε —ο πρίγκιπ ήτανε τότε δεκα-πέντε χρονών— πώς τό παιδι αυτό ή θα γινότανε ο πιό τέλειος τζέντλεμαν σ' όλη τήν Εύρώπη, ή ένας σωστός παλιάνθρωπος. Μου φαίνεται πώς τόν είχε τσακώσει να λήψω.

—Βλέπεις λοιπόν; Πάντως, παρ' όλο που τόν άντιπαθώ, έχω σκοπό να τόν χρησιμοποιήσω.

—Νά τόν χρησιμοποιήσης;

—Με τή μεσολάβησή του δέν αποκλείεται να έξαναγκάσω τή βασίλισσα να δώση τή συγκατά-θεση της για τό γάμο μας.

—"Ω, έλα τώρα, πώς μπορείς να έλπίζης τέτοιο πράγμα; "Η βασίλισσα θα σε δη με πολύ κακό μάτι, άν μάθη πώς έπιασες φίλιες με τόν αδιόρθωτο γυιό της.

"Η "Εμμα χαμογέλασε. Αυτό ακριβώς ήθε-λε κι' εκείνη για να δάλη σ' εφαρμογή τό σχέδιο που άρχιζε να παίρνη μορφή στο νου της.

—Είναι αλήθεια αυτό που λέει ο κόσμος πώς ο πρίγκιπ έχει κάνει ένα κρυφό γάμο με τήν κ. Φίτσερμπερτ; ρώτησε.

—"Η φήμη αυτή έχει διαψευσθή επισήμως, είπε ο σέρ Ουίλλιαμ, πολλοί όμως πιστεύουν πώς ο πρίγκιπ παντρεύτηκε κρυφά πριν από άρ-κετά χρόνια. Φυσικά, ένας τέτοιος γάμος είναι άκυρος. Δέν άναγνωρίζεται απ' τό νόμο. Δέν ά-ποκλείεται να έγινε πραγματικά. "Ο νεαρός εί-ναι πολύ πεισματάρης, πολύ ευερέβιστος. Στο πρώτο στάδιο τού πάθους του για τήν κ. Φί-τσερμπερτ, ήταν αξιολύπητος. Έκλαιγε και δέν έννοούσε να φάη. "Ηταν τρελλός. Τώρα, φυσι-κά, ή φλόγα αυτή έσβησε.

"Η "Εμμα άρχισε να δρίσκη τό θέμα πολύ ένδιαφέρον.

—Άσφαλώς ο βασιλεύς και ή βασίλισσα θα έκαναν ό,τι ήταν δυνατόν για ν' άπομακρύ-νουν τό γυιό τους απ' αυτήν τήν κ. Φίτσερμπερτ, έ;

—Άσφαλώς.

—Είναι τόσο έναρτη όσο λέει ο κόσμος; —Αγαπητή μου "Εμμα, είναι μιά έξαιρετική γυναίκα, όχι μόνον έναρτη, αλλά και θρησκό-ληπτη. Έχει μιά πολύ καλή θέση στήν κοινωνία και είναι πλούσια. Κάθε άνδρας θα τό θεωρούσε τιμή του να τήν παντρευτεί. Φυσικά, όμως, για ένα πρίγκιπα τό πράγμα διαφέρει.

"Η "Εμμα γέλασε με τήν καρδιά της.

—Ενώ εγώ με τή φήμη που έχω...!

—Άφισε τή φράση της ατελείωτη και πήρε ύφος πολύ σοβαρό.

—Μου φαίνεται πώς δρῖκα τί πρέπει να κά-νω, δήλωσε.

—"Εμμα, καλή μου "Εμμα... ίκέτευσε ο σέρ Ουίλλιαμ.

—Περίμενε και θα δής, Χάμιλτον, περίμενε και θα δής.

"Η "Εμμα είχε έρθει στο έργαστήριό του Ρόμνεϋ για να ποζάρη ως Καλυψώ για ένα πορ-τραίτο που τού είχε παραγγείλει ο πρίγκιπ τής Ουαλλίας. "Ο "Υψηλότατος δέν τήν είχε αφήσει ούτε στιγμή ήσυχη μέσα στόν ένα μήνα που εί-χε περάσει απ' τό χορό του Κουνίσμπερρυ. Της είχε στείλει άπειρες προσκλήσεις. "Η "Εμμα δέν είχε δεχτή ούτε μιά φορά. "Υστερ' από αυτό καί ακριβώς όταν ή "Εμμα άρχισε ν' άναρωτιέται μπώς τό είχε παρακάνει, ο πρίγκιπ είχε «δια-τάξει» τόν σέρ Ουίλλιαμ —«τόν καλύτερο φί-λο του πατέρα τους, όπως έγραψε—να τόν καλέ-ση στο τραπέζι. "Η "Εμμα τόν είχε δεχτή ευγενι-κά, αλλά κρατώντας τόν σε απόσταση, σε ση-μείο που, φεύγοντας, ο "Υψηλότατος της παραπο-νέθηκε πώς δέν τού είχε πη λέξη. "Η "Εμμα είχε άποκριθή, πολύ ταπεινά, πώς ήξερε να κρατά τή θέση της.

Και κατόπιν είχε έρθει ή επείγουσα πρόσ-κληση του Ρόμνεϋ. "Ο πρίγκιπ τής Ουαλλίας τόν είχε διατάξει να τήν ζωγραφίση ως Καλυψώ. Καλυψώ, ή σιωπηλή νύμφη! "Ο "Υψηλότατος εί-χε, φαίνεται, χιούμορ.

ΤΟΥ Σ. KENYON

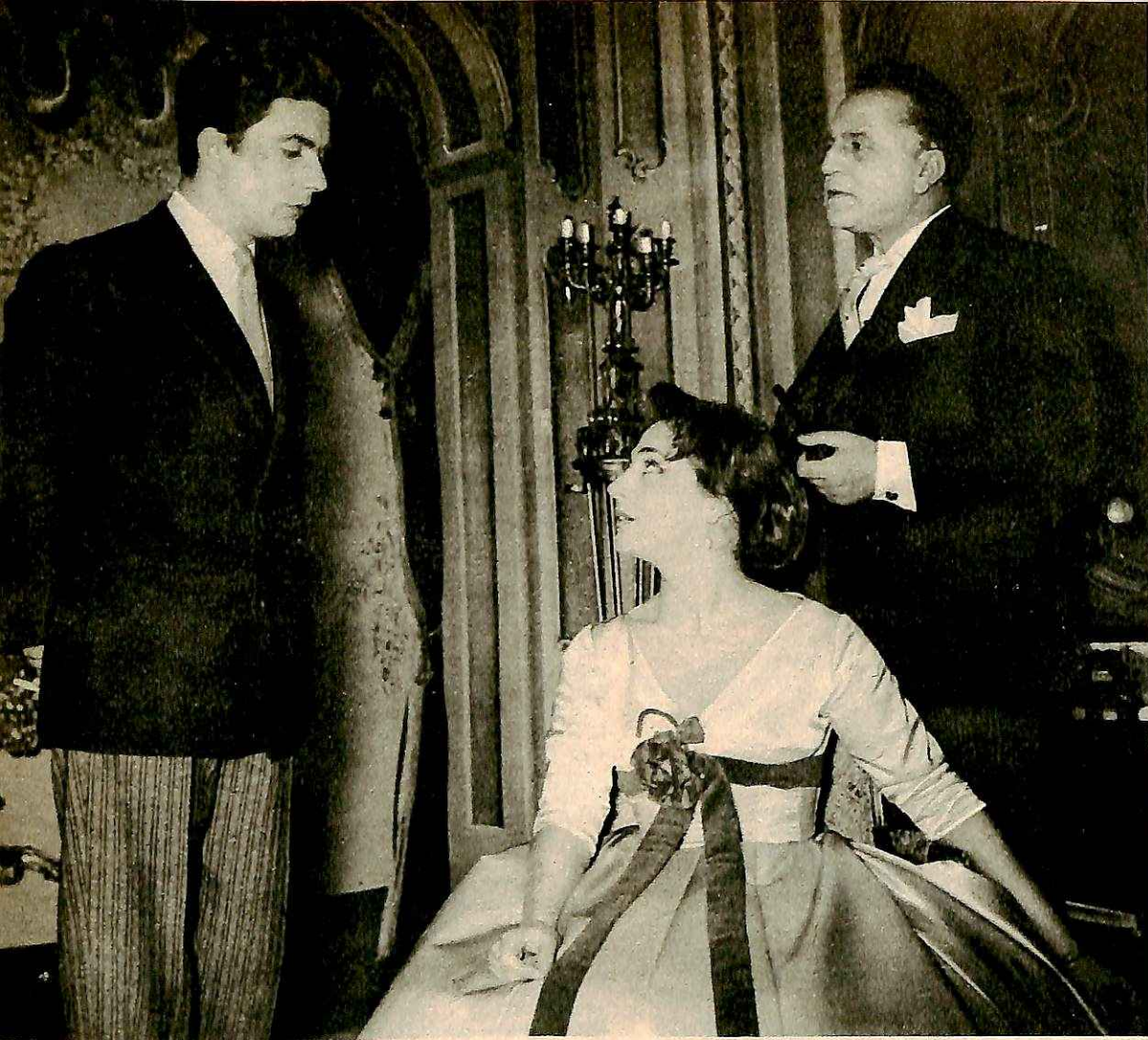
ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Τόν Μάιο του 1871, ή "Εμμα Χάρτ, μιά νέα έντε-λώς άμόρφωτη, με όμορφιά έκθαμβωτική και παρελθόν όχι άμεμπτο, γνωρίζεται τυχερά με τόν Ουίλλιαμ—Πάι-ρη. Από τη γνωριμία αυτή άρχίζει μιά νέα φάση τής ζωής της. Μπαίνει σ' έναν κύκλο γλεντζέδων άριστο-κρατών και συνδέεται πρώτα με τόν Ουίλλιαμ—Πάιρη και κατόπιν μ' ένα φίλο του, τόν σέρ Χένρυ Φέρερ-στον. Μένει για λίγον καιρό στόν πύργο του τέλει-ταίου. Έκεί γνωρίζεται με τόν Τσάρλς Γκερέιλ, έ-να φίλο του πρεσβευτή τής "Αγγλίας στή Νεάπολη. "Ο Γκερέιλ, γοητευμένος από τή γυναιμία της, τήν παίρ-νει στο σπίτι του, στο Λονδίνο, μαζί με τή μητέρα της, τήν κ. Κάντογκαν, έντελώς άνωτερόβουλα, με μόνο τό σκοπό να της δώση μιά μόρφωση αντίδια της όμορφιάς της. "Η "Εμμα όμως τόν έρωτεύεται και, ύπερνικώντας τούς δισταγμούς του, γίνεται έρωμένη του. Άλλά ο Γκερέιλ έχει οικονομικές στενοχώριες και θέλει να κάνει έναν πλούσιο γάμο. Για να ξε-φορτωθή τήν "Εμμα, τήν πείθει να δεχτή τήν πρόσκλη-ση του θείου του, τού λόρδου Χάμιλτον, και να φύγη για τή Νεάπολη. Πολύ άπρόθυμα, ή "Εμμα φεύγει. Στο ταξίδι τή συνοδεύουν ή μητέρα της και ο Γκέϊδιν, ένας συγγενής του λόρδου Χάμιλτον. "Η επιτυχία της στή Νεάπολη είναι καταπληκτική. Σιγά-σιγά, μέσ' στο νου της ώριμάζει ή σκέψη πώς θα μπορούσε να κα-τοικήρη τόν σέρ Ουίλλιαμ Χάμιλτον να τήν παντρευτεί. Και τό κατορθώνει. "Ο Χάμιλτον τής υπόσχεται να τήν κάνει επισήμως γυναίκα του. Πηγαίνει μαζί της στο Λονδίνο για να ζητήσει απ' τόν βασιλέα τήν άπα-ραίτητη για τόν γάμο άδεια. "Ο Γκερέιλ όμως, μόλις μαθαίνει τήν πρόθεση του θείου του γίνεται έξω φρε-νών και κάνει ό,τι μπορεί για να ματαιώση τόν γάμο.

18

"Εμμα πήγε κοντά στο τραπέζι και γέμισε ακόμη ένα ποτήρι με κρασί. "Η άνάμνηση τής Νεαπόλεως ήτανε ζοφερή στο μυαλό της. Δέν είχε παρά να κλείση τα μάτια για να βρεθή ξα-

"Η "Εμμα είχε έρθει στο έργαστήριό του Ρόμνεϋ για να ποζάρη ως Καλυψώ.

Ο ΡΟΝΝΥ ΠΑΡΡΥ (ΔΗΜ. ΧΟΡΝ), Η ΛΑΙΔΗ ΒΑ-Ι-Ο ΛΕΤ ΛΙΤΤΑ (ΕΛΛΗ ΛΑΜΠΕΤΗ) ΚΑΙ Ο ΑΝΤΡΑΣ ΤΗΣ ΣΕΡ ΑΡΒΟΥΡ (Κ. ΜΟΥΣΟΥΡΗΣ) ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΜΑΝΤΕΥΕΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΥ

Η ΛΑΙΔΗ ΒΑ-Ι-ΟΛΕΤ, ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΠΡΕΣΒΕΙΑ, ΒΡΙΣΚΕΙ ΤΙΣ ΦΙΛΕΣ ΤΗΣ ΚΑ ΑΠΠΛΕΜΠΥ (ΒΑΣΩ ΜΕΤΑΞΑ) ΚΑΙ ΑΝΝΑ (ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΛΑΜΠΡΙΝΟΥ) ΠΟΥ ΤΗΝ ΠΕΡΙΜΕΝΑΝ ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΙ

ΘΕΑΤΡΟ

"Τὸ τελευταῖο βάλς,"

ΕΡΩΤΑΣ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΝΕΙΛΟ

Πάντα κάτι θάχνη νά πῇ ἕνας συγγραφέας σάν τὸν Σώμερσετ Μώμ γιὰ τοὺς ἀταίριαστους γάμους. "Ὡ, μ' ἄλλα λόγια, γιὰ τοὺς σοφοὺς —καί, φυσικά, προχωρημένους στὴν ἡλικία— διπλωμάτες, ποὺ ἐρωτεύονται. Ἡ κοπέλλα, πάλι, μὲ τὴ σειρὰ της, θαμπώνεται ἀπ' τὴν προσωπικότητα καὶ τὴν φήμη τοῦ πρεσβευτῆ. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα, ἡ ἀναπότρεπτη λύσι εἶναι ὁ γάμος. Ἀργότερα, ὁ νεώτερος (κάπου εἴκοσι πέντε χρόνια) ἀπ' τοὺς δυό, θὰ ἀντιληφθῇ ὅτι βρῖσκει στοργή, τρυφερότητα, θαλπωρὴ ἀπὸ τὸν σύζυγο—πλὴν ὁμως λείπει ὁ «ἐρωτας». Τὸ τελευταῖο, πολὺ σύντομα θὰ τὸ συναντήσῃ στὸ πρόσωπο τοῦ νέου γραμματέα τῆς πρεσβείας, τοῦ Ρόννι Παρρυ. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα, ἡ νεαρὴ Βαίολετ θάχνη ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸ καθῆκον (ἀπέναντι τοῦ συζύγου της σὲρ "Ἀρθουρ Λίττλ) καὶ τὸ αἶσθημά της.

Αὐτὸς εἶναι, μὲ λίγα λόγια, ὁ καμβᾶς τοῦ ἔργου ποὺ ἀνέβασε τὸ θέατρο Μουσσούρη. Ὁ συγγραφέας τοῦ τὸ τοποθέτησε στὴν ὁρειανὴ πρεσβεία τῆς Αἰγύπτου, ὅπως θὰ μποροῦσε μὲ τὴν ἴδια εὐκολία νὰ τὸ θάλῃ στὴν Ἰαπωνία ἢ τὴν Σουηδία. Μόνο ποὺ τὸ αἰγυπτιακὸ πλαίσιο δίνει τὴν εὐκαιρία νὰ ἀκουστοῦν (μὲ «διακριτικότητα», εἰν' ἀλήθεια) ἀπ' τὸ στόμα ἐνὸς κάποιου Βρεταννοῦ ἐργατικοῦ βουλευτῆ καὶ ἐνὸς Ὀσμάν πασᾶ, οἱ ἀντιλή-

ψεις τοῦ συγγραφέα γύρω στὴν ἀποικιακὴ πολιτικὴ τῆς χώρας του. Πράγματα γιὰ τὰ ὁποῖα σήμερα δὲν ἔχουν λόγους οὔτε ὁ ἕνας οὔτε κι' ὁ ἄλλος νὰ παραπονιοῦνται. Γιατὶ ὁ Ὀσμάν πασᾶς εἶδε, πραγματικά, τὴ χώρα του ἐλεύθερη ὅπως τὸ ἐπιθυμοῦσε.

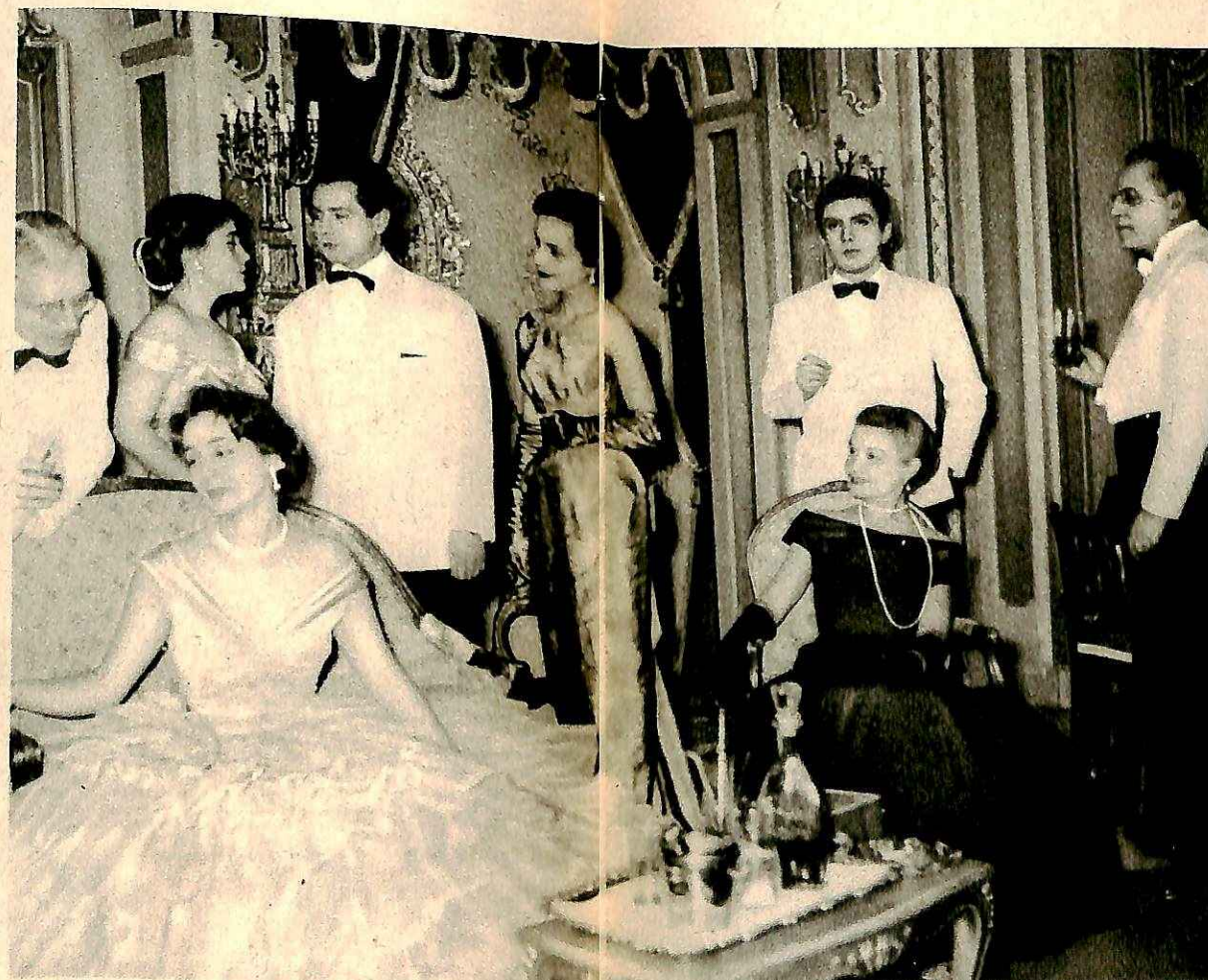
Ὁ κ. Μουσσούρης μὲ τὸ «Τελευταῖο Βάλς» συνεχίζει τὴν παράδοσι τοῦ θεάτρου του. Δηλαδή περιποιημένες παραστάσεις καὶ γενικά φροντισμένη καὶ ἐπιμελημένη δουλειά. Ἀπὸ τοὺς τρεῖς πρωταγωνιστὰς, ἡ κ. "Ἑλλη Λαμπέτη μᾶς θύμισε τίς πιδ εὐτυχισμένες τῆς στιγμῆς, ὅπως συνηθίσαμε νὰ τὴν βλέπουμε στὸ θέατρο τῆς πλατείας Καρύτση. Ὁ κ. Κ. Μουσσούρης μὲ τὸ γνῶριμο παίξιμό του συνέβαλε σημαντικά στὴν ἀρτία παρουσίαι τῆς «αἰσθηματικῆς κομεντί» τοῦ Σ. Μώμ. Ὁ κ. Α. Χόρν περιωρίσθηκε σὲ ἕνα μάλλον ἀχρωμοῦ ρόλο. Ἐπίσης πρέπει νὰ σημειώσουμε τίς ἐπιτυχεῖς ἐμφανίσεις τῆς κ. Βάσως Μεταξᾶ (Κα "Ἀππλεμπυ), τῆς κ. Μαρ. Λαμπρινοῦ ("Ἀννα), τῆς κ. Ἀθ. Μιχαηλίδου (Χρηστίνα) καθὼς καὶ τῶν κ. Ζ. Τσάπελη, Ξενίδη, Λευτεριώτη καὶ Ροδήμου.

Ἡ μετάφρασι τοῦ κ. Στ. Σπηλιωτόπουλου ἦταν ἀφορηγ καὶ τὸ μοναδικὸ σκηνικὸ τοῦ κ. Μαρ. Ἀγγελόπουλου ὅπως ταίριαζε. Δηλαδή κάτι ἀπὸ Ἀγγλία καὶ κάτι ἀπὸ Αἴγυπτο.

ΤΟ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΑΠΟΚΟΡΥΦΩΜΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ: Η ΛΑΙΔΗ ΒΑ-Ι-ΟΛΕΤ ΒΕΒΑΙΩΝΕΙ ΤΟΝ ΡΟΝΝΥ ΠΑΡΡΥ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΑΝΤΡΑΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΣΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ...ΜΕΝΕΙ, ΩΣΤΟΣΟ, ΑΝΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗ

...ΤΕΛΙΚΑ ΥΠΕΡΙΣΧΥΕΙ Η ΣΥΝΑΙΣΘΗΣΙ ΤΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΛΑΙΔΗΣ ΒΑ-Ι-ΟΛΕΤ ΠΟΥ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΝΑ ΜΕΙΝΗ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ, ΘΥΣΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΤΗΣ

Η ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΑΠΟΧΩΡΟΥΝΤΟΣ ΡΟΝΝΥ. ΣΤΟΥΣ ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΥΣ, Ο Κ. ΑΠΠΛΕΜΠΥ (Ζ. ΤΣΑΠΕΛΗΣ), Ο ΖΩΡΖ (Γ. ΛΕΥΤΕΡΙΩΤΗΣ) ΚΑΙ Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ (Α. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ)

Οί χειμερινοί

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΑΣ ΠΑΡΕΛΑΥΝΕΙ ΠΡΩΤΗ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΣΤΑΔΙΟ

Ένας νεαρός Αυστριακός, ο Τόνι Σαίλλερ -20 ετών- θριάμβευσε στους 7ους χειμερινούς Ολυμπιακούς αγώνες, της Κορτίνα ντ' Αμπέτσο. Έπέτυχε μοναδικό αθλητικό κατόρθωμα στην ιστορία των χειμερινών Ολυμπιάδων, με τριπλή νίκη. Κέρδισε μέσα σε τέσσερις μέρες την τεχνική κατάβαση, το σλάλομ και το γιγαντινό σλάλομ, δηλαδή όλα τα ελυμπιακά αγωνίσματα καταβάσεως.

Η έπιτυχία του Σαίλλερ δεν όφειλεται στην εξαρμογή κανενός νέου στυλ, αλλά στα πλούσια αθλητικά προσόντα του. Έχει ύψος 1.82 και ζυγίζει 80 κιλά. Διακρίνεται για τη γρήγορη αντίληψή του, την ψυχραιμία του και την απόλυτη αυτοκυριαρχία του. Το σκι, το άρχισε σε ηλικία 11 ετών και έμαθε τη σύγχρονη τεχνική, από αυτό το τυχαίο περιστατικό. Φίλος της μεγαλύτερης αδελφής του ήταν ο πρωταθλητής της Αυστρίας Πράνθνα, που βλέποντας τον μικρό Τόνι ν' αγωνίζεται να ισορροπήσει πάνω στο σκι, τον συμπάθησε και ανέλαβε να τον προπονήσει, για να γίνει μια μέρα ένας μεγάλος αθλητής.

Άλλο γεγονός των αγώνων της Κορτίνα ήταν η νίκη των Ρώσων στη γενική βαθμολογία. Ήταν η πρώτη συμμετοχή των Ρώσων σε χειμερινούς Ολυμπιακούς. Η νίκη τους στο χόκεϊ επί πάγου προκάλεσε έντοψαι. Είναι η πρώτη φορά που ο Καναδάς χάνει τον ολυμπιακό αυτό τίτλο, που συνεχώς κέρδιζε κάθε τετραετία.

Οί φίλαθλοι χειροκρότησαν με ένθουσιασμό τη νίκη της Αμερικανίδος Τένελη Άλμπραϊτ, στο καλλιτεχνικό πατιναζ γυναικών.

Η ΕΛΙΖΑΜΠΕΘ ΣΒΑΡΤΖ ΚΑΙ Ο ΚΟΥΡΤ ΟΠΠΕΛ, ΠΡΩΤΟΙ ΤΟΥ ΠΑΤΙΝΑΖ ΖΕΥΓΩΝ

Η Τένελη ήταν παραλυτη σε ηλικία 10 ετών, με τη μεγάλη της όμως θέληση κατώρθωσε να γίνει καλά και σήμερα στα 20 χρόνια της να κερδίση τον ολυμπιακό τίτλο.

Στο καλλιτεχνικό πατιναζ διακρίθηκαν οί αθληταί των Ηνωμένων Πολιτειών. Έκτός από τη νίκη της Άλμπραϊτ, πήραν τὰ

τρια ολυμπιακά μετάλλια στο πατιναζ ανδρών.

Η ελληνική συμμετοχή —όπως προβλέπαμε— ήταν άτυχής. Οί τρείς αθληταί μας που πήραν μέρος στα αγωνίσματα καταβάσεων κατετάγησαν στις τελευταίες θέσεις. Είναι όμως θέθαιο ότι πολλά έμαθαν στη μεγάλη αυτή διεθνή αθλητική συγκέντρωση.

■ ■ ■

Η ΡΕΝΕ ΚΟΓΙΑΡ (ΕΛΒΕΤΙΑ) ΠΡΩΤΗ

ΟΥ ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ ΣΛΑΛΟΜ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΑΙ

Τεχνική κατάβασις: Σαίλλερ (Αυστρία).

Σλάλομ: Σαίλλερ (Αυστρία). Γιγαντιαίον σλάλομ: Σαίλλερ (Αυστρία).

Τεχνική κατάβασις γυναικών: Μπερτόντ (Έλβετία).

Σλάλομ γυναικών: Κογιάρ (Έλβετία).

Γιγαντιαίον σλάλομ γυναικών: Ρέιχερτ (Γερμανία).

15 χιλιόμετρα: Μπρέντεν (Νορβηγία).

30 χιλιόμετρα: Χακούλινεν (Φινλανδία).

50 χιλιόμετρα: Ζέρνμπεργκ (Σουηδία).

4Χ10 χιλιόμετρα: Ρωσία.

Άλμα με σκί: Χίβαρινεν (Φινλανδία).

Συνδυασμένον άγώνισμα άλματος και δρόμου: Στένερσεν (Νορβηγία).

10 χιλιόμετρα γυναικών: Κοσιέρεβα (Ρωσία).

3Χ5 χιλιόμετρα γυναικών: Φινλανδία.

ΠΑΓΟΔΡΟΜΙΑΙ

500 μέτρα: Γκρισίν (Ρωσία).

1500 μέτρα: Γκρισίν (Ρωσία).

5000 μέτρα: Σίλκωφ (Ρωσία).

10000 μέτρα: Έρικσον (Σουηδία).

Καλλιτεχνικόν πατιναζ ανδρών: Τζένκινς Α. (ΗΠΑ).

Καλλιτεχνικόν πατιναζ γυναικών: Άλμπραϊτ (ΗΠΑ).

Καλλιτεχνικόν πατιναζ ζευγών: Όπελ και Σβάρτς (Αυστρία).

Χόκεϊ επί πάγου: Ρωσία.

Έλκηθρα δύο θέσεων: Ίταλία.

Έλκηθρα τεσσάρων θέσεων: Έλβετία.

Όλυμπιακοί

Ο ΤΟΝΙ ΣΑΙΛΕΡ (ΑΥΣΤΡΙΑ) ΠΟΥ ΚΕΡΔΙΣΕ ΤΡΙΑ ΧΡΥΣΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ

Ο ΡΩΣΟΣ ΓΚΡΙΣΙΝ ΠΟΛΥΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΩΝ ΠΑΤΙΝΑΖ. ΠΡΩΤΟΣ ΣΤΑ 500 ΚΑΙ 1500 ΜΕΤΡΑ

Ο ΦΙΝΛΑΝΔΟΣ ΑΝΤΙ ΧΙΒΑΡΙΝΕΝ, «ΠΡΟΣΓΕΙΩΝΕΤΑΙ» ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΕΝΑ ΑΛΜΑ 84 μ. ΠΟΥ ΤΟΥ ΕΔΩΣΕ ΤΗ ΝΙΚΗ

Ο ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΕΙ

ΤΟ ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣΤΙΚΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΤΖΕΡΣΥ

Ο Γουίλλι Μπάουερ ήταν 48 χρόνια ένας καλοκάγαθος νοικοκύρης. Μή σ'ας πάει ο νους σε κανένα φουκαρά άνθρωπάκο. Είχε παλέψει να ξεφύγει απ' αυτή την κατηγορία —τον «σωρό», όπως έλεγε και ξανάλεγε στους φίλους του. Δεν ήταν λοιπόν του σωρού. Ήταν επίτροπος της εκκλησίας των Μεθοδιστών και επιθεωρητής του ύπουργείου Δημοσίων Έργων. Κατείχε, με άλλα λόγια, κοινωνική θέση που θα μπορούσε να κάνει όποιονδήποτε ευτυχή και περήφανο.

Τά λόγια είναι του ίδιου: «Όποιοσδήποτε στη θέση μου, έλεγε, θα ένιωθε περίφημα».

Αλλά μόνο ή θέσι του; Είχε ένα ωραιότατο σπίτι στο Πάρι-πανυ, «καμωμένο πάνω σε δικό μου σχέδιο», μία γυναίκα που τον αγαπούσε, μία κοροούλα πάνω στην αυλή της κι ένα γιού, τον Πήτερ, 18 μηνών. Μαζί του έμεναν ο γυναικάδελφός του με τη γυναίκα του και ή γερόντισσα ή μάνα του, που τον λάτρευε. Ήταν το καμάρι του σπιτιού.

Έβγαζε αρκετά για να εξασφαλίζει σε όλους μιάν αρκετά άνετη ζωή.

ΑΝΘΡΩΠΑΚΙΑ...

Φυσικά, τά μαλλιά του είχαν αρχίσει ν' άσπρίζουν. Δεν είχε πιά, όπως σ'α είκοσι, ευρύ μέλλον μπροστά του. Τό πολύ-πολύ θα γινόταν πρόεδρος της Έκκλησιαστικής Έπιτροπής και, ίσως, Γενικός Γραμματέας του ύπουργείου.

Βέβαια δεν ήταν ένας φουκαράς άνθρωπάκος —ούτε όμως και τίποτε σπουδαίο...

Έδω και τρία χρόνια, τόρριξε στην ανάγνωση. Άραιωσε κάπως τις κοσμικές «έπαφες» —έτσι το άρεσε να τις λέη— και κλεινόταν με τις άρες στο γραφείο του μελετώντας βιογραφίες διασήμων άνδρων. Είχε κάνει μιά μεγάλη βιβλιοθήκη, όλο βιογραφίες.

Και τά φεραίματά του άρχισαν ν' αλλάζουν λίγο. Μιά μέρα που τον καλωσόρισε ή μάνα του άποκαλώντας τον «νοικοκύρη» και «κουβαλητή», την άγριοκύτταξε και παρατήρησε:

—Καλύτερα νάσαι άνθρωπάκος, παρά νοικοκύρης. Ό νοικοκύρης μ' έχει πνίξει...

Δέν κατάλαβε ή φτωχή γερόντισσα. Ούτε μπορούσε να μαντέ-

ψη τί προμηνούσαν τά λόγια του.

... ΝΟΙΚΟΚΥΡΗΔΕΣ

Πέρασε ένας χρόνος και ή γυναίκα του το άνήγγειλε ότι περίμεναν «ευτυχές γεγονός».

—Άς ήταν γιός, είπε άναστενάζοντας.

Άναστενάξε κι' εκείνος —άλλά τό θλέμμα του πλανιόταν κάπου άλλου. Ναι, άς ήταν γιός...

Όταν γεννήθηκε τό παιδί —ό γιός— γέλασε και πάλι τό χέλι του. Αυτό κράτησε δυό-τρεις μήνες. Έπειτα πάλι τόρριξε στις βιογραφίες...

—Αυτοί οί άνθρωποι, είπε μία μέρα σ' έναν ένορίτη, δείχνοντάς του τά βιβλία, κάτι έκαναν. Δεν ξέρω τί ήταν (και ξεστόμισε μιά θρησία), ξέρω όμως ότι δεν ήταν νοικοκύριοι. Κατάλαθες;

Στίς 28 του περασμένου Άννουαρίου, οί θαλίτσες είχαν έτοιμασθή. Την έπομένη τό πρωί θα έφευγε όλη ή οικογένεια, «σύν γυναίξι και τέκνοις», για μιά δεκαπενθήμερη χειμωνιάτικη έκδρομή. Θα τους άκολουθούσε άκόμη κι' ή γερόντισσα, άκόμη και τό παιδί.

Ό Γουίλλι κοιμήθηκε άνήσυχα. Ξύπνησε κατά τις τρεις —είχε ξεχωριστή κρεβατοκάμαρα— και άνοιξε τό συρτάρι της σιφονιέρας του. Στο όάθος, κάτω απ' τά εσώρουχά του, γούλιζε τό πιστόλι του. Τό πήρε σ'α χέρια. Ήταν παγωμένο.

Αυτή ή οικογένεια με την άγάπη της, τον είχε άπονεκρώσει. Τόν είχε κάνει νοικοκύρη. Τόν είχε δέσει με κάθε λογής συμβατικότητα.

—Φτάνει πιά, τον άκουσαν οί γείτονες να φωνάζη στις τρεις τό πρωί.

Όταν έφθασε ή άστυνομία, ή μητέρα του, ή γυναίκα του, ό γυναικάδελφός του με τη γυναίκα του, ή κόρη του κι' ό γιός του, κείτονταν σ'α δωμάτια το σπιτιού, μέσα σε μιά λίμνη αίματος. Τόν ίδιον τόν Γουίλλι Μπάουερ —που αυτοκτόνησε, άφου τους σκότωσε— τον βρήκαν στο κατώφλι της βιβλιοθήκης του κοντά σ'α βιβλία εκείνων που έζησαν (και πέθαναν κάποτε) παράτολμα, χωρίς να γίνουν ποτέ νοικοκύρηδες...

ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ ΕΝΤΟΥΑΡΝΤ ΝΟΥ-ΜΠΕΡ, ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ, ΚΑΙ Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΠΑΟΥΕΡ, ΜΠΡΟΣΤΑ, ΣΚΟΤΩΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΓΟΥΙΛΛΙ ΜΠΑΟΥΕΡ. ΑΛΛΟΙ ΤΡΕΙΣ, ΣΤΟ ΜΕΣΑ ΔΩΜΑΤΙΟ, ΒΡΗΚΑΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΥΧΗ

Έδω κι' Εκεί

ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΕΝΟΣ ΧΙΟΥΜΟΡΙΣΤΑ

Ο Χένρυ Λούις Μένκεν, που πέθανε πριν από αρκετές ημέρες, ήταν μια πολύπλευρη μορφή που παρομοιά της δεν υπάρχει στα Αμερικανικά Γράμματα. Ένας βιογράφος του τον χαρακτήρισε: «ό Σάμουελ Τζόνσον της Αμερικής». Λεξικογράφος, στοχαστής, χιουμορίστας, συγγραφέας κλασικών δοκιμίων—ο «Νίτσε» του και ο «Τζώρτζ Μπέρναρ Σάω» είναι αριστουργήματα στο είδος τους—γέμισε με το έργο του ένα μεγάλο κενό της αμερικανικής πνευματικής ζωής. Ωστόσο η δουλειά που αγαπούσε περισσότερο ήταν η δημοσιογραφία. «Εκεί θρίσκα τον εαυτό μου», έλεγε.

Πέθανε ξέπαιτα από πολύχρονη αρρώστεια, σε ηλικία 76 χρόνων. Δίνουμε, έδω, μερικούς από τους πιο σαρκαστικούς αφορισμούς του.

Αγάπη: η συντριπτική ήττα της λογικής από τη φαντασία.

Ο άνδρας θλίβεται γιατί πλησιάζει η ημέρα του θανάτου. Η γυναίκα, γιατί απομακρύνεται η ημέρα της γεννήσεως.

Οι άνδρες περνούν καλύτερα από τις γυναίκες. Αφ' ενός γιατί παντρεύονται αργότερα, αφ' ετέρου γιατί πεθαίνουν νωρίτερα.

Σ' ένα πράγμα μόνον συμφωνούν άνδρες και γυναίκες: δεν εμπιστεύονται τις γυναίκες.

Ορισμός της συζύγου: μια πρώτη ενόχληση.

Οι εγγενήδες γνωρίζουν τις γυναίκες καλύτερα από τους παντρεμένους. Εάν δεν τις γνώριζαν δεν θα ήταν εγγενήδες.

Συνείδηση: η εσωτερική φωνή που μας προειδοποιεί ότι, πιθανώς, κάποιος μας κοιτάζει.

Τράφαρχον δύο ειδών βιβλία: αυτά που κανείς δεν διαβάσει και εκείνα που δεν θα ξερετε να διαβάσει.

Στον πόλεμο, στους δέκα ήρωες αντιστοιχεί ένας στρατιώτης.

Την αδικία την ανέχεται κανείς εύκολότερα. Η δικαιοσύνη είναι νοχλεί.

Είναι άμαρτημα να σκέπτεσαι κακό για τους άλλους. Σπάνια όμως είναι λάθος.

Είναι δύσκολο να πιστέψεις ότι κάποιος λέει αλήθεια, όταν ξέρεις πως αν ήσουν στη θέση του θα έλεγες ψέματα.

● Σ' ΕΝΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ Πανεπιστήμιο όπου οι νέοι σπουδάζουν κατά ζευγή, ενώ ο νεαρός σύζυγος ετοιμάζει κοκτέιλ, η νεαρή σύζυγος επιδεικνύει τον μπέμπη που 'έναν συμμαθητή

—«Ελα πουλάκι μου να χαιρετήσω τον άνδρό της».

Και καθώς ο μπέμπης πλησιάζει: κουνιστάς στα παπούλά του ποδαράκια, η μαμά του καμαρώνει:

—Ξέρετε πως περπατάει έτσι έδω κι' ένα χρόνο;

Και ο επισκέπτης:

—Καταπληκτικό! Και δεν μπορείτε να τον πείσετε να καθίσει;

● —ΠΙΝΕΤΕ; ρωτάει ένας Σκωτσέζος έναν συνταξιδιώτη του.

—Όχι!

—Πίνετε ποτέ στη ζωή σας;

—Ποτέ! Ούτε παραγόνα οινόπνευματώδους ποτού δεν διάθηκε ποτέ τα χείλη μου!

—Οραία! Για κρατήστε μου λοιπόν, αυτό το μπουκαλί όπου να δέσω τα κορδόνια των παπουτσιών μου.

● Ο ΣΥΖΥΓΟΣ μαλλώνει την γυναίκα του σκληρά γιατί δεν του έγραψε ένα ηλωμένο κουμπί. Η γυναίκα του εκνευρίζεται:

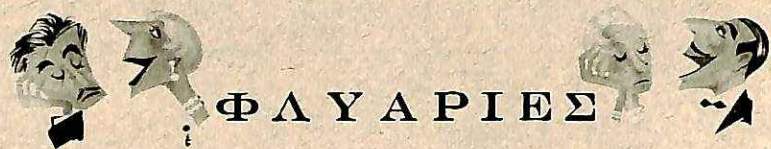
—Αναρωτιέμαι τί θα κάνετε εσείς οι άντρες αν δεν υπήρχαν οι γυναίκες να σας ράβουν τα κουμπιά σας!

—Αν δεν υπήρχαν γυναίκες, εμείς οι άντρες δεν θα χρειάζομαστε κουμπιά!

● —ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ λιποθύμησε! Μήπως έχετε σάς παρακαλώ λίγο κοκιά;

Ένας από τους κυρίους στο αυτοκίνητο, δγάζει ένα μπουκαλί της τσέπης και το προσφέρει. Ο άνθρωπος το παίρνει, το πίνει μονορούφι και το επιστρέφει λέγοντας επεξηγηματικά:

—Ευχαριστώ πολύ. Ξέρετε, πάντα εκνευρίζομαι πολύ όταν δω λιποθυμισμένη γυναίκα!

Μ π α λ ν τ έ τ έ. Αυτό το Σάββατο, 25 Φεβρουαρίου, δίδεται ο πρώτος αποκορηχτικός χορός του Έθνικου Συμβουλίου των Έλληνίδων. Θα έχει ασφαλώς μεγάλη επιτυχία... Μετά τας εκλογάς πολλοί θα θέλουν να γιορτάσουν, πολλοί να παρηγορηθούν... και θα οι να ξεσκασούν... ή Έπιτυχία στο έξωτεριό. Αυτή την εβδομάδα εκκλίσσε εις τόν Λονδίνον ή εκθσισ τόν Έλληνο ζωγράφου Στέλιου Όρφανίδη. Πολλοί τεχνοκρίται Αγγλοι έχαιρέτησαν την πρώτη εμφάνισι τού νέου καλλιτέχνη με τὰ καλύτερα λόγια... ή Νέο Μόντε Κάρλο. Τό πρώτο νόμιμο καζίνο της Αγγλίας αρχίζει τὰς εργασίας έφέτος στο νησί Μανς της Μάγχης. Αγγέλλεται ότι προσφέρει ό,τι προσφέρει τόν Μόντε Κάρλο... εκτός από τόν Ρενιέ και την Γκρέις Κέλλυ... ή Προβάθλημα τουρισμού. Οι άνθρωποι που έχουν χιούμορ ξέρουν να κοροϊδεύουν τόν εαυτό τους: «Ο Αμερικανός χρονογράφος Άρτ Μπούχολτ ανήγγειλε θριαμβευτικά ότι ένας Αμερικανός επισκέπτης τού Λούβρου κατάρθρωσε να διασχίσει όλόκληρο τόν Μουσείο αρχίζοντας από τήν Νίκη της Σαμοθράκης μέσω της Μόνας Λίζας και τερματίζοντας εις τήν Αφροδίτη της Μήλου σέ 3' και 59' ». Αυτά —υποσημειώνει— υπό λαμπρούς κλιματικούς όρους, λαμπρό φωτισμό, δρατικότητα, πάτωμα γυαλιστερό και διάλου αέρα... ή Αμορφοσύνης πρωτάθλημα. Συνήτησα τόν πιο αγράμματο άνθρωπο της ζωής μου, διηγείτο ό Ζερόμ Πενιά. Ένας χωρικός με είδε να διαβάζω έφημερίδα και με ρώτησε με πολύ ενδιαφέρον «τί διαβάζετε εκεί μέσα, τὰ άσπρα ή τὰ μαύρα»; ή Τέλειώνουν τὰ μυστήρια. Η άλλοτε άπηγορευμένη πόλις της Λάσα, που άποτελούσε τόν όνειρο κάθε τολμηρού εξερευνητού, άπέκτησε τόν πρώτο της... τηλεώνο. Ιδιόκτητης του: Ο Νταλάι Λάμα, άριθμός του: «Λάσα, 1». ή Συνταγή μακροζωίας. Ο πάμπλουτος Όράτιος Άνταμς άπέθανε πρό ήμερών εις τας Ηνωμένες Πολιτείας εις ηλικίαν 102 έτών. Εις τήν αναγγελίαν τού θανάτου του δέν άναφέρεται έάν, τήν συνήθειά τήν όποιαν μετέδωσε εις έκτομύρια ανθρώπους, τήν είχε και ό ίδιος. Διότι είναι ό δημιουργός της πανταχού παρούσης «τσίσλας»... ή Σταγόνες σοφίας. Πολλοί μεγάλοι άνδρες χρεωστούν τήν έπιτυχία τους σε μία γυναίκα — που τούς άφηνε ήσυχους να κάνουν τήν δουλειά τους... ή ή ή

ΣΤΟ ΖΩΟΛΟΓΙΚΟ ΚΗΠΟ ΤΟΥ ΒΕΝΣΕΝ, οι μαϊμούδες αντιμετωπίζουν αποτελεσματικώτερα τόν δριμύ πύχος δυο-δυό. Ένώ ή θερμοκρασία κατέβηκε στους 12 βαθμούς υπό τόν μηδέν, τὰ δίποδα αυτά νοιώθουν άνετα χάρις στο καλοριφέρ, τόν παλτό και τόν άγκάλιασμά τους...

Τό «Λεωφορείο» εκτροχιάζεται

Η διάσημη ήθοποιός τού αμερικανικού θεάτρου Ταλλούλα Μπράνκεντ παρουσιάσθηκε στόν κύριο ρόλο τού έργου «Λεωφορείο» ο Πόθος» σέ τούρνέ στο Μαϊάμι με τρόπο που παρ' όλίγο να κοστίσει μία νευρική κρίσι στόν συγγραφέα του Τενεσή Ούίλλιαμς. Πράγματι, ή Μπράνκεντ, ή όποία διακρίνεται γιά τόν κέφι και τόν έντελώς προσωπικό ύφος τής έρμηνείας τής, έχει τήν συνήθεια να μην άσχολητε και πολύ με τόν νόημα που δίνει ο συγγραφέας σέ κάθε ρόλο και πάντα παίζει όπως θέλει προς μεγάλη άπόλαυσι τού κοινού που τήν λατρεύει και διασκεδάζει. Στόν ρόλο τής Μπλάνς Ντυμπουζ, λοιπόν, ή Ταλλούλα έμφανίσθηκε σάν ένσαρκωμένος διάβολος άντί σάν εκουρελισμένη πεταλούδα όπως τόν θέλει ή θεατρική παράδοσις, και στήν σκηνή όπου τής επιτίθεται ο «κτηνώδης» γαμβρός τής Στάνλεϋ Κοβάλσκυ, ό κόσμος αισθανόταν όκτο γιά τόν δυστυχισμένο νέο άντι να λυπάται αύτήν! Ο συγγραφέας τού έργου, ό όποιος άκουσε τί γινόταν, έβγασε γιά να παρακολουθήσει τήν παράστασι. Μετά όμως από τήν πρώτη πράξι, δέν άνθεξε και έτρεξε στο πλησιέστερο μπάρ γιά να ήσυχάσει με κανένα ποτηράκι τὰ ταραγμένα του νευρα, μουγκρίζοντας: «Αύτή ή γυναίκα μου καταστρέφει τόν έργο!» Τό γεγονός όμως είναι ότι τόν θεάτρο ποτέ δέν ήταν τόσο γεμάτο και οι θεατράνθρωποι άρνούνται να έπέμβουν. Έτσι τόν «Λεωφορείο», μόλις τελειώσουν οι παραστάσεις του στο Μαϊάμι, δέν συνεχισή τήν θριαμβευτική του πορεία προς τήν Πάλμ Μπήτς και τόν Μανχάτταν.

Αχαριστία

Τό 1952, ή Τζούντυ Γκάρλαντ, μετά από δύο άποτυχημένους γάμους, μία άπόπειρα αυτοκτονίας και μακρές περιόδους νευρικών διαταραχών, πανθρεύτηκε τόν παραγωγό και μάντζέρ της Σίντ Λάφτ. Ο Λάφτ τήν ζωντανέκε κυριολεκτικά, τήν ξανάφερε πίσω στά φώτα τής ράμπας, διωργάνωσε περίφημες παραστάσεις όπου ό κόσμος έκλαιγε άκούγοντάς τήν να τραγουδά τούς παλιούς της θριάμβους, στο «Πλάσας» τού Μανχάτταν και στο «Παλλάντιου» τού Λονδίνου, και τήν ανέβασε ψηλά όσο ποτέ στόν κινηματογράφο και στήν τηλεόρασι. Φαίνεται όμως ότι τὰ χρέη άρχισαν να μεγαλώνουν δυσάρεστα γιάτί ό Σίντ Λάφτ έχει τήν κακή συνήθεια να στοιχηματίζει στ' άλογα που έρχονται τελευταία, και έτσι, αυτές τίς μέρες, μετά από τέσσερα σχεδόν χρόνια γάμου και δύο παιδιά, ή Τζούντυ που είναι 32 χρονών ζητά διαζύγιο σήμερα από τόν Σίντ που είναι 39, με τήν δικαιολογία «τρομερής διανοητικής σκληρότητας».

ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΙΖΟΥΝ ΜΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ. Εικονίζουν τίς μορφές τών ήρώων τής νέας ταινίας τού Μαρσέλ Καμύ «Λαθρεμπόριο και θάνατος», που τόν γύρισμά τής θα άρχισή έντός τής έβδομάδος στήν Ινδοκίνα. Οι πρωταγωνιστάι δέν έχουν βρεθή ακόμα. Κανείς γνωστός ή γνωστή ήθοποιός δέν άνταποκρίνεται στίς φυσιογνωμίες που έπλασε με τόν νού του ό σκηνοθέτης. Πρέπει, λοιπόν, να βρεθούν έπειγόντως. Ο νέος να είναι γύρω στα 25 του χρόνια, κάπως ριφοκίνδυνος γιά ν' άναμιχθή στο λαθρεμπόριο. Η νέα, 20 χρονών, Εύρωπαιά ή Ασιατίτις, πρόκειται να γίνη τόν θαρραλέο και έντιμο εκορίτσι του. Όσοι και όσες νομίζουν ότι έχουν αυτά τὰ προσόντα άς άποταθούν, στέλνοντας και τή φωτογραφία τους, στο γραφείο: Intermedia, 11 Bd Malesherbes, Paris

● ΕΝΑΣ ΛΟΝΔΡΕΖΟΣ σπόρτσμαν πάει κυνήγι στά δουνά τής Σκωτίας και, βλέποντας πώς ό Σκωτσέζος όδηγός του γυρίζει με γυμνό τόν κεφάλι μέσα στά κρύα, τόν κάνει δάρον ένα γουόιντο σκούφο από αυτούς που έχουν καπάκια γιά τ' αυτιά.

Στό έπόμενο κυνήγι, παρατηρεί ότι ό όδηγός του δέν φορεί τόν σκούφο, και ρωτά τόν γέρο Σκωτσέζο τήν αίτία:

—Δέν τόν ξανάδαλα από τότε που έγινε τόν δυστύχημα!

—Ποιά δυστύχημα;

—Νά. Ο Τζάκ Μάκ Λάουντ με φώναξε να με κέρσισι ένα ούτσκι και δέν τόν άκουσα.

● —ΤΙ ΔΕΝΔΡΟ είναι αυτό; ρωτάει μία ξένη επισκέπτριά μας.

—Είναι σικιά, κυρία μου!

—Δέν είναι δυνατόν!

—Βεβαίως και είναι! έπιμένει ό οικοδεσπότης.

—Θέέ μου! παρατηρεί κοκινίζοντας ή επισκέπτρια. Δέν φανταζόμουν πώς τὰ φύλλα ήταν τόσο μικρά!

● ΕΝΑΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ στίς Λονδίνο είχε τήν εύχάριστη έκπληξι, τελειώνοντας τόν διάβασμα ενός χονδρού έπιστημονικού διδλίου που δαειίστηκε από τήν κοινοτική διδλιοθήκη, να δρή, στήν τελευταία σελίδα, ένα τσέκ τών 5.000 λιρών, με τήν υπογραφή τού συγγραφέως, τόν όποιον προωρίζόταν γιά τόν γενναίο άναγνώστη που θα διάβαζε τόν διδλίο ως τόν τέλος.

● ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ δαγκώθηκε από ένα σκύλο και ό γιατρός τήν συμβούλευσε να γράψι τίς τελευταίες τής έπιθυμίες γιάτί είναι πολύ άργα και μπορεί να υποκύψι στήν ύδροφοβία. Η κυρία όμως κάθισε τσάπην άρα με τόν μολύδι στο χέρι, όστε ό γιατρός τήν ρώτησε μήπως ή διαθήκη δέν ήταν λίγο έκτακταιν.

—Τί διαθήκη! άπαντά με περιφρόνησι ή κυρία. Γράφα άπλούστατα τὰ όνόματα τών ανθρώπων που θέλω να δαγκώσω πριν πεθάνω.

● Η ΚΥΡΙΑ ΣΜΙΘ δαγώνει και άφίνει παραγγελίες στήν κορούλα τής:

—Αν τηλεφωνήσι κανείς να πής: «Η μητέρα μου βγήκε. Θέλετε να μου πτήε τόν όνομά σας και τόν άριθμό τηλεφώνου σας;» Αλλά εύγενικά—παρακαλώ και με γλυκό τρόπο!

Η μητέρα φεύγει και, σέ λίγο, χτυπά τόν τηλεφώνο. Η μικρή άπαντά:

—Η μητέρα μου βγήκε. Θέλετε να μου πτήε τόν όνομά σας και τόν άριθμό τηλεφώνου σας; Αλλά εύγενικά παρακαλώ και με γλυκό τρόπο!

● Ο ΝΤΟΝΑΛΝΤ ΕΡΜΠΥ ό όποις καταδικάστηκε γιάτί μία νεαρή κυρία τόν έμνησε που τήν κύτταζε μέσα από τόν τζάμι να γδύνεται γιά να κοιμηθή, έπτε στους δικαστάς με ύφος άγανακτισμένης άδωότητας:

—Όχι κυρίου. Δέν είμαι άισχρός άνθρωπος. Άπλούστατα παραφύλαγα να τήν δώ να πέφτι να κοιμηθή γιά να τής κλέψω τ' αυτοκίνητό τής.

Ριπ Κίρμπυ

Ριπ Κίρμπυ

49

—Σε παρακαλώ, Έμμα, διαμαρτυρήθηκε ο Ρόμνεϋ, θέλω μιά έκφραση κάπως σοβαρότερη.
—Χαμογελούσα; Με συγχωρής, είπε η Έμμα.

Ο Ρόμνεϋ γέλασε ειρωνικά.
—Όταν σέ πολιορκή ένας πρίγκιπας είναι πολύ φυσικό, υποθέτω, νάχης τὸ θριαμβευτικό αυτό μειδίαμα. Τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ ἦταν ἀναπόφευκτο, ἀπὸ τὴ στιγμή πού ἔμαθε πὼς εἶσαι στὸ Λονδίνο καὶ σέ γνώρισε. Δὲ μού λές, Έμμα, ὡς πού σκοπεύεις νὰ προχωρήσης;
—Ὡς ἐκεῖ καὶ μὴ παρέκει, ἀστεϊεύθηκε ἡ Έμμα.

Τὸν καπνένο τὸν σὲρ Οὐίλλιαμ!
Ἡ Έμμα ὅμως δὲν θέλησε μὲ κανένα τρόπο νὰ δώσῃ συνέχεια στὴ συζήτηση καί, σὲ λίγο, ὅταν ὁ Ρόμνεϋ δῆλωσε πὼς δὲν θὰ ἐργαζότανε περισσότερο ἐκείνη τὴ μέρα, οἱ δύο τους καθήσαν καὶ ἤπιαν φιλικὰ μαζί τὸ τσάι. Ὁ ζωγράφος ἦταν πολὺ εὐχарιστημένος, ἀναπόλησε μὲ νοσταλγία τὸν παλιὸ καιρὸ πού ἡ Έμμα ἐρχότανε τακτικὰ στὸ ἀτελιέ του κι' ἐκείνη τοῦ ὑποσχέθηκε πρόθυμα πὼς, ὅταν θὰ τελείωνε ἡ Καλυψώ, θὰ πήγαινε νὰ τοῦ ποζάρῃ γιὰ ἄλλα πορταῖτα.

Ὅταν πήγε στὸ ἐπόμενο ραντεβού, ὁ ὑπηρέτης πού τὴν ὡδήγησε στὸ ἐργαστήριό τῆς εἶπε πὼς ὁ Ρόμνεϋ θ' ἀργούσε λιγάκι γιατί ἦταν στὸ σαλόνι μ' ἓναν ἀπροσδόκητο ἐπισκέπτη. Καθὼς περιόριζε, ἡ Έμμα συλλογιζόταν τὸν καιρὸ πού ἐρχότανε τακτικὰ στὴν πλατεία Κάδεντις. Ὅλα ἦταν ἡ ἴδια, μὲ μιά μονάχα εὐχάριστη διαφορά: Ἡ Έμμα δὲν ἦταν ὑποχρεωμένη τώρα νὰ κρατᾷ λογαριασμὸ γιὰ τὸ κάθε σελλίνι πού ἔωθε γιὰ τ' ἀμάξι. Τώρα ἐρχότανε μὲ μεγάλη μεγαλοπρέπεια ἀπ' τὸ Πικαντίλλυ μὲ τὸ ἀμάξι τὸν σὲρ Οὐίλλιαμ.

Ἡ πόρτα ἀνοίξε καὶ μπροστὰ στὴν Έμμα παρουσιάστηκε ὁ Ρόμνεϋ ἀλλὰ ὁ πρίγκιπ τῆς Οὐαλλίας.

Τῆς εἶπε ἀπότομα:

—Ἡ ὑπομονή μου ἐξαντλήθηκε. Αὐτὸς ἦταν ὁ μόνος τρόπος νὰ σὰς πλησιάσω.

—Υποκλίνομαι μπροστὰ στὸ ἀναπόφευκτο, εἶπε ἡ Έμμα.

Καὶ δείχνοντας τὸ ἀτελείωτο πορταῖτο, πρόσθεσε γλυκά:

—Νόμιζα πὼς τὸ μόνο πού θέλατε ἀπὸ μένα ἦταν ἡ ὁμορφιά.

Ὁ πρίγκιπ στάθηκε μπροστὰ τῆς, χαμογελώντας:

—Βλέπω πὼς ἡ σιωπηλὴ νύμφη δρῆκε ἐπιτέλους τὴ φωνή τῆς.

—Ἄ, γέλασε ἡ Έμμα, μὰ ἡ Καλυψώ δὲν ἦταν πάντοτε σιωπηλὴ. Ξεχάσατε, Ὑψηλότατε, τὴ συνάντησή τῆς μὲ τὸν Ὀδυσσεά;

—Ναί, τὴ θυμοῦμαι.

Τὸ πρόσωπό του σκοτεινίωσε.

—Τὸν ἰκέτευσε νὰ τὴν παντρευτῇ κι' ὅταν ἐκείνος ἀρνῆθηκε, τὸν κράτησε αἰχμάλωτο ἐπὶ τὰ χρόνια. ἔχετε δίκιο, δὲν ἦταν πολὺ εὐτυχὴς ἡ ἐμπνευσή μου νὰ διαλέξω γιὰ θέμα τὴν Καλυψώ... Πέστε μου, ποῖο εἶναι τὸ παιγνίδι σας;

—Τὸ παιγνίδι μου, Ὑψηλότατε; ρώτησε ἡ Έμμα ἀδῶα.

Ὁ πρίγκιπ τῆς χαμογέλασε μὲ τὸ γοητευτικότερο τοῦ χαμόγελο καὶ τῆς ἔκανε τὴν πιὸ εὐγενικὰ του ὑπόκληση.

—Ξέρω μερικὰ πράγματα γιὰ τὸ παρελθόν σας, μουρούρισε, γιὰ τὴν ταπεινὴ καταγωγὴ σας, γιὰ τὴν ἀγραμματοσύνη σας σὰ πρῶτα χρόνια τῆς νεότητός σας, τὴν περιφρόνησή σας γιὰ τὴν ἠθική, γιὰ τοὺς παλιούς ἐρωτικούς δεσμούς σας. Τώρα, ἂν δὲν κάνω λάθος, προσποιεῖσθε μίαν αὐστηρότητα στὰ ζητήματα τῆς ἠθικῆς, πού δὲν τὴν εἶχατε ποτὲ ἄλλοτε.

Ἡ Έμμα συγκράτησε τὸ θυμὸ τῆς καὶ εἶπε ἥρεμα:

—Τώρα ἔχω νὰ σκεφτῶ τὸν μέλλοντα σύζυγό μου.

—Τί; ρώτησε ὁ πρίγκιπας ἀγέρωχα. Προτιμᾷτε ἓνα γέρο ἀπὸ μένα;

Ἡ Έμμα δὲν εἶχε σκοπὸ νὰ κάνῃ κανέναν ὑπαινιγμὸ γιὰ τὸν σὲρ Οὐίλλιαμ. Τὰ λόγια εἶχαν ἐφεύγει ἀπ' τὰ χεῖλιά της, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ. Σάφην, αἰσθάνθηκε μίαν ἀκατανίκητη ἀγρία γιὰ ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία. Νὰ πῇ στὸν πρίγκιπα πὼς δὲν εὕρισκε ἀποκρουστικό, θὰ ἦταν μεγάλη ἀγένεια, ἡ ἀλήθεια ὅμως ἦταν πὼς τῆς προκαλοῦσε ἀποτροπὴ.

Εἶπε ἀψήφιστα:

—Προτιμῶ τὴ σιγουριά μ' ἓναν ἡλικιωμένο ἄντρα ἀπὸ τὴν ἀβεβαιότητα ἐνὸς δεσμοῦ μ' ἓναν πρίγκιπα, πού ἔχει τὴ δική σας, ὅχι καὶ τόσο ἄσφρη, φήμη.

Ὁ πρίγκιπ σήκωσε θυμωμένος ψηλὰ τὸ κεφάλι. Ἡ Έμμα ἀνασάγκωσε καρτερικὰ τοὺς ὤμους. Τώρα πιά δὲν τῆς ἔμενε καμμιὰ ἐλπίδα νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ σχέδιό της. Ἄν δὲν κατάρθωνε νὰ ἐξαναγκάσῃ τὸν Γκρεβὶλ νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ κακὸ πού τῆς εἶχε κάνει, δὲ θὰ γινόταν ποτὲ πρέσβειρα. «Τί νὰ γίνῃ;» συλλογιζότανε μὲ ἐγκαρτέρηση. «Θὰ γυρίσω στὴ Νεάπολη ὡς ἐρωμένη τοῦ Χάμιλτον. Ἀκόμη κι' αὐτὸ εἶναι προτιμότερο ἀπὸ μιά ἡσυχὴ ζωὴ στὴν ἐξοχή, ἔστω καὶ μὲ τὸν τίτλο τῆς λαίδης Χάμιλτον».

Μὰ ὁ Ὑψηλότατος χαμογελοῦσε πάλιν.

—Ποτὲ ὡς τώρα δὲν μού μίλησαν ἔτσι. Σὰς ὁμολογῶ πὼς... μού ἄρσει πολύ. Πότε θὰ φάμε λοιπὸν μαζί κανένα δράδυ; Ἀπόψε;

—Οὔτε ἀπόψε, Ὑψηλότατε, οὔτε ποτὲ. Μονομιάς ὁ πρίγκιπας ἐξανθίμωσε.

—Σὰς ρώτησα ποῖο εἶναι τὸ παιγνίδι σας. Γιατί κάτι ἔχετε στὸ νου σας, τὸ βλέπω καθαρά.

Μήπως ἐπιδιώκετε κάτι περισσότερο ἀπὸ μιά ἀπλή περιπέτεια; Τί εἶναι αὐτὸ πού θὰ μπορούσε νὰ σὰς μεταπέσει;

Ἡ Έμμα ἀπεφάσισε νὰ τοῦ τὰ πῇ ὅλα.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΤΟΥ ΤΥΖΑΛ

ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

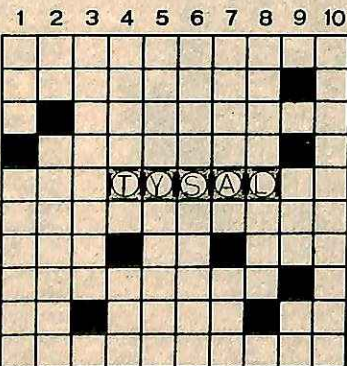
(Γωνία *Ελ. Βενιζέλου - Πατησίων)

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. «Η... γεννά τὸν κλέφτη» λέγει μιά παροιμία.
2. Μία δημόσης ὀνομασία τοῦ Παρανασού.
3. Μὲ αὐτὸ τὸ αἷμα νῆτοκτάνησεν ὁ πατὴρ τοῦ Ἰάσονος.
4. Ἀσιατικὸν κράτος (γεν.).
5. Ἐφευρέτης τῆς σύριγγος — Ἀρνητικόν.
6. Κακὸν ὅταν ὁ νόμος ἰσχύῃ ἔτσι (δημ. ἐπίρρ.).
7. Πρόθεσις καὶ ἄρθρον μονολεκτικῶς — Διφθόγγος — Πληθ. προσωπικῆς ἀντωνυμίας.
8. Μταφορ. πᾶν τὸ ὑπερβολικὰ φουσκωμένον.
9. Ἀντίστροφον ἄρθρον — Ἀφτάκια, καὶ ἀντιστρώφως ζητῶ... — Ἄρθρον.
10. Αὐτοὶ οἱ πόνοι εἶναι πολὺ ἐνοχλητικοί.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Ὁρισμένου εἴδους διαδρομὴ (δοτική) Ἐφημέριος τῶν Διαμαρτυρομένων.
2. Ὑποθετικόν — Τότε κάνει τὸ «Τυζαλ» καλὸν τὸν λαϊμῶ....
3. Γνωστὸς Γερμανὸς πολιτικὸς δολοφονηθεὶς τὸ 1922. — Ἄρθρον.
9. Μονὰς θάρους — Ἄρθρον.
10. Οἱ ἐκλογικοὶ μας ὑπῆρξαν πολλοί.
4. Οἰονομηματώδες ποτόν, ἀντιστρώφως (δημ.) — Πασίγνωστος

5. Ἔνος θεατρικὸς συγγραφεύς.
6. Χώρα τοῦ Νοτίου Μορικού — Διὰ ραφῆς συνημνομένη.
7. Ὁ δὲ διάβολος τοῦλε... χωρὶς νὰ ἔχει γίδισα (παροιμ.) — Ἀγγλὶ καὶ νῆσος ἀλλὰ καὶ ἓνα χρώμα... ἀγγλιστί.
8. Κόρη τοῦ Ἀθάμαντος, θεμελιώτου τῆς Τέως καὶ ἀντιστρώφως... πολεμικὴ κραυγὴ — Ἀπάντησις εἰς ἐρώτησιν.
9. Ὑπῆρξε κάποτε πρωτεύουσα τῆς Ἀρκαίας Ἀργυρίου — Προταρσὸν μὲν ἐκφράζει ἀμοιότητα.

Η ΛΥΣΙΣ ΣΤΗΝ ΣΕΛ. 53

ΓΚΡΕΚΑ

KOLYNOS

ΓΕΝ. ΑΝΤ. ΑΦΩΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Γερά
καὶ
δενικά
δόντια

ΝΟ

ΑΡ.ΑΔ. 65796/18779

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ 27 Φεβρ. — 4 Μαρτίου 1956

ΚΡΙΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου - 20 Ἀπριλίου: Ἀλλαγὴ καταστάσεων. Θὰ ὑπερникήσετε τὰ ἐμπόδια καὶ θὰ κερδίζετε τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν συνεργατῶν σας. Σκεφθῆτε λογικὰ πρὶν δημιουργήσετε ὑποχρεώσεις. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 2.

ΤΑΥΡΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου - 20 Μαΐου: Ἡ καθυστερημένη λήψις μιάς ἐπιστολῆς θὰ δώσῃ καινούργιο ἐνδιαφέρον σὲ μιά ὑπόθεσις αἰσθηματικῆς φύσεως. Οἰκογενειακὲς ἀνωμαλίες θὰ σὰς βάλουν σὲ ἔννοιες. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 9.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαΐου - 21 Ἰουνίου: Μαθαίνετε ἐκπληκτικὰ νέα ἀπὸ κάποιο πρόσωπο. Νὰ συνεχίσετε τὴν προσπάθειά σας ἐπαγγελματικῶς. Θὰ λάβετε χρήματα πού δὲν τὰ περιμένατε. Κουράγιο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 5.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουν. - 22 Ἰουλίου: Οἰκογενειακὲς ὑποθέσεις θὰ σὰς κουράσουν μὲ τὶς ἐπιπλοκές τους. Παραμερίστε τὸν συναίσθηματισμὸν, πού σὰς ἐξαναγκάζουν νὰ παραμελήτε τὴν ἐργασία σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 1.

ΛΕΩΝ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου - 22 Αὐγούστου: Πρέπει ν' ἀποφασίζετε σύντομα ποῖον δρόμον θὰ προτιμήσετε. Σκεφθῆτε κάθε λεπτομέρεια γιὰ νὰ μὴ σὰς αἰφνιδιάσουν. Γίνετε περισσότερο κοινωνικός. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατον, ἀριθ. 4.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ. - 22 Σεπτ. (δρίου): Σχεδιάσετε τὴν μελλοντικὴν σας ζωὴ. Μὴν ἐνθουσιάζεσθε τόσο ἀπὸ τὰ φαινόμενα πού συνήθως ἀπατούν. Δεῖξτε περισσότερὴ φρόνησι καὶ ἐξετάστε τὰ γεγονότα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευὴ, ἀριθ. 7.

ΖΥΓΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπτ. - 22 Ὀκτωβρίου: Θὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπὸ τὴν καλὴ σύνη σας ἄνθρωποι, πού θεωροῦσατε φίλους σας. Νὰ δράσετε δυναμικὰ στὸν ἐπαγγελματικὸ τίμειο γιὰ νὰ ἐπικρατήσετε. Ἀναταλιθεῖ. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευὴ, ἀριθ. 9.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ. - 22 Νοεμβρ.: Ἡ καινούργια ἑβδομάδα σὰς ἐπιφυλάσσει εὐχάριστες ἐκπλήξεις, πού θὰ στενοχωρήσουν ὅμως τὸ περιβάλλον σας. Κάποιο ταξίδι θὰ πραγματοποιηθῇ σύντομα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 7.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοεμ. - 21 Δεκεμβρ.: Θὰ σὰς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ δημιουργήσετε στὴν ἐργασία σας. Μὴ παραμελήτε τὰ ἐνδιαφέροντα θέματα γιὰ ζητήματα αἰσθηματικῆς φύσεως. Οἰκογενειακὲς ἀνωμαλίες. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 6.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκ. - 19 Ἰανουαρ.: Μία μικρὴ προσπάθεια θὰ σὰς βγάλῃ ἀπὸ ὅλες τὶς στενοχώριες τῶν τελευταίων ἑβδομάδων. Ἀρκεῖ νὰ μὴ ἐγκαταλείψετε τὰ πάντα στὴν τύχη. Θὰ πάρετε εὐχάριστη πρόκλησι. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀρ. 1.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν. - 18 Φεβρ. (ρίου): Τὰ κοπιώμενα ἀνθρώπων τοῦ περιβάλλοντός σας δὲν πρέπει νὰ σὰς κᾶνουν ἀντιπαθητικὸν σὲ ἐκείνους μὲ τοὺς ὁποίους συνεργάζεσθε σιτῶν. Γίνετε πιὸ κοινωνικός. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευὴ, ἀριθ. 67.

ΙΧΘΥΕΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρ. - 18 Μαρτίου: Τὰ ἐμπόδια θὰ παραμερισθοῦν, διότι τὰ ἄστρα σὰς ἐννοοῦν. Τὰ αἰσθηματικὰ μόνον ζητήματα θὰ ἔχουν περαστικές ἀνωμαλίες. Τὸ Σάββατοκύριακο ξεκουρασθῆτε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 1.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

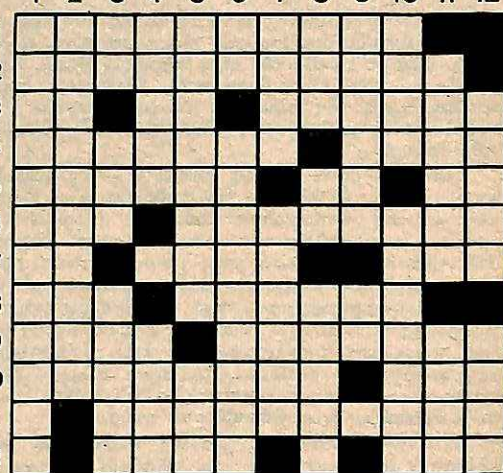
Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 11 σημεῖα. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Αὐτὰ, ἐὰν τὰ δρῆτε, σὲ δυσχερεῖς θὰ μῆντε...
2. Εἶχε πολλὰς ὁ Ἐρρίκος Δ' τῆς Γαλλίας (αἰτ.).
3. Χάνδακος δοτική, προφερόμενα μαζί — Σημειοῦται πυρώνων ἀρχαῖσιν (ἡχητικῶς) — Λέμδοι πολεμικῶν σκαφῶν.
4. Τὰ φιστικία τῆς φημῶνται (γεν.) — Μπισκοκάρω, καταστρέφω.
9. Μεγαλοφώνως θρηνώδεις (αἰτ.) — Ἀρθρον — Ἡ γραφὴ τοῦ 550.
6. Ἀναγράφονται εἰς τὰ πηλίκια τῶν ἱκάρων μας — Ἐκείνος πού... μαθαίνει δύο φορές (παροιμ.).
7. Ἀριθμός, ὁπτικῶς — Πρόσκλησις πρὸς ἐπισφράγισιν συμφωνίας (δημ.) — Τίτλος δημογεγονότων ἐπὶ τουρμε... ἀκαθαρσίαν — Μήτηρ τοῦ ἱσμηλὲς τοῦ Ἀδραμῖ.
5. Καταστρεπτικοὶ χειρᾶσι σίφωνες τῶν Δ. Ἀκτῶν τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀμερικῆς — Ὁργανισμὸς τῆς γείτονος.
6. Ἀρνητικόν — Ἀρχαία χώρα τῆς Πελοποννήσου κατὰ μήκος τοῦ Κορινθίου Κόλπου (ἐνάρθρ.).
7. Πληθ. προσώπ. ἀντωνυμίας — Εἶδος φόρου.
8. Ἀγγλικὸς τράχηλος... — Ἀρθρον — Πληθ. δεικτικῆς ἀντωνυμίας (δημ.).
9. Ποταμὸς τῆς Ἀργολίδος — Πρόθεσις πρὸ φωνήεντος δασυνόμενου.
10. Ἀδελφὴ, ἀπαράδαστα (ἀρχ.) — Διακεκριμένος Ἰσπανὸς διοικητικὸς ἀξιωματικὸς τῆς Καζάλς, γνωστὸς εἰς τοὺς Ἀθηναίους.
11. Ρυθμικὴ ἢ μελωδικὴ μουσικὴ ἀνάγνωσις (ξεν.) — «Κάλλιο... φταχτοῦ παρά σκάδους πλουσίου» (παροιμ.).
12. Εἶναι μὲ τὸ «νέα» ἓνας συνοικισμὸς — ἔχει τὰ ὑψηλότερα βουνὰ τοῦ κόσμου.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

8. Ἀντίστροφον παράγγελμα πού δίδει διαδοχόμενον κανονικὰ τὴν π. Χ. ἡμερομηνίαν τῆς μεγάλης παρὰ τὰ Γαυράμια νίκης τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου! — Πικρὴ ὁμῶς.
9. Σημειοῦται, νέα, λατινιστῇ — Πάντα τὰ σαρκοφάγα πλην τοῦ ἀνθρώπου.
10. Ἑλλην συγγραφεὺς ἐκ Νικαίας τῆς Βιθυνίας, ὁ παραδοξογράφος ἐπιλεγόμενος (γεν.) — Πόλις τῆς Κιανῆς Ἀκτίας, ὅπως τὴν προφέρουν οἱ Γάλλοι.
11. Εἶναι αἱ χελιδόνες... φωνητικῶς (ὑπερθετικῶς).
12. Μουσικὸν ὄργανον — «...λυτοῦνε, μὰ δὲν σποῦνε» (παροιμ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Μὴν τοῦ Ἀττικοῦ ἡμερολογίου συμπίπτων μὲ τοὺς μῆνας Ἰούλιον — Αὐγουστον.
2. Ὑπονοεῖ καὶ τὸ τσακμάκι.
3. Ὑποθετικόν — Ἀνωτάτη ἀρχή, ἀετοροικὴ (ἀρχαία) — Πόλις καὶ ἐπαρχία τῆς Ἰσπανίας.
4. Πλέγμα ἐκ δοῦρλων, ψιάδας, ἀντιστρώφως (ἀρχαῖσιν) ὁμόηχον

ZIGKZAGK

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀπομνημονεύου, ἀλλὰ καὶ ἀσκητικῆς παιγνιδίου, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίζετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιοδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρεῖτε ἀπὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετραγώνον, ὀρίζων τῶς, καθεὺς ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι πού μπορεῖτε νὰ βρῆτε. Σημειώσατε τώρα τὴ λέξι, πού βρῆκατε καὶ ὁδηγεῖτε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα πού μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα γιὰ μίαν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίσατε, ἕως ὅτου δὲν μπορεῖτε νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

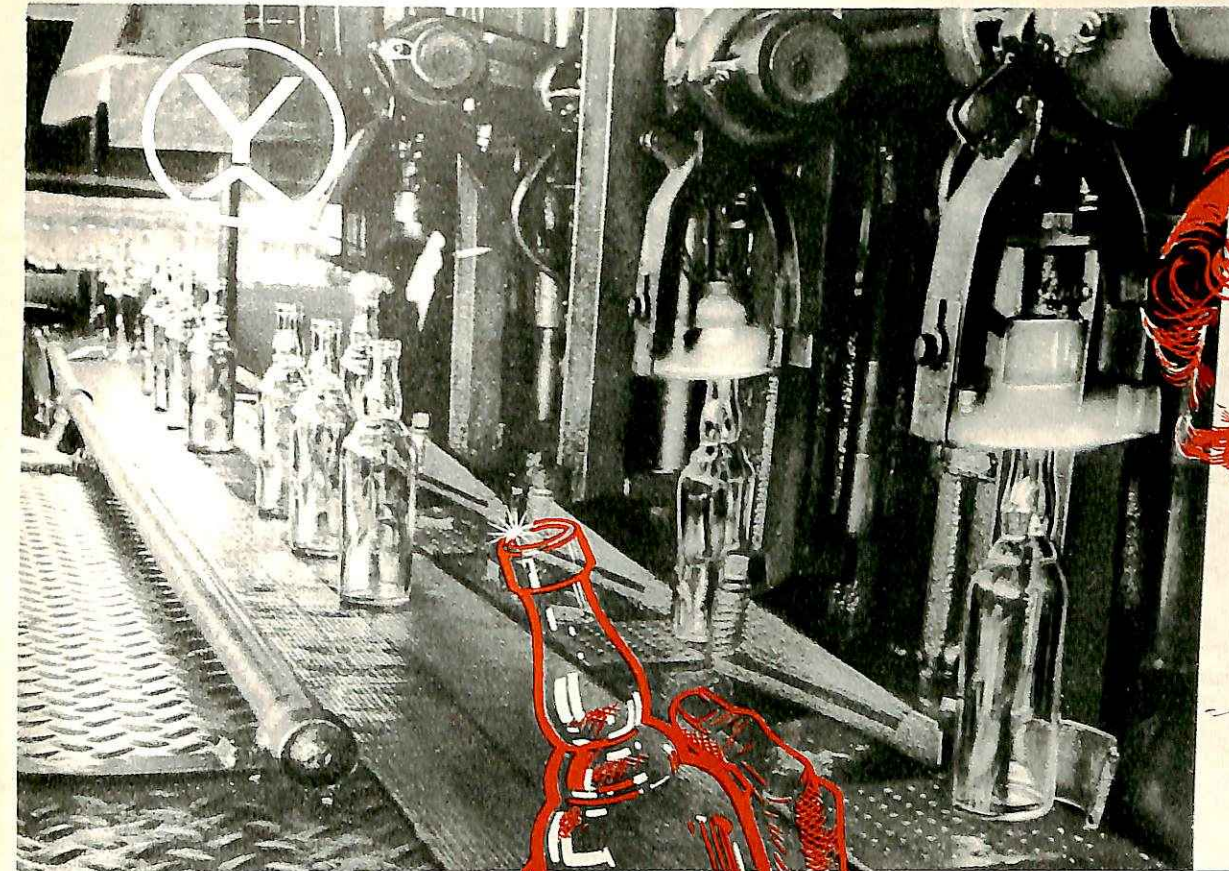
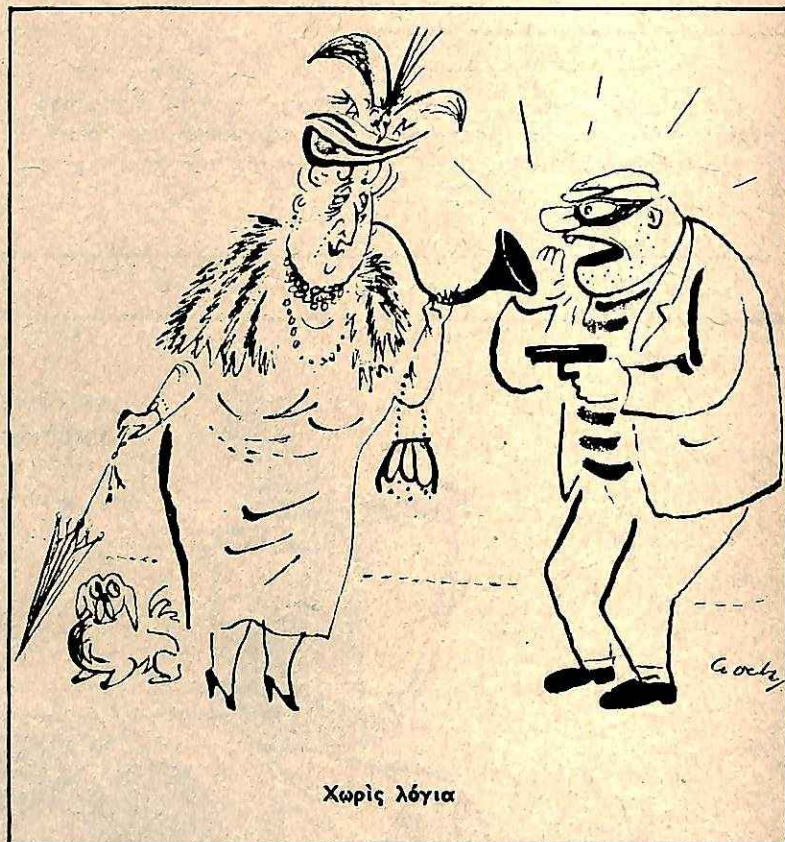
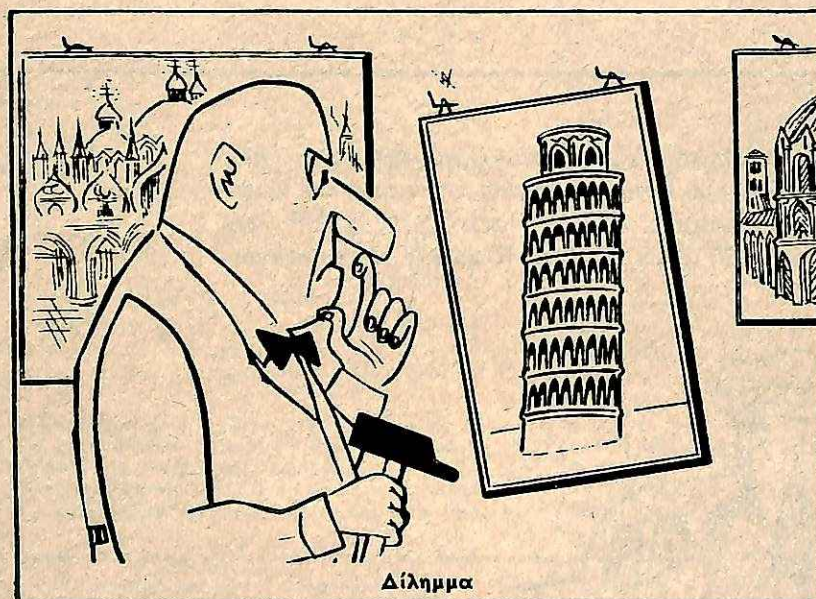
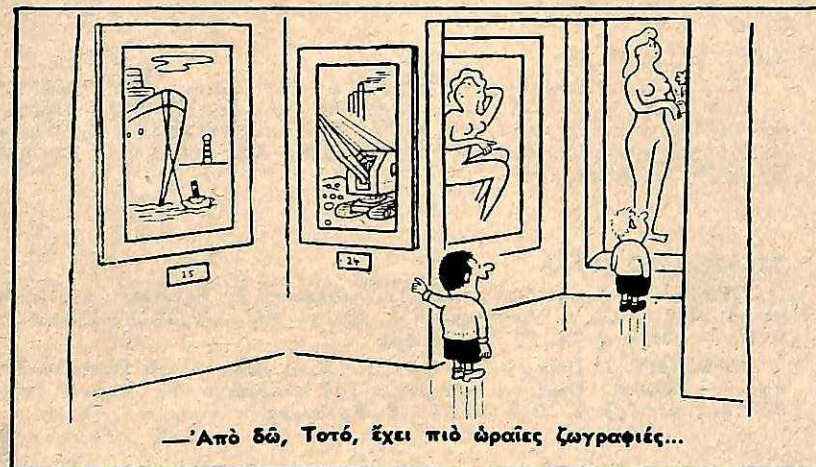
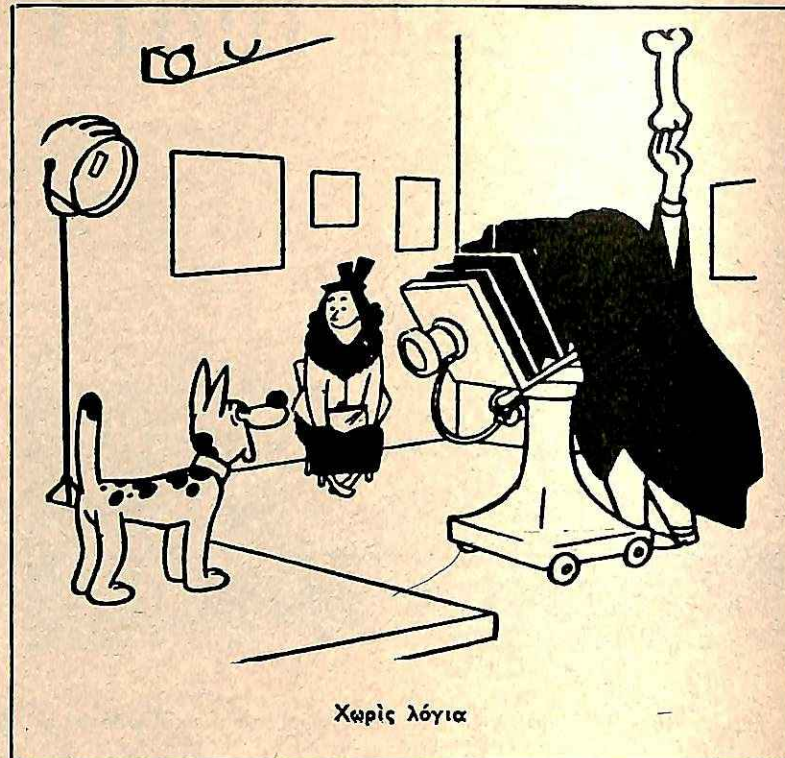
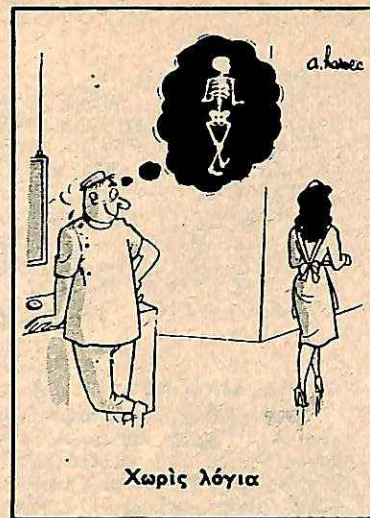
Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμῶν μετρήσατε 1 βαθμὸ.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμῶν μετρήσατε 3 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμῶν μετρήσατε 5 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμῶν μετρήσατε 7 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμῶν μετρήσατε 9 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμῶν μετρήσατε 11 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμῶν μετρήσατε 13 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμῶν μετρήσατε 15 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμῶν μετρήσατε 17 βαθμούς.
Καὶ οὕτως καὶ ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέσατε τώρα τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν πού μετρήσατε νὰ πετύχετε βαθμοὶ ἀπὸ 1 - 29 βαθμολογοῦνται μὲ «ΜΕΤΡΙΑΣ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 30 - 35 βαθμολογοῦνται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΩΣ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 36 - 40 βαθμολογοῦνται μὲ «ΚΑΛΩΣ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 41 - 45 βαθμολογοῦνται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΩΣ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 53

ΧΙΟΥΜΟΡ

Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΦΙΑΛΩΝ. (Απόδοσις μέχρι
60.000 τεμάχια ημερησίως).

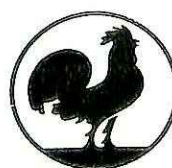
«Η πολύτιμος πείρα 41 ετών δημιουργικής εργασίας εις την
υαλουργία και τὰ πλέον σύγχρονα επιστημονικά και τε-
χνικά μέσα πού διαθέτομεν σάς δίδουν σήμερα τήν δυνα-
τότητα νά ἐμπιστευθῇτε τὰς παραγγελίας σας εις τόν με-
γαλύτερο βιομηχανικό ὄργανισμό τῆς χώρας.
Ἀσύγκριτος εις δυνατότητα παραγωγῆς καί ἀσυναγώνι-
στος εις ποιότητα.

ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΑ ΕΙΔΗ ΦΙΑΛΩΝ

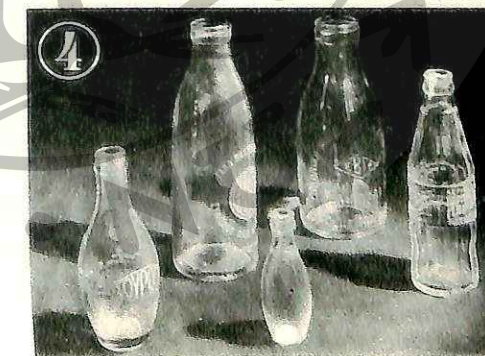
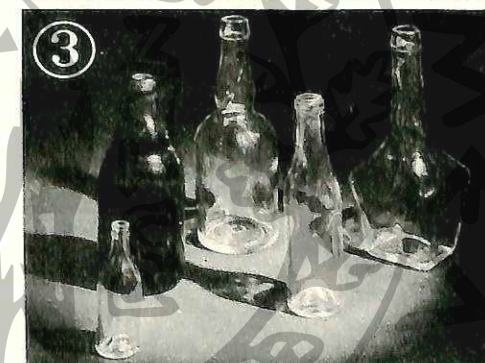
1 ΑΡΩΜΑΤΟΠΟΙΙΑΣ 3 ΠΟΤΟΠΟΙΙΑΣ
2 ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ 4 ΓΑΛΑΚΤΟΣ & ΑΕΡ. ΠΟΤΩΝ

Ἐπίσης εις τόν υαλουργεῖον τῆς Ἑταιρίας παράγονται

- ΥΑΛΟΠΙΝΑΚΕΣ ΚΟΙΝΟΙ - ΟΠΛΙΣΜΕΝΟΙ - ΛΕΙΑΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
- ΕΙΔΗ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ • ΣΩΛΗΝΕΣ • ΥΑΛΟΒΑΜΒΑΕ
- ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΚΟΙΝΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ & ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
- ΒΑΖΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΑΙ νέαι ἐγκαταστάσεις τῆς Β. Ρ. στὸν Βόλον, τροφοδοτοῦν με ὑγρὰ καύσιμα τὴν κεντρικὴν Ἑλλάδα.

BP ΕΛΛΑΔΟΣ ΛΙΜΙΤΕΔ